This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

45. 1411.

RADICES

LINGUAE SLOVENICAE

VETERIS DIALECTI.

SCRIPSIT

FRANCISCUS MIKLOSICH,

PHIL. ET JUR. DOCTOR.

LIPSIAE,
IN LIBRARIA WEIDMANNIA.
MDCCCXLV.

Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.

Съберѣте избꙑтъкꙑ оукроухъ, да не погꙑбнеть нѣ чьтоже.

Joan. 6. 12.

Libri, quibus ad conscribendum hoc opusculum usi sumus, si genus linguae spectatur, apte dividuntur in bulgaricos, serbicos et russicos. Praecipui sunt sequentes:

A. Libri bulgarici:

I. Codex continens fragmenta homiliarum, litteris glagoliticis, Comitis Paridis Cloz, Tridenti. Edidit Bartholomaeus Kopitar: Glagolita Clozianus. Vindobonae. 1836. — Gl. cl.

II. Codex assemanianus, continens lectiones evangelicas, litteris glagoliticis, bibliothecae vaticanae. Vide Angeli Maji scriptorum veterum nova collectio. V. 105. in descriptione codicum et Kopitar. Hesych. glossogr. 39. — Cod. assem.

III Codex ostromirianus, continens lectiones evangelicas, litteris cyrillicis, bibliothecae caesareae Petropoli. Edidit Alexander Vostokov. Petropoli. 1844. — Cod. ostrom.

IV. Codex continens psalmos cum expositione S. Athanasii, litteris glagoliticis, bibliothecae Canonicorum S. Augustini ad S. Salvatorem, Bononiae. Vide Dobr

Institutt. 686. et Kopitar. Hesych. glossogr. 34. — Cod. bonon.

V. Codex continens vitas sanctorum et quasdam homilias, litteris cyrillicis, a Kopitario transscriptus. — Cod. bulg. Kop.

VI. Codex continens Compendium chronicum Constantini Manassis, litteris cyrillicis, bibliothecae vaticanae. Vide Asseman. Kalend. eccles. univ. V. 203. Angeli Maji scriptorum veterum nova collectio. V. 102. in descriptione codicum. Šaffar. in Časopis museum českého. 1837. 364. et Kopitar. Hesych. glossogr. 44. — Bell. troj.

VII. Codex continens quatuor evangelia, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. bulg.

VIII. Codex continens Acta Apostolorum et Epistolas, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. bulg.

IX. Psalterium, litteris cyrillicis, typis exscriptum Jassiis 1680, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. Jass.

B. Libri Serbici:

X. Codex continens quatuor Evangelia, litteris cyrillicis, Bartholomaei Kopitar. — Cod. Serb.

XI. Codex continens Chronica Georgii Monachi, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Georg. Mon.

XV. Breviarium, litteris glagoliticis, editum Venetiis 1561 a Nicolao Brozich, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. glag. venet.

XII. Octoëchus, litteris cyrillicis, typis exscriptus Ceti-

niae 1494, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Oct.

XIII. Psalterium, litteris cyrillicis, typis exscriptum Venetiis 1520, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. venet.

XVI. Menaeum in dies festos, litteris cyrillicis, typis exscriptum Venetiis 1538, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Men. Venet.

C. Libri russici:

XVI. Codex continens praeter canones anastasimos aliasque odas octoëchi etiam lectiones ex evangeliis et apostolo, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. Hankenst.

XVII. Biblia edita Ostrogii 1581. — Bibl. ostrog.

XVIII. Biblia edita Petropoli 1816. — Bibl. vulg.

Vindobonae Cal. Decemb. 1844.

F. Miklosich.

бедр-а *μηρός* femur. Ps. 44. 4. Etiam Georg. Mon. est fem. въ бедроу (бедрж) прободенъ. At in psalt. Jass. est gen. neutr. по бедрѣ твоемь. In dial. neosl. est gen. fem. uti in boh. olim erat.

безъ *ἄνευ* sine. Cum gen. Cf. lit. be. — Scr. bah-is extra.

бес-ѣда *ῥῆμα* verbum. Marc. 14. 70. Dobr. Institutt. 297 e praecedenti et сѣдѣти compositum suspicatur; nobis a scr. bhas (cf. bhâ) derivandum videtur.

би-ти *τύπτειν* percutere. Luc. 22. 63, 64. Nota formam бьеть gl. cl. 822. бичь *φραγέλλιον* flagellum. Joan. 2. 15. подъбои *ζαθμά* libra. Georg. Mon. разбойникъ *λῃστής* praedo. Matth. 21. 13.

бид-обидѣти *ἀδικεῖν* injuria afficere. gl cl. 93. Matth. 20. 13. Cod. bulg. Act. 15. 10. habet обидиѫъ-обида *ἀδίκημα.* injuria. Luc. 6. 28. бѣда *ἀνάγκη* necessitas. Luc. 21. 23. бѣдити *ἀναγκάζειν* cogere. gl. cl. 368. *ἐρωτᾶν* interrogare. Cod. bulg. 1 Thess. 4. 1. побѣда *νίκη* victoria. gl. cl. 615. Matth. 12. 20. — Scr. bhid findere bhêda divisio.

бил-обилие *πιότης* pinguedo, *ἁδρότης* abundantia. 2 Cor. 8. 20. бѣлъ *λευκός* albus. Matth. 5. 36. Lit. baltas. cf. etiam gr. *λιπαρός* pinguis, nitidus, largus et neosl. zabéliti. бѣлѣгъ *σύμβολον* signum. Georg. Mon.

бисеръ et-съръ *μαργαρίτης.* margarita gl. cl. 940. Matth. 7. 6. Vostokovio бисьръ scribendum videtur. бисерие 1. Tim. 2. 9. Dobr. Institutt. peregrinum esse judicat.

благъ *ἀγαθός* bonus. Luc. 11. 13. блаженъ *μακάριος* beatus. gl. cl. 20. благодать *χάρις* gratia. благословити *εὐλογεῖν* benedicere.

блазн-ити *σκανδαλίζειν* scandalum praebere. Matth. 13. 57. Neosl. blazniti, blazen f.

близъ *πλησίον* prope. Matth. 24. 32. ближьнь *ὁ πλησίον* proximus. близокъ affinis.

блзн-ьци *δίδυμοι* gemelli. Joan. 20. 24.

блист-ати *ἀϛράπτειν* fulgurare. Luc. 9. 29. блъстѣти *ϛίλβειν* nitere. Cod. serb. Luc. 24. 4. Marc. 9. 3. блъснѫти.

idem. Psal. 143. 6. блисцати сѧ ἀϛράπτειν fulgurare. Cod. ostrom. Luc. 9. 29. блисцаниѥ ἀϛραπή fulgur. gl. cl. 821. блескъ αὐγή splendor. блещати et cod. ostrom. Luc. 24. 4 et Oct. f. 13. блѣщати сѧ αὐγάζειν splendere. Huc trahe лѣщаниѥ χλωρότης pallor. Psal. ven. 67. 14. cf. neosl. blisk et lesk et pol. błyskać et łyskać się.

блъх-а ψύλλος pulex. 1 Reg. 24. 15. Lit. blussa.

блѣдъ χλωρός pallidus. Apoc. 6. 8.

блю-иж блѣвати ἐμεῖν vomere. Isai. 19. 14.

блюд-ж блюсти φυλάττειν custodire. 2 Petr. 3. 7.

блюд-о παροψίς patina. Matth. 14. 8. Lus. sup. blido est mensa. cf. goth. biuds discus et lit. bludas.

блѧд-ж блѧсти φλυαρεῖν nugari. Georg. Mon. блѧдь ψεῦδος mendacium. Georg. Mon. блѧди plur. f. λῆρος nugae. Luc. 24. 11. male Dobr. Institutt. 114 et Kop. gloss. блѧди. блѧдословиѥ φλυαρία nugae. Georg. Mon. блѧдивъ φλύαρος nugax. Act. 17. 18. 1 Tim. 5. 13. Hebr. 12. 26. Georg. Mon. Neosl. bledem blesti. блѫдити πλανᾶσθαι errare. gl. cl. 14. Matth. 22. 29. πορνεύειν scortari. cf. russ. bljadj meretrix. блѫдьно ἀσώτως luxuriose. cf. goth. blinds.

бо γάρ enim. Matth. 25. 3.

бобъ κύαμος faba. 2 Reg. 17. 28.

богъ θεός deus. богатъ πλούσιος dives. gl. cl. 920. богатѣти πλουτεῖν divitem esse. оубогъ πτωχός pauper. Marc. 12. 41. lit. ubbagis. — Scr. bhagas venerabilis. Baga in inscript. persep. deum significare docet Lassen in Zeitschrift f. Kunde des Morgenlandes. III. 445. Scr. dêva est deus, at zend. daêva mauvais génie. Vide E. Burnouf Comm. sur le Yaçna 8. Etiam a slavis div in malam partem sumitur, divove serbis sunt gigantes.

бод-ж бости νύττειν pungere. Jerem. 50. 11. — Scr. badh interficere.

бои-боити сѧ φοβεῖσθαι timere. Luc. 1. 13, 2. 10. боязнь φόβος timor. Lit. bijotis. — Scr. bhî.

бокъ πλευρόν latus. Jez. 4. 4. — Scr. bak flectere.

болѣти *ὠδίνειν* doloribus cruciari. Matth. 10. 8. **болѧнъ** *ἀσθενής* debilis. **болѣзнь** *νόσος* morbus. Matth. 8. 17.

бол-ии *μείζων* major. Marc. 9. 34. gl. cl. 445. **болѧми** *μᾶλλον* magis. **болиринъ** *ἄρχων* princeps. — Scr. bala-vis.

босъ *ἀνυπόδητος* non calceatus. Isai. 20. 2. Lit. bosas.

бот-разботѣти *πιαίνεσθαι* pinguescere. Psal. 64. 13.

бр-брати берѫ *συλλέγειν* colligere. Cum **съ-брѣмѧ** *φόρτος* onus. Matth. 23. 4. Scr. bhara. **бракъ** *γάμος* connubium. Matth. 25. 10. Luc. 12. 36. — Scr. bhr. ferre.

бр-ати борѭ *πολεμεῖν* pugnare. Oct. f. 203. **брань** *πόλεμος* bellum. gl. cl. 365. 369. Luc. 14. 31. **бранити** *πολεμεῖν* pugnare, *κωλύειν* impedire. Marc. 9. 39. **възбранити** *πολεμεῖν* puguare. Psal. venet. 34. 1. **борити**. idem, quae infinitivi forma saepius occurrit in libris cisdanubianis quam **брати**. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 32. Jac. 4. 2. Psalt. venet. 34. 1. Georg. Mon. **обарати** prosternere. Georg. Mon. Neosl. et croat. boriti se, ruth. boroty sja, lit. bartis litigare.

бр-ьникъ *πηλός* lutum. Joan. 9. 6. gl. cl. 926. **блато** *ἕλος* palus. Isai. 33. 9. Georg. Mon. cf. **злато брата**. lit. bala.

брад-а *πώγων* barba. Psal. 132. 2. cf. lit. barzda.

бразд-а *αὖλαξ* sulcus. Psal. 64. 11. Oct. f. 163.

братъ *ἀδελφός* frater. Antiquiorem formam **братръ** habet gl. cl. 81. 477. 503; idem etiam **братъ** 108. 473. 500. Nota **братиѣ** f. fratres. — Scr. bhrâtr.

браш-ьно *βρῶσις* edulium. gl. cl. 265. Matth. 14. 15. *ἀνάλωμα*. sumtus. Georg. Mon. Neosl. brašnja et brešno croat. serb. brašno et ruth. borošno farina.

бред-бродъ *διάβασις* vadum. Gen. 32. 22. Neosl. bredem bresti lit. bredu bristi.

бри-ти *ξυρᾶν* tondere. 1. Cor. 11. 6. **бритва** *ξυρόν* novacula.

брощ-оброщенъ *φοινικοῦς* puniceus. Isai. 1. 18. in Men. venet. **оброщити** *βάπτειν* tingere. Oct. f. 210. **оброщеникъ** *βαφή* tinctura. Oct. f. 215. *λέπυρον* cortex. Cant. 4. 3. Neosl. brošč serb. brotj. boh. brot'.

брогъ-огърогъ *σουδάριον* sudarium. Luc. 19. 20. Joan.

11. 44. Ragus. et boh. ubrus, russ. obrus. cf. neosl. croat. et serb. brisati, veteribus врѣсати. Vide infra врѣс —

врѣвь ὀφρύς supercilium. Sir. 26. 11. cf. neosl. obrvi cum graeco. — Scr. bhrû.

врѣзъ ταχύς velox. Georg. Mon. Male Kop. in gloss. бързъ penes врѣзъ. врѣзѣи σύρτις syrtis. Cod. bulg. Act. 27. 17. cf. serb. brzica. Suffixum ѣи etiam in вертѣи occurrit. Neosl. et croat. brž est fortassis; cf. gr. τάχα. — Scr. brash delabi.

врѣзд-а κημός capistrum. Psal. 31. 9. φιμός camus. Isai. 37. 29. cf. gall. bride et lit. brizgilas.

врѣнии θῶραξ thorax. Ephes. 6. 14. 1 Thess. 5. 8. Georg. Mon. Boh. brně E vet. germ. brunja.

врѣв-но δοκός trabs. Matth. 7. 5. Minus bene cod. ostrom. бърьвьно. cf. neosl. brv et bruno, croat. et serb. brvno ruth. berevno.

врѣс-обрѣснѫти ξυρᾶν tondere. Sic edit. ostrog. Jerem. 48. 37. Mich. 1. 16. Etymon videtur esse врогъ in огврогъсъ: uti enim a догъхъ-дѣіхати et дѣхнѫти derivantur, sic a врогъ-врѣсати et врѣснѫти descendere possunt. Slavus interpres chronici Georgii Monachi vocem graecam ἀπόχρη (sufficit) per отъврѣсати reddidit, ἀπόχρη cum χρᾶν (radere) confundens.

врѣгъ ὄχθη ripa. Marc. 8. 32. — Scr. bhandž pro bhrandž frangere: est ergo врѣгъ graecum ῥηγμίν. Benf. II. 14. cf. tamen E. Burnouf in Journal des Savants. 1833. 601. Note.

врѣг-ж врѣщи, не — ἀμελεῖν non curare. Marc. 7. 27. не врѣзи ἄφες sine. Cod. serb. ibidem. Ruth. berehty. — cf. scr. bhrâdž lucere.

врѧк-врѧцаник βόμβος strepitus. gl. cl. 51. neosl. brnéti brenk. boh. břenčeti. pol. brzęk.

бодъ-ити ἐγείρειν excitare. Cum бъзъ Matth. 8. 25. бъдѣти ἐγρηγορέναι vigilare. Matth. 25. 13. Luc. 2. 8. бъдръ πρόθυμος alacer. Matth. 26. 41. Lit. budrus vigil. бъзъбънѫти ἐγείρεσθαι excitari. Lit. pabundu expergefio. — Scr. budh expergefacere.

боуи *μωρός* insipidus. Matth. 25. 3, 8. **обоуѣти** *μωραίνεσθαι* infatuari. Luc. 14.34. **боуиксловик** *μωρολογία* ineptiae. **разбоуѣти** *θρασύνεσθαι* audacem fieri. Georg. Mon. **боукость** *ἀλαζονεία* arrogantia. Georg. Mon. cf. serb. bujati pol. bujać lit. buinus.

боук-ъı *γράμμα* littera, *βιβλίον* liber. Georg. Mon. **боукъва слонова** *πυξίον ἐλεφάντινον* pyxis eburnea. Edit. ostrog. Cant. 5. 14. cf. goth. bôka neosl. bukve.

боук-боучати *μυκᾶσθαι* mugire. Georg. Mon. Neosl. bukati et bučati. **бъıкъ** *ταῦρος* taurus. ibidem. **бъчела** *μέλισσα* apis. Cod. ostrom. Luc. 24. 42.

боур-ıа *καταιγίς* procella. Cod. ostrom. **боура**. Luc. 8. 23. Croat. etiam est bura.

бъı-ти *εἶναι* esse. **бъıвати** idem. **избъıти** *περισσεύειν* superesse. Matth. 13. 12. **избъıтъкъ** *περίσσευμα* reliquiae. Matth. 14. 20. **забъıти** *λανθάνεσθαι* oblivisci. gl. cl. 306. **бъıль** *βοτάνη* herba. Cod. bulg. Hebr. 6. 7. **проблъıти** *παρατείνειν* obtendere. Psal. 35. 11. **изблъıти** *ἐλευθεροῦν* liberare. Nota imperf. **бѣхъ** et fut. **бждж**. lit. buti. — Scr. bhû fieri.

бъıст-ръ *ταχύς* citus. Jerem. 4. 13. Joël 3. 4. Oct. f. 212. **бъıстрина** *ῥεῖθρον*. flumen. Oct. f. 222. Georg. Mon. A **боудити** videtur derivandum esse: **бъıс-т-ръ**. cf. **прждьнъ** a **прж**д. —

бѣг-ж бѣщи *φεύγειν* fugere. Praesens a **бѣжати** usitatius est: **бѣжж бѣжиши**. Joan. 1. 13. **бѣгати** idem. Matth. 10. 23. **бѣгльць** *προσφυγών* transfuga. Georg. Mon. **бѣгъство** *φυγή* fuga. Psalt. venet. 141. 4. nos potius **бѣжьство** expectassemus. Lit. bĕgti.—Scr. bhudž flectere.

бѣсъ *δαίμων* daemon. Matth. 6. 2. Marc. 16. 17. **бѣсьнъ** *δαιμονιζόμενος* daemoniacus. Matth. 8. 28. **бѣсьновати сѧ** *δαιμονίζεσθαι* a daemone agitari. Lit. bĕsas. — A scr. bhî timere, unde etiam goth. fijands, vel a bhâs lucere. cf. **див**. —

ва-снь *δῆθεν* sciliet, *εἰκός* aequum, verisimile. Georg. Mon. Russus pro **васнь** voce sibi ignota posuit **прямь**.

Unde Dobr. Institutt. 290. habeat ВАСНЬ simultas ignoramus. — Nobis videtur descendere a scr. vâ flare, ita ut vera significatio sit: vox. cf. СИРѢЧЬ.

ВА-ШТИ *γλύφειν* sculpere. Deut. 4. 16. Georg. Mon. ИЗВАШНЪ ОБРАЗЪ *ἀνδριάς* statua. Georg. Mon.

ВАД-ИТИ *κατηγορεῖν* reprehendere. Joan. 8. 10. Luc. 23. 2. Construitur cum НА et accus. НАВАДИТИ *προβιβάζειν* impellere. Matth. 14. 8. Huc trahimus СВАДА *ἔρις* contentio. Bell. troj. СВАДЛИВЪ *φιλόνεικος* contentiosus. ibidem. Neosl. et serb. svaditi ruth. vadyty boh. waditi pol. zwada. — Scr. vad loqui, cum praepos. vi disputare.

ВАП-ПОВАПНИТИ et -ПИТИ *κονιᾶν* calce obducere. Matth. 23. 27. Act. 23. 3.

ВАР-ИТИ *προάγειν* praecedere *προφθάνειν* antevertere. Matth. 14. 12. Matth. 6. 45. Saff. Starož. 18. 7. a goth. farjan derivavit. Habes in bell. troj. ПРѢВАРИТИ fraudare. Serb. varati.

ВДОВ-А *χήρα* vidua. Luc. 2. 37. ВДОВИЦА. idem. Cod. ostrom. ubi ВЪД-. — Scr. vidhavâ i. e. sine conjuge. Vide Benf. 2. 273.

ВДОДЪ *ἔποψ* upupa. Deut. 14. 17. Zach. 5. 9. Neosl. vdeb. croat. deb.

ВЕД-Ж ВЕСТИ *ἄγειν* ducere. Matth. 10. 18. Act. 8. 32. ВОДИТИ. idem. Matth. 15. 14. ВОЖДЬ *ὁδηγός* dux. Matth. 15. 15. Lit. vedu vesti. — cf. scr. vi-vadha via. Benf. 1. 356.

ВЕД-РО *εὐδία* serenitas. Matth. 16. 2. Boh. est aestus. — Fortasse a Scr. idh urere unde vidhra serenus.

ВЕЗ-Ж ВЕСТИ *ἄγειν* vehere. ВЕСЛО *κώπη* remus. Jez. 27. 6. Lit. važoti. — Scr. vah vehere.

ВЕЛ-ИИ *μέγας* magnus. Luc. 2. 9. Nota ВЕЛЬЕ gl. cl. 139. 156. ВЕЛЬМИ *σφοδρῶς* valde. ВЕЛЬМОЖА *μεγιςᾶνες* primates Sir. 38. 3. ВЕЛЬЛѢПОТА *μεγαλοπρέπεια* magnificentia ВЕЛИКЪ *μέγας* magnus. ВЕЛИЧИТИ *μεγαλύνειν* extollere, ВЕЛИЧАТИ idem. cf. ВОЛИИ.

велѣждъ *καμηλος* camelus. Matth. 19. 24. Luc. 18. 25. Georg. Mon. Male Kop. gloss. **велѣбѫдъ. велѣжждь** *καμήλου* cameli. Lit. verbludas A goth. ulbandus quod a gr. *ἐλέφας*.

вєп-ръ *ὗς* aper. Ps. 79. 13. Oct. f. 215. Georg. Mon. — Scr. vap. semen spargere.

вес-єлъ *φαιδρός* hilaris. gl. cl. 749. 750. **весєлиѥ** *ἀγαλλίασις* laetitia. Luc. 1. 14. — Scr. vas amare, vasna bonus.

вес-на *ἔαρ* ver. Oct. f. 221. Psal. venet. 73. 17. habet **вѣсна**, minus bene. cf. lit. vasara aestas. — Scr. vas amare, vasanta ver.

вет-хъ *παλαιός* vetus. gl. cl. 354. 838. Matth. 9. 16. **ѡвєтъшатн** *παλαιοῦσθαι* veterascere. cf. lat. vetus et gr. *ἔτος*. — Scr. para-vat anno superiore.

вєщь *πρᾶγμα* res. **ѡбьщь** *κοινός* communis. gl. cl. 103. Cod. bulg. Act. 2. 44. **ѡбєщьникъ** *κοινωνός* particeps. gl. cl. 513. Cod. bulg. 1 Tim. 6. 18. cf. **вѣтъ**.

вечєръ *ἑσπέρα* vespera, *ὄψε* sero. Marc. 13. 35. **вѫчера** *χθές* heri. gl. cl. 816. **вечєрѣти** *δειπνεῖν* coenare. Lit. vakaras vespera et vakar heri.

ви-ти *ἑλίσσειν* circumvolvere. Exod. 25. 11. **вино** *οἶνος* vinum. Luc. 1. 15. Primitus fortasse vitis. cf. serb. pavitina. Lit. vynas. **винарь** *ἀμπελουργός* vinitor. **виноградъ** *ἀμπελών* vinea **свинѣць** pro **съв** — *μόλιβδος* plumbum. Jez. 22. 19. Lit. svinnas. cf. scr. vanga plumbum proprie: flexilis. **вѣнѣць** *στέφανος* sertum. gl. cl. 675. **вилица** pl. *χρεάγρα* fuscina. Num. 4. 14. Jerem. 52. 18. — Scr. vê texere.

ви-на *αἰτία* causa. gl. cl. 256. Matth. 19. 3. **ѡбинѫти сѧ** *ὑποστέλλεσθαι* se subducere. Hebr. 10. 38. Act. 20. 20. **не ѡбинѫти сѧ** *παῤῥησιάζεσθαι* libere loqui. Psal. 93. 1. **ѡбиновати сѧ**. idem. gl. cl. 89. **повинѫти сѧ** *ὑποτάσσεσθαι* se subjicere. Jac. 4. 7. Psal. 61. 1. **повиновати сѧ**. idem. Luc. 2. 50. Rom. 8. 7. Psal. 143. 2. Etymon est **ви-ти** unde formae **in-ѫти** immediate descendunt.

вид-ѣти *βλέπειν* videre. ненавидѣти *μισεῖν* odisse. Matth. 5. 44. cf. lit. pavidis invidia. вѣдѣти *γινώσκειν* intelligere. вѣмь et Luc. 13. 25. Marc. 14. 68. Joan. 9. 25. вѣдѣ prima pers. sing. praes. Eadem forma occurrit in Monum. Frising. I. 2. вѣдомъ *γνωςός* notus Psal. 75. 2. a non usitata infinitivi forma вѣсти derivandum est, unde etiam part. praes. act. вѣдѧи, вѣдѫщь descendunt. вѣдокъ *ἐπιςήμων* gnarus. Georg. Mon. cf. neosl. svedok. вѣсть *φήμη* fama. Matth. 9. 26. свѣдѣтель *μάρτυς* testis. gl. cl. 717. свѣсть *σύνείδησις* conscientia. Joan. 8. 9. невѣжда *ἰδιώτης* imperitus. Georg. Mon. невѣста *νύμφη* nova nupta. Matth. 10. 35. Luc. 12. 53. Joan. 3. 29. Verte: non visa. cf. тѣсто, пѣстоунъ. Alii a вед-ж derivarunt. — Scr. vid videre.

вис-ѣти *κρέμασθαι* pendere. gl. cl. 564. 671. вѣсити *κρεμᾶν* suspendere.

вит-ати *καταλύειν* commorari. Matth. 13. 32. Luc. 9. 12. обитѣль *κατάλυμα* deversorium. Luc. 2. 7. виталѣница. idem. Cod. serb. Marc. 14. 14.

вит-ѧзь *ἥρως* heros. Bell. troj. витѧжьство *ἀνδρία* fortitudo. ibidem. In codice витезъ invenitur, nos tamen витѧзъ scribendum esse putavimus propter serb. vitez et russ. vitjaz. De origine vide Šaff. Starož. I. 18. Pol. zwyciężyć a radice тѧг- derivandum est, unde etiam potęga descendit.

вих-рь *λαῖλαψ* turbo. Job. 21. 18. Jerem. 4. 13. cf. neosl. nevihta. — Scr. viha aër.

вл-довлѣти *ἀρκεῖν* sufficere. gl. cl. 121. In antiquissimis libris довлѣ-лкши unde довлѣть. gl. cl. 524. Cod. ostrom. Matth. 6. 34, 10. 25. cf. мрѣти, трѣти. велѣти *βούλεσθαι* velle. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 14. *ἐπιτάσσειν* jubere. Luc. 8 25. Neosl. et bulg. est etiam: dicere. велѣние *δόγμα* placitum. Georg. Mon. волити *βούλεσθαι* velle. Matth. 11. 27. воля *θέλημα* voluntas. Lit. valĕ. неволя *ἀνάγκη* necessitas. Codd. bulg. et serb. Matth. 18. 7. — Scr. vr eligere.

вл-ати сѧ *κλυδωνίζεσθαι* fluctibus agitari, *κινδυνεύειν* periclitari. Luc. 8. 33. Matth. 14. 24. boh. wláti. влъна *κῦμα* fluctus. Matth. 8. 24. Lit. vilnis. влъникнии *κλύδων* fluctus. Minus bene cod. ostrom. вълъникнии. привалити *προσκυλινδεῖν* advolvere. Marc. 15. 46. врѣма *καιρός* tempus. Matth. 8. 29. cf. *περιπλομένων ἐνιαυτῶν* volventibus annis. — Scr. vâra tempus ab obs. vr, val movere.

вл-ъна *ἔριον* Iana. Hebr. 9. 19. Psal. 147. 5. власъ *θρίξ* capillus. Matth. 10. 30. — Scr. vr tegere unde urńâ lana.

влад-ѫ власти *ἄρχειν* imperare. Luc. 2. 2. 1. Cor. 7. 4. Psal. 88. 9. In libris recentioribus владѣти. власть *ἐξουσία* imperium. область idem. gl. cl. 204. Luc. 22. 53. властелинъ *ἀρχοντικός* princeps. Georg. Mon. In plurali: *ἀρχή* magistratus. Cod. serb. Luc. 20. 20. владъика *δεσπότης* dominus. Cod. serb. Luc. 22. 11. владъичьство *ἐξουσία* potestas. Cod. bulg. Rom. 13. 1. владъичьствиє *ἡγεμονία* principatus. — Scr. vrdh crescere. cf. mah crescere, at in dial. prâcr. posse.

влъг-ъкъ *ἰκμαλέος* humidus. влага *ἰκμάς* humor. Luc. 8. 6. невлажьнъ *ἄνικμος* siccus. Oct. f. 156. Neosl. vovhek croat. vuhek boh. wlhký pol. wilgotny. — Scr. vrš humectare; dubito propter g pro š: cf. tamen scr. miš cum мьгновєниє.

влъкъ *λύκος* lupus. Joan. 1. 12. Vostokovius in gloss. cod. ostrom. вълъкъ rectum esse censet. — Scr. vrka lupus.

влъч-ьць *τρίβολος* tribulus. Cod. serb. Matth. 7. 16. Cod. bulg. Hebr. 6. 8. Alias рѣпиє.

влъх-ъ *μάγος* magus. Matth. 2. 16. Nota pluralem влъсви. Cod. bulg. Act. 13. 6 habet влъфа. влъхъковати *μαγεύειν* artes magicas exercere. влъснѫти *ψελλίζειν* balbutire. gl. cl. 15. влъшьвлєниє *μαγεία* magia. Georg. Mon. Huc refer влахъ, slavi enim homines latine loquentes влахъи (balbos), germanos plane нѣмьць (mutos), se ipsos словѣньць (*λογίους*, distincta loquela praeditos) appellabant. cf. tamen Šaff. Starož. 6. 10 et 14. 8. — Scr. vrh sonum edere.

влѣкѫ влѣщи ἕλκειν trahere Joan. 21. 8. Nota aor. облѣшѧ in cod. assem. влачити. idem. Act. 8. 3. облакъ νεφέλη nubes. Matth. 17. 5.

вн-оукъ ἔκγονος nepos. 1 Tim. 5. 4. Polonis olim wnęk. — Cf. scr. ûna minor, ab etym. van demere ut sit pro оуноукъ. suffixum оукъ polonis etiam in pająk sonat жкъ.

вод-а ὕδωρ aqua. Luc. 8. 25. поводьнь πλημμύρα inundatio. Cod. serb. Luc. 6. 48. водоносъ ὑδρία hydria. Lit. vandů. — Scr. uda aqua.

вои pl. ϛράτευμα exercitus. Matth. 22. 7. воинъ ϛρατιώτης miles. gl cl. 739. воиска ϛρατός exercitus. Georg. Mon. воєвати πολεμεῖν pugnare.

волъ βοῦς bos. 1 Cor. 9. 9. воловьнъ сѫпрѧгъ ζεῦγος βοῶν jugum boum. Cod. ostrom. Luc. 14. 19. жилами волоушми. 2. Macc. 7. 1. Georg. Mon. cf. serb. volujski.

вон-ѩ ὀσμή odor. Joan. 12. 3. Georg. Mon. Ab hoc syllaba он in ѫ conversa et addita gutturali ѫхати ὀσφραίνεσθαι odorari. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 19. cf. спѣхъ смѣхъ ѧ спѣ-смѣ — Scr. an spirare.

воскъ κηρός cera. Psal. 21. 15. Bell. troj. habet formam восъкъ. Lit. vaskas.

вощ-овощь ὀπώρα fructus. Jerem. 40. 10, 12. Cant. 4. 1, 7. 12. овощиє coll. Georg. Mon. овощьница овощьникъ pomarium. Bell. troj. Serb. et croat votje

вр-ѣти врѧ вркши ζεῖν fervere. врѧщь part. praes. act. Job. 32. 19. врѣниє βράσμα bullitus. Oct. f. 106. извирати βράζειν bullire. Georg. Mon. варъ καῦμα aestus. Matth. 20. 12. варити πέττειν coquere. Exod. 16. 23. варкниє βράσμα bullitus. Oct. f. 220. врѣмѧ καιρός tempus ad вл — scr vr volvere retulimus, potest tamen etiam ab hoc etymo derivari, quemadmodum tempus a scr. tap. calere. Bopp. gloss. sanscr. 1844.

вр-ѣти врѧ вркши συγκλείειν concludere. Psal. venet. 34. 3. врата πύλη porta. Matth. 7. 13. cf. влато злато. вратарь θυρωρός janitor. врѣтище σάκκος cilicium. Matth. 11. 21. Psal. 29. 12, 34. 13. Neosl. vréče boh. wřece.

wřece. верига ἄλυσις catena. Marc. 5. 3. Georg. Mon. Neosl. et ragus. veriga. верѣꙗ μοχλός vectis. Psal. 106. 16, 147. 2. Georg. Mon. Boh. weřege pol. wierzeja cf. lit. atviras apertus. — Scr. vr impedire.

враб-ии ςρουθός passer. Job 40. 24.

врагъ ἔχθρός inimicus. gl. cl. 459. Matth. 5. 44. вражда ἔχθρα inimicitia. gl. cl. 461. Luc. 23. 12. cf. goth. wargs.

вранъ μέλας niger. Apoc. 6. 5. Zachar. 6. 2. κόραξ corvus. Luc. 12. 24. Psal. 101. 6, 146. 7. Lit. varnas. гавранъ. idem. Georg. Mon. врана κορώνη cornix. Jerem. 3. 2. Georg. Mon. — Scr. varn tingere.

враск-а ῥυτίς ruga. Cod. bulg Ephes. 6. 27. ubi editio vulgata habet порокъ. Boh. wraska. — Scr. vrashč findere.

врачь ἰατρός medicus. Luc. 5. 31. врачьство ἰατρεῖον sanatio. Serbis vrač est divinus, magus, unde patet, radicem esse връкати murmurare. cf. балии et влъхвъ et gr. ἐπῳδός.

врък-ати φθέγγεσθαι sonum edere. Naum. 2. 8. Neosl. vrkati, boh. wrkati lit. verkti.

врьб-а ἰτέα salix. gl. cl. 351. Psal. 136. 2.

врьвь σπαρτίον funiculus. Joan. 2. 5. Act. 22. 35. Neosl. vrv lit. virvě. — Scr. vr impedire unde varâta restis; ergo вр-ьвь?

врьг-ѫ врѣщи ῥίπτειν jacere. Matth. 4. 6. Minus bene cod. ostrom. вьрг-врьжениѥ βολή jactus. — Scr. vrdž destituere.

врьз-ѫ врѣсти cum отъ ἀνοίγειν aperire. Joan. 10. 21. Act. 26. 18 Nota part. perf. pass. отъврьстъ et aor. отъврѣсте сѧ очи aperti sunt oculi. Male Kop. gloss. вьрзѫ. Serb. otvrsti.

врьст-а συνωρίς bijuges equi. Men. Ven. Val. вѫрста statura. съврьстьникъ συνηλικιώτης coaetaneus. Gal. 1. 14. — Scr. vrdh crescere ita ut sit: врьс-та pro врьд-та?

врьтъ κῆπος hortus. Cod. bulg. Joan. 18. 26, 19. 41. Male Kop. gloss. вьртъ. врьтоградъ. idem. врьтоградарь

κηπουρός hortulanus. Neosl. et croat. vrt. cf. goth. aurt herba.

врьт-ѣти συςρέφειν circumagere. Sir. 38. 32. вратити ςρέφειν vertere. вретено ἄτρακτος fusus. Prov. 31. 19. — Scr. vrt versari.

врьт-изврьтѣти ἐξορύττειν effodere. Georg. Mon. врьтъпъ σπήλαιον spelunca. gl. cl. 86. Matth. 21. 13. cf. antec.

врьх-ж врѣщи ἀλοᾶν. triturare. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 18. 1. Cor. 9. 9, 10.

врьхъ κορυφή vertex. Hebr. 11. 21. врьхоу ἐπάνω supra. Matth. 5. 14. съвръшити ἀποτελεῖν perficere. gl. cl. 22. Luc. 1. 17. lit. viršunė. — Scr. vrh crescere?

врѣд-ити βλάπτειν laedere. gl. cl. 594. Marc. 16. 18. крѣдъ λώβη lepra. Georg. Mon.

въ εἰς ἐν in. Cum accus. et loc. Rarius cum gen. construitur: въ съботъі. Marc. 3. 2, 4 въ дьне Joan. 11. 9. In compositione etiam ж sonat: ждолъ κοιλάς convallis. Psal. 59. 83, 64. 13. Cod. bonon. ыжд — Pol. wędoł et wądoł. cf. съ нъ pro съ нъ.

възъ ἀντί pro. Cum accus. Joan. 1. 16. Psal. 34. 12, 108. 5. In compositione directionem in locum superiorem indicat, respondetque gr. ἀνά. — Scr. ud sursum.

въвнъ ἔξω foras. Luc. 22. 62. Matth. 5. 13. въвнѣ loc. въвнѣшьнь ὁ ἔξω externus. Act. 26. 11. въвнѣждоу ἔξωθεν extrinsecus. Matth. 23. 27. — Scr. vi, unde instrument. vinâ praeter.

въпи-ти κράζειν clamare. Matth. 15. 23. въпьеть gl. cl. 349. 687. въпль κραυγή clamor. Matth. 25. 6, 11. 18. възъпити pro възъвъпити. cf. goth. vopjan et nostrum п-ѣ-ти.

въі ὑμεῖς vos. ва dual. accus.

въі-ти φωνεῖν. sonum edere. Saph. 2. 14. — Scr. u sonare.

въі-ıа τράχηλος collum. Luc. 15. 20.

въін-ъ ἀεί semper. gl. cl. 423. Matth. 18. 10. Psal. 24. 15. въіньнъ διηνεκής continuus. gl. cl. 319.

вѫіс-окъ *ὑψηλός* altus. **вѫішьнь** *ὁ ἄνω* superior. **вѫіспрь** gl. cl. 905. Hebr. 12. 15. Cod. assem. Constare videtur e **вѫіс** — et **прѧти** unde **парити** volare.

вьсь *χωρίον* praedium. Luc. 24. 13. — A scr. vish intrare, non a vas habitare propter gr. *οἶκος* et lat. vicus cf. **нѫірище** domus a **нрѣти** intrare.

вьсь *πᾶς* omnis. **вьсѩкъ** et **вьсѩчьскъ**. idem. In cod. ostrom. occurrit etiam **вьсѧкъ**. cf. lit. vis semper. — Scr. vishva.

вѣ *νῶϊ* nos. nom. dual.

вѣ-отъвѣ *ἀπεκρίνατο* respondit, **отъвѣшѧ** *ἀπεκρίναντο* responderunt. Saepius in codd. assem. et bonon. cf. **вѣт** — et **васнь**.

вѣ-ѩти *πνεῖν* spirare. Cum **вѫзъ**. Luc. 12. 55. Matth. 7. 25. *λιχμᾶν* evannare. Ruth. 3. 2. **вѣѩ** *κλάδος* ramus. Cod. ostrom. Matth. 21. 32. Neosl. véja lit. vějas. **вѣтвь** *κλάδος* ramus. gl. cl. 36. Matth. 13. 32.

вѣг-л-асьнъ *δόλιος* astutus. Georg. Mon. Hanc vim voci tribuimus e contextu orationis; graecus enim nihil habet. — Radix videtur esse scr. vêga velocitas. cf. neosl. hitro (cito) cum pol. chytry (astutus).

вѣд-ро *ὑδρία* hydria. Georg. Mon. Lit. vědras. — Scr. uda.

вѣжд-и dual. f. *βλέφαρα* palpebrae. Psal. 131. 4. Psal. glag. 10. 4. habet **вѣцѣ**. Dobr. Institutt. 279. **вѣѩти** putat esse etymon: conferenti tamen gr. *βλέφαρα* cum *βλέπειν* haec vox potius a **видѣти** derivanda videbitur

вѣкъ *αἰών* aevum. gl. cl. 553. Matth. 6. 13. — cf. scr êka unus.

вѣн-ити *πωλεῖν* vendere. Codd. assem. et Serb. Matth. 10. 29. **не пѧть ли птиць вѣнить сѧ пѣнѧзема дъвѣма. вѣнимѣ кста двѣ птици. вѣно** *φερνή* dos. Gen. 34. 12. — Fortasse a Scr. vi praep. insep. respondenti lat. dis.

вѣр-л *πίστις* fides. Lit. viěra. Marc. 16. 13. **вѣрѫ ѩти** *πιστεύειν* credere. Marc. 16. 11. **вѣровати**. idem. — cf. rad. vêdicam vi vêmi tueor: **вѣ-рѧ**?

вѣт-ръ *ἄνεμος* ventus. Matth. 8. 26. Lit. vêtra. — Scr. vât ventilare.

вѣтъ *συνθεσία* pactum in невѣтохранитель *ἀσύνθετος* foedifragus. Rom. 1. 31. вѣтии *ῥήτωρ* rhetor. Men. Ven. Oct. f. 213. вѣтовати *ῥητορεύειν* orationem habere. Oct. f. 213. вѣтьскъı *μυθικῶς* fabulose. gl. cl. 912. вѣщати *φθέγγεσθαι* loqui. Oct. f. 152. отъвѣтъ *ἀπόκρισις* responsio. Luc. 2. 47. *μισθός* praemium. Bell. troj. съвѣгъ *συμβουλή* consilium. gl. cl. 235. Matth. 12. 14. cf. antec.

вѧд-оувѧнѫти *μαραίνεσθαι* marcescere. Jac. 1. 11. неоувѧдаѥмъ *ἀμάραντος* immarcescibilis. Oct. f. 55. cf. boh. chwadnauti et vet. свѧд. —

вѧз-ати *δεῖν* ligare. 2. Tim. 2. 9. вѫзъ *σύνδεσμος* vinculum. gl. cl. 533. at. 784. ѫзъ. ѫза. idem. Luc. 13. 16. Psal. 106. 14. ѫже *ἄλυσις* catena. Marc. 5. 4 Luc. 8. 29. ѫжика *συγγενής* consanguineus. Joan. 18. 26. Luc. 1. 36. cf. scr. bandhu. съвѧзьнь *δέσμιος* vinctus. Matth. 27. 16. 2. Tim. 1. 8. Serb. sužanj. оувѧсло *μίτρα*. Lev. 8. 9. — оувѧзнѫти *συλλαμβάνεσθαι* prehendi. Psal. 9. 15, 22. *ἀναδεῖν* religare. Oct. f. 248. 250. Neoslov. veznoti croat. veznuti pol. więznąć boh. uwáznauti et uwjznauti. — Scr. bandh ligare.

вѧщ-ьшии *μείζων* major. Luc 9. 13. Matth. 20. 26. Hebr. 6. 17. Monum. Frising. I. 23. vúensih (вѧщихъ). Neosl. vekši pol. większy. — Scr. vah et vakš crescere. cf. мощьшь а могѫ.

гав-огавиѥ *ἐνόχλησις* molestia. Psal. venet. 34. 13. Cod. bonon. cf. neoslov. ogaven boh. ohawa.

гадъ *ἑρπετόν* animal reptile. Psal. 103. 25. Jac. 3. 7.

гад-аниѥ *αἴνιγμα* aenigma. 1. Cor. 13. 12. *μαντεία* vaticinium. Jerem. 14. 14. Lit. žadas oratio. — Scr. gad loqui.

гад-гажденииѥ *ψόγος* vituperium. Psal. 30. 14. 2. Cor. 6. 8. Neosl. gaditi. cf. antec.

ган-аниѥ *πρόβλημα* propositio. Psal. 48. 5, 77. 2. — Scr. gan reputare.

гас-ити *σβεννύναι* extinguere Cum оу. Ephes. 6. 16. Lit. išgessau.

гат-аник сънобьнок *ὀνειρομαντική* interpretatio somnio rum. Georg. Mon. Serb. gatati divinare.

гаіц-и *σαράβαρα* tibialia. Dan. 3. 21.

гвоздь *ἧλος* clavus. gl. cl. 620. Nota adj. гвоздинъ Joan. 20. 25.

глав-а *κεφαλή* caput. Matth. 8. 20. главизна *κεφάλαιον* caput libri. Hebr. 10. 6. Lit. galva.

главн-ы *δαλός* titio. Zach. 12. 6. главны кость дрѣко огорѣло. Sic cod. bonon. Neosl. et serb. glavnja boh. hlawně pol. głownia.

глаг-олати *λέγειν* dicere. Luc. 24. 25, 29. 32. — Scr. gr. sonare cum guna gutturali addita.

глад-ити *λεαίνειν* laevigare. Psal. 17. 43. гладъкъ *λεῖος* laevis. Luc. 3. 5. cf. глодати. — Scr. gr. splendere cum guna addita d.

гладъ *λιμός* fames. Luc. 15. 14, 17. — Scr. grdh desiderare.

гласъ *φωνή* vox. Joan. 1. 16. Lit. garsas. — Scr. gr. sonare. cf. клас ъ а кл-ати.

глезн-а *σφυρόν* talus. Act. 3. 7.

гли-на *πηλός* argilla. Isai. 45. 9. cf. serb. glib, ergo pro глибна.

глод-ати *τρώγειν* rodere. Jerem. 50. 17.

глоум-ити сѧ *ἀδολεσχεῖν* garrire. Psal. 68. 13, 118. 15. глоумливъ *φλύαρος* nugax. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 13. cf. ruth. hłum.

глоухъ *κωφός* surdus. Luc. 7. 22. оглъхнѫти *κωφοῦσθαι* surdescere. Mich. 7. 16.

глът-ити *καταπίνειν* deglutire. Cum по. Psal. 106. 27. Neosl. govt croat. gut. — Scr. gr deglutire unde zend. gara gosier. cf. грътань.

гльб-ати *ἐμπηγνύναι* infigere. cum оу. оуглъбнѫти *ἐμπήγνυσθαι* infigi. Psal. 68. 2, 14. Oct. f. 183. Serb. glib. — Scr. grah pro grabh arripere. cf. вазнѫти.

глѧд-ати *βλέπειν* videre. Matth. 12. 22. cf. vet. germ. glinzen. cf. valach. оглиндъ speculum. — Scr. gr splendere addita d.

глъб-окъ βαθύς profundus. Psal. 63. 7. In codd. bulg. et serb. occurrit etiam глъбокъ. глъбородителънъ ἀβυσσοτόκος abyssos pariens. Oct. f. 178. — Scr. džrbh et džrmbh findere unde gr. γλύφειν. Serb. dubok a vet. длъб-ж derivabis. cf. lit. gyllus et dubbus profundus.

гн-ати женъ διώκειν persequi. гонити. idem. gl. cl. 563. Luc. 8. 29. — Scr. han ferire (cum pra repellere) unde ghnanti feriunt et džahi feri.

гнет-ж гнести ἀποθλίβειν comprimere. Luc. 8. 45. Cod. ostrom. гнѣ-гнѣтати. idem. Male Kop. gloss. гнѣтъ.

гни-ти σήπεσθαι putrescere. Cum съ. Job 19. 20. гнилъ σαπρός putris. гнои κοπρία stercus. Luc. 13. 8.

гноус-ити сѧ βδελύττεσθαι abominari. гноушати сѧ. idem. Isai. 49. 7. гноусьнъ сътворити χραίνειν foedare. Oct. f. 91. — Neosl. gnus lit. gnusas eruca.

гнѣвъ ὀργή ira. gl. cl. 118. Matth. 3. 7. гнѣвливъ ὀργιλός iracundus.

гнѣзд-о νοσσία nidus. Luc. 13. 34.

гнѣт-ити ἅπτειν incendere. Cum вьзъ. Luc. 22. 55. Neosl. nétiti pol. niecić boh. njtiti.

гобьз-ити сѧ εὐφορεῖν feracem esse. Cum оу. Luc. 12. 16. гобьзовати εὐθηνεῖν prospere succedere. Psal. 67. 17, 122. 4. Jerem. 21. 1. A goth. gabigs, quod Bopp gloss. 1844. a scr. bhaga derivavit.

гов-оръ θόρυβος tumultus. gl. cl. 766. наговорити πείθειν suadere. Bell. troj. говѧдо βοῦς bos. Cf. pol. gawęda garrulus et gwar strepitus. — Scr. gu sonum edere, unde gô bos.

гов-ѣти εὐλαβεῖσθαι religiose vereri. God. bulg. 1. Tim 2. 9. gl. cl. 142. Oct. f. 138. Cf. serb. ugoveti ruth. zahovity boh. howěti.

годъ ὥρα tempus. Luc. 1. 10. Joan. 16. 21. година. idem. Codd. serb. pro часъ. Matth. 20 5. Lit. adyna. вьзгодиѥ in maturitate. cf. neosl. zgodej cf. гадати — et рокъ cum рекъ.

год-ѣ ѥсть ἀρεστόν ἐστι Act. 12. 3. Esth. 3. 9. Neosl. godi

оугодити ἀρέσκειν placere. Matth. 14. 6. оугаждати. idem. вѣгодик сътворити τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι satisfacere. Cod. bulg. Marc. 15. 15. негодовати ἀγανακτεῖν aegre ferre. Marc 14. 14.

гол-ѣнь f. σκέλος crus. Joan. 19. 21. Georg. Mon. Croat. golen serb. golijen.

голъ γυμνός nudus. 1. Cor. 15. 37. голоть κρύσαλλος glacies. Psal. 147. 6, 148. 8. Neosl. golot.

гол-жвь περιστερά columba. Matth. 21. 12. Nota adjectivum голжбинъ. Luc. 2. 24. гол- cognatum est cum scr. kala sonus lenis in kala-rava; жвь suffixum esse videtur.

гом-олы μάζα maza. Dan. 14. 27. cf. ruth. homivka pol. gomołka boh. homole.

гонѣз-нжти σώζεσθαι servari. 3 Reg. 20. 20. E goth. ganisan.

гор-а ὄρος mons. Matth. 5. 14. горѣ ἄνω supra, Joan. 11. 41. горьница ἀνάγαιον editior domus locus. Luc. 22. 12. — Scr. giri mons.

гор-ѣти καίεσθαι ardere Luc. 24. 31. горѧчесть θερμασία calor. Jerem. 51. 39. горькъ πικρός amarus. Luc. 22. 62. Nota croat. gorup. idem. прѣгорьчити παραπικραίνειν exacerbare. Psal. venet. 77. 8, 104. 28. cf. serb. grk. горьшии χείρων deterior. Matth. 12. 45. горе οὐαί vae. Matth. 11. 21. гороуха σίναπι sinapi. гороушьнъ adj. — Scr. ghr. obs. unde gharma aestus. cf. гр-ѣти.

гораздъ ἐπιστήμων peritus. Epil. cod. ostrom. E dial. russica. Constat e particula goth. ga et razda sermo. cf. ruth. harazd boh. horazditi.

господь κύριος dominus. Luc. 11. 1. господинъ. idem Luc. 16. 13. госпожда κυρία domina. Oct. Cf. 161. — Cf. scr. gô terra et pati dominus et gr. δεσπότης.

гость ξένος hospes. гостильникъ et гостиньникъ πανδοχεύς caupo. Luc. 10. 34. гощеник συμπόσιον convivium. Georg. Mon. — Cf. scr. ghas edere.

готов-ити παρασκευάζειν parare. gl. cl. 251. Lit. gatavas. E goth. ga et taujan facere quod a scr. tu unde slav. тв-ор-ити.

гр-ѣти *θερμαίνειν* calefacere. Joan. 18. 18. Ephes. 5. 29. Neosl. et croat gréti pol. grzać. — Scr. ghr obs. unde gharma. cf. гор-ѣти.

граб-ити *ἁρπάζειν* rapere. Job 20. 19. Lit. grěbju. — Scr. grabh arripere.

град-ити *φράττειν* sepire. Cum. praep. о. Luc. 21. 1. градъ *πόλις* urbs. Matth 8. 33. градьць Joan. 7. 42, 11. 1. in codd. bulg et serb. градежь *φραγμός* sepes. Men venet. прѣграда *ἔμβολος* porticus. Georg. Mon. граждь коньскъи *ἱπποςάσιον* statio equorum. Georg. Mon.

градъ *χάλαζα* grando. Exod. 9. 18. — Scr. hrâd sonare.

грак-ати *κράζειν* crocitare. Georg. Mon.

грам-съграмодити *συςρέφειν* conglomerare. Cod. bulg. Act. 28. 3. cf. pol. ogromny, gromada.

гран-о gen. есе *ςίχος* versus in краѥгранесиѥ *ἀκρόςιχις* initium versus. Oct.

греб-ѫ грѣпсти *ἐλαύνειν* remigare. Joan. 6. 19 гребениѥ *τὸ ἐλαύνειν* remigatio Marc. 6, 48. огрѣбати сѧ *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cod. bulg. Act. 15. 20. cf. croat. grebem scalpo greben pecten. — Scr. džrbh findere.

греб-погребѫ погрепсти *θάπτειν* sepelire. Matth. 8. 21. ubi cod. serb. — грести (cf. pol. grześć) et cod. assem. — грети. погрѣбати idem. гробъ *μνημεῖον* sepulcrum. Luc. 24. 12. Matth. 8. 29. Lit. grabas. изгрѣбиѥ *ςυππίον* stupa. Dan. 3. 46. съгребѫть f. *σμίλαξ* ilicis genus. Naum 1 10. in edit. ostrog. quae съгребоутъ habet. cf. neosl. perót, quod veteribus fuerit перѫть a пер-ѫ. — Scr. džrbh findere.

грив-на *μανιάκης* collare aureum. Georg. Mon. Dan. 5 7. Serbis est armilla. Cf. lit. grivina. — Scr. grîvâ cervix.

гроз-ити *ἀπειλεῖν* minari. Gen. 27. 42. гроза *φρίκη* horror. Oct. f. 189.

гроздъ *βότρυς* racemus. Matth. 7. 16. Georg. Mon. cf. pol. grono Cod. ostrom. habet accus. plur, грознъи a грознъ e dialecto russica.

гроуд-а βῶλαξ gleba. Job 7. 5. Hinc neosl, gruden, december.

гроудь σῆθος pectus. Lev. 7 34. Croat. grudi.

гроуш-а ἄπιος pirus. 1. Paral. 14.

гр-ъньць χύτρα olla. Jud. 6. 19. Sir. 13. 3. грънило χωνευτήριον fornax in qua metalla conflantur. Malach. 3. 2. Georg. Mon. — Cf. scr. ghr in gharma calor.

грънъ ὀπισθότονος convulsio qua corpus retro flectitur. Deut. 32. 24. коньць грънъ ἰσχίον coxa. Georg. Mon. грънъть κυρτός gibbosus. Lev. 21. 20. Lit. grubbus.

грънд-ити сѧ ὑπερηφανεῖν superbire, 1. Cor. 8. 1. — Scr. grdh concupiscere.

грънл-ица τρυγίον turtur. Psal. 83. 4, Oct. f. 221. грънличиць τρυγίον pullus turturis. Luc. 2. 24. — Fortasse a scr. gr. deglutire unde neosl. grlo guttur et vox, ut sit гр-ъл-ица.

грънсть δράξ pugillus. Isai. 2. 2. Lev. 40. 12. Oct. f. 7.

грът-аньць λάρυγξ guttur. Joan. 29. 10. cf. глътити. Neosl. grtan croat. grčanjek boh. hrtaň pol. krztań. — A scr. gr. deglutire ut sit гр-ът-аньць?

грызь-ж грысти δάκνειν mordere.Prov. Sal. 16.30. Lit.grausti.

грькъ ἕλλην graecus. Georg. Mon. грьчьскъı ἑλληνιϛί graece.

грьм-ѣти βροντᾶν tonare. Cum praep. въз Psal. 17. 15. громъ βροντή tonitru. Job 26. 14. —

грѣхъ ἁμάρτημα peccatum. Joan. 9. 41. грѣшьникъ ἁμαρτωλός peccator. погрѣшити царьство regno privari. Georg, Mon. — Cf. scr. garh maledicere.

грѧд-ж ἔρχομαι venio. Luc. 15. 25. Joan. 1. 8, 12, 15. грѧдѫщь μέλλων futurus. — Cf. scr. džr terere.

грѧз-нѫти βυθίζεσθαι demergi. Cum praep. по. Exod. 15. 5. in psal. venet. Oct. f. 130. погрѫзити καταποντίζειν demergere. погрѫжати. idem, Cod. bulg. Luc. 5. 7, Marc. 7· 4. 1. Tim. 6. 9. Neosl. greznoti croat. greznuti ruth zahrasty zahruznuty boh. pohrauziti. pol. gręznąć.

гоув-ити ἀπολλύναι perdere. гоубитель τύραννος tyrannus. гыбнѫти ἀπόλλυσθαι perire. Luc. 15. 18. Neosl. poginoti. гыбѣль ἀπώλεια interitus. Matth. 26 8. Marc. 14. 4.

гоув-ити διπλασιάζειν duplicare. Cum praep. сѫ, quae in hac compositione semper соу scribitur. gl. cl. 1. сѫгнѫти pro сѫгѫбнѫти (cf. дѫхнѫти a доухъ) πεύσσειν plicare. Luc. 4. 20. Pol. giąć. сѫгыбъ συμβολή junctura. Men. venet. разгнѫти ἀναπτύσσειν evolvere. Luc. 4. 17. Psal. 48. 4. разгыбати. idem. Cf. neosl. et croat. gibek lit. dvigubas. — Scr. gu-na in dvigu-na duplex ab obsol. gub.

гоум-но ἅλων area. Matth. 3. 12. Cod. ostrom гоумьно. Neosl. gumno croat. guvno. — Cf. scr. gô spatium, ita ut sit гоу-мно. cf. scr. dju-mna.

гѫб-а σπόγγος spongia. Matth. 27. 48. Joan. 19. 29. ὕσσωπος hyssopus. Cod. bulg. Hebr 9. 19. ubi vulg. graecam vocem servavit. Neosl. goba; neosl. góbec et pol. gęba os a scr. dzambh oscitare.

гѫг-нивъ γογγύζων murmurans, μογιλάλος aegre loquens. Marc. 7. 32. Neosl. gognjati ruth. huhnyty boh. huhňati pol. gęgać. — Scr. gundžâmi indistincte loquor.

гѫд-ж гѫсти κιθαρίζειν cithara canere. Apoc. 14. 2. гѫдьць κιθαρῳδός citharoedus. ibidem. гѫсли κιθάρα cithara. gl. cl. 50. 1. Cor. 14. 7. гѫсльникъ κιθαρῳδός citharoedus. Bell. troj. Neosl. gósti croat. guditi serb. gudjeti ruth. husty sibilare pol. gąść in psal. sec. XIV. boh. hausti. Huc. trahe etiam pol. gusła incantatio quod e ruth. irrepsisse videtur. — Scr. gudh. ludere.

гѫж-вица λύγος vimen. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est. Neosl. goža croat. et serb. gužva ruth. hužva. Nos ж scripsimus propter neosl. o et serb. u.

гѫс-ѣница κάμπη eruca. Joël 1. 4. At. psal. 104. 34. βροῦχος species locustae. Etym. жсъ pol. wąs. esse videtur. Cf. pol. wąsionka penes gąsienica et neosl. vo-

senca penes gósenca: ѫсъ vero descendit a scr. vas tegere.

гѫстъ πηκτός densus. 2. Macc. 1. 20. огѫстѣти πήγνυσθαι concrescere.

да ἵνα ut. Joan. 1. 7.

да-ти дамь διδόναι dare. Luc. 20. 2. даꙗти. idem. продати πιπράσκειν vendere. Matth. 18. 25. даръ δῶρον donum. Matth. 11. 11. благодарити εὐχαριςεῖν gratias agere, quod etiam хвалѫ въздати vertitur. дань τέλος vectigal. Luc. 20. 22. благодать χάρις gratia.

дав-ити πνίγειν suffocare. Cum по. Matth. 13. 7. — Scr. du angi.

дав-издавьна πάλαι olim. 4. Reg. 19. 25.—Scr. du ire in san-dâv-a absentia.

дал-ьнъ ὁ μακράν remotus. Ephes. 2. 17. 2 Cor. 10. 16. далече μακράν longe. Luc. 15. 13, 20. — Scr. dr dirimere.

дв-а δύο duo. Matth. 14. 12. In codd. saepissime дъва. въторъı pro дв-торъı (cf. которъı a къ) δεύτερος secundus. gl. cl. 45. 622. Lit. du dvi. — Scr. dvi

двиг-нѫти κινεῖν movere, σαλεύειν agitare. Luc. 8. 49. Matth. 21. 21. двизати. idem. подвигъ ἀγωνία certamen. Luc. 22. 44. подвигнѫти сѧ σπεύδειν festinare, подвизати сѧ ἀγωνίζεσθαι certare. — Scr. dvadž movere.

двьрь θύρα janua. Joan. 1. 9. Miraberis in omnibus codicibus inveniri двьремъ затвореномъ. двьрьница θυρωρός janitrix. дворъ αὐλή aula. Luc. 11. 21. Act. 1. 20. Lit. dvaras. — Scr. dvâra a dvr operire.

деб-елъ παχύς crassus. одебелѣти παχύνεσθαι crassescere. Cod. serb. Matth. 13. 15.

девѧ-ть ἐννέα novem. Matth. 18. 12. Lit. devyni. — Scr. navan.

дел-ва κάδος dolium. Georg. Mon. Significatio e contextu orationis definita, graecus enim nil habet. — Scr. dr. dirimere.

десънъ δεξιός dexter. Luc. 1. 11. Lit. dešinė. — Scr. dakša idem.

десѧть δέκα decem. Matth. 25. 1. Lit. dešimtis. — Scr. dashan.

дивити сѧ θαυμάζειν mirari. Luc. 24. 12. Matth. 7. 28, 12. 23. дивии ἄγριος ferus Matth.3. 4. дивеса θαυμάσια res mirae. Cod. bonon. et psal. venet. 104. 5. Lit. dyvai. — Scr. div lucere.

длань θέναρ vola manus. Jez. 43. 13. Lit. delna. — Scr. dhr tenere vel dr dirimere, extendere. Quoad suffix. cf. jablan.

длато γλυφεῖον scalprum. Isai. 44. 12. Neosl. et croat. dleto. Etymon est scr. dr dirimere (quoad suffix. cf. злато, врата, блато) unde drbh. длъбѫ длъпсти γλύφειν scalpere. Neosl. dovbem croat. dubem.

длъгъ μακρός longus. Hebr. 5. 14. Lit. ilgas abjecta consona initiali. Bopp. gloss. 1844. — Scr. drgh crescere unde dîrgha longus

дно πυθμήν fundus. бездна ἄβυσσος abyssus. Luc. 8. 31. Neosl. brezen. cf. russ. dnje et boh. dnu.

до ἄχρι usque ad. Cum gen. доньдеже ἕως donec e дон-и-де-же.

добръ καλός bonus. Joan. 1. 11. доблъ ἀνδρεῖος fortis. доблъкость ἀνδρία fortitudo. Georg. Mon. оудобь εὐκόλως facile. Matth. 9. 5. подобати δεῖν oportere. Matth. 17. 10. подобьнъ ὅμοιος similis. оуподобити ὁμοιοῦν comparare.

дои-доити θηλάζειν lactare. Luc. 21. 23. доилица τροφός nutrix. Thess. 2. 7. — Scr. dhê lactare.

долъ ὀπή foramen. gl. cl. pag. 44. ‘долина κοιλάς vallis. долоу κάτω infra. — Scr. dr dirimere unde dara vallis.

дол-оудолѣти καταδυναζεύειν subigere. Matth. 16. 18. Psal. 109. 2. νικᾶν vincere. Georg. Mon. Cod. bonon· habet etiam оудѣлѣти et оудълѣти et cod. assem. оудоблѣти. Serb. udoljeti pol. zdołać ruth. dolja. — Cf. scr. dara terror et dal findere.

домъ *οἰκία* domus. Matth. 10. 8. Luc. 15. 25. дома *ἐν τῷ οἰκῳ* domi. Joan. 11. 20. домоу *οἴκου* domus. домашьнь *οἰκιακός* domesticus. Matth. 10. 25. домовитъ *οἰκοδεσπότης* paterfamilias.

др-ати держ *σχίζειν* scindere. Cum praep. разъ. Luc. 23. 45. Male Kop. gloss. дрѣти. одрати *ἐκδέρειν* excoriare. Mich. 2. 8. раздирати *ταράττειν* turbare. Georg. Mon. дира *σχίσμα* scissura. Matth. 9. 16. драчик *σοιβή* vulg. lat. saliunca. Neosl. drač. раздоръ *σκάνδαλον* scandalum. Rom. 16. 16. паздеръ *λινοχαλάμη* lini stipula. Neosl. pezder. serb. pazder pol. paździor. оударити *ῥαπίζειν* virga caedere. Luc. 22. 49, 64. cf. gr *δέρειν*. — Scr. dr dirimere.

драв-съдравъ *ὑγιής* sanus. Codd. ostrom. et assem. Marc. 16. 18. Luc. 15. 27. In libris recentioribus здравъ. cf. здати pro съдати. здравица propinatio. Georg. Mon. Graecus nihil. здравьствоуите *ἔῤῥωσθε* valete. Act. 15. 29. — Scr. dru fixum esse unde lit. drûtas firmus.

драгъ *τίμιος* pretiosus. 1. Cor. 3. 22. — Scr. drâgh valere.

драг-подражати *μιμεῖσθαι* imitari. Hebr. 13. 5. *ἐκμυκτηρίζειν* subsannare. Psal. venet. 34. 16. Cf. neosl. draga via.

драж-ити *παροξύνειν* irritare. Cum praep. разъ. Psal. 9. 25.

древ-ьнь *ἀρχαῖος* pristinus. gl. cl. 839. Luc. 9. 19. ubi cod. serb. minus bene дрѣ-древле *πάλαι* olim. gl. cl. 592. Cf. pol. drwiej. — Scr. dru currere, est ergo proprie: elapsus.

дроб-ити *θρύπτειν* conterere. Isai. 58. 7. подробьноу *κατὰ μέρος* singulatim. Hebr. 9. 5. — Scr. drbh violare.

дрожд-ии plur. f. *τρυγία* faex. Psal. venet. 74. 9. Neosl droždže f. Fortasse rectius дрождик a sing. non usitato дрожда, cum cod. bonon. habeat: дрождик кго не искъідашасѧ.

дрогъ ἕτερος alter. Luc. 22. 58. φίλος amicus. Luc. 11 5, 15. 29. дрогъина συνοδία comitatus. Luc. 2. 44. Cf. sequens et gr. ἐχόμενος.

дрѣв-а ξύλα ligna. 2. Cor. 3. 12. дрѣво δένδρον arbor. Matth. 3. 10. Lit. derva. — Scr. drû alban. dru gr. δρῦς.

дрѣж-ати κατέχειν tenere. Luc. 22. 63, 24. 16. дрѣжава κράτος imperium. gl. cl. 552. дрѣжавьнъ κράτιστος praestantissimus. Cod. ostrom. Luc. 1. 3. длъгъ ὀφείλημα debitum. Matth. 6. 12 Olim res significavit. Huc refer croat. dugovanje et hung. dolog. — Scr. dhr tenere unde dharma officium. cf. debere pro dehibere.

дрьз-ати θαῤῥεῖν audere. Matth. 9. 2. дрьзнѫти. idem. дрьзновєниѥ παῤῥησία fiducia. Act. 2. 29. — Cf. scr. dhrš procacem esse.

дрьколь ῥόπαλον fustis. Luc. 22. 52. gl. cl. 161. 769 Dobr. Institutt. 128. e дрѣво et колъ compositum esse putat. cf. neosl. prakol.

дрѣм-ати νυσάζειν dormitare. 2. Petr. 2. 3. — Cf. scr. draj dormire et drâ segnitie affectum esse.

дрѫх-лъ σκυθρωπός morosus. Marc. 10. 22. Luc. 24. 18. Cod. assem. habet дрѫселъ. дрѫхловати Oct. f. 206. et дрѫселовати Matth. 16. 2. Georg. Mon. σγγνάζειν tristem esse. — Etymon videtur esse dr timere, addita consona gutturali; nasalem quod attinet confer пра-ж cum scr. prdž.

дръг-въдръзити πηγνύναι defigere. Hebr. 8. 2. Psal. 143. 12. gl. cl. 608. 611. Georg. Mon. etiam formam въдръжити habet. продръжити perfodere. Cod. bon. Neosl. dróg pol. drąg hung. dorong. — Scr. dr tenere. cf. pol. pstrąg cum pstry.

дръч-оудръчити πηγνύναι defigere. Sir. 38, 29. Georg. Mon. Vocalem nasalem scripsimus propter pol. dręczyć.

дуѫ-нѫти φυσᾶν spirare. Joan. 20. 22. Male, ni fallor, cod. ostrom. дънъ. Etiam cod. assem. оу cum ѫ minime confundens scribit дуънъ. дуѫхъ πνεῦμα spiri-

tus. Luc. 1. 15, 17. въздоухъ ἀήρ aer. Georg. Mon. доушл ψυχή anima. Joan. 1. 11. Lit. dušia. дъıхати πνεῖν flare. Joan. 3. 8. дъхнѫти. idem. Act. 27. 13. — Scr. dhû agitare unde etiam gr. θυμός et russ. duma derivanda.

дъждь βροχή pluvia. Matth. 7. 25. дъждити βρέχειν pluere.

дъм-ѫ дѫти φυσᾶν flare. Col. 2. 18. Alex. et lex. acad. petrop. habent male дмити. надъıмати сѧ οἰδάνεσθαι tumere. gl. cl. 494. дъıмъ καπνός fumus Lit. dumai. — Scr. dhûma a dhû, ergo дъıмъ a доугнѫти? — Scr. dam.

дъск-л σανίς asser. Joan 2. 15. дъщица. idem.

дъщ-и gen. — щере θυγάτηρ filia. Luc. 1. 5, 2. 36. Male Kop. gloss. дъщь Lit. duktĕ, gen. — ers. — Scr. duhitr a duh mulgere, ergo quae mulgendi officium habebat. Sic Lassenius qui etiam lat. mulier a mulgendo derivavit. Gîta Gov. XVIII.

дъıн-ıı πέπων pepo. Num. 11. 5. Fortasse a доу- in доугнѫти, ut propie sit: tumens.

дь-нь ἡμέρα dies. Luc. 1. 80, 24. 18. дьневьнъ ἡμερινός diurnus. дьнъсь σήμερον hodie. Matth. 6. 11. дьнешьнь ὁ σήμερον hodiernus. — Scr. dina pro divana a div lucere. cf. див-итисѧ.

дьв-рь φάραγξ vallis. Luc. 3. 5. Boh débř pol. debrza Lit. dauba. — Scr. dr dirimere unde drbh; vocalis r in ь mutata.

дѣ-тѧ παιδίον infans. Plur. дѣти. Matth. 2. 16. Luc. 11. 7. Male Kop gloss. дѧтѧ. дѣтищь παιδίον infans. изъ дѣтьска παιδιόθεν a pueris. Marc. 9. 21. — Scr. dhê lactere. Vide Pott Etymolog. Forschungen. I. 229.

дѣ-ти vel usitatius дѣıти ποιεῖν facere. gl. cl. 132. 819. 847. Matth. 14. 2. τιθέναι ponere. не дѣите ἄφετε sinite. Codd. serb. et bulg. Marc. 10. 14. Joan. 12. 7. Luc. 18. 16. дѣло ἔργον opus. Luc. 24. 19. Nota instrum. plur. дѣлесъı. Oct. f. 175. дѣлати ἐργάζεσθαι

laborare. дѣлатель ἐργάτης operarius. дѣтѣль ἔργον opus. gl. cl. 715. дѣиство ἐνέργεια efficacia. одѣти et одѣꙗти - дѣѭ - дѣѥши vel - деждѫ - деждеши περιβάλλειν amicire. Matth. 15. 36. Psal. 108. 29. Nota part. perf. pass. одѣнъ in cod. assem. одежда περιβόλαιον pallium. Luc. 7. 25. Psal. 101. 27. надѣꙗти сѧ - дѣѭ vel - деждѫ ἐλπίζειν sperare. Luc. 24. 20. надежда ἐλπίς spes. Act. 16. 19. задѣꙗти ἀγγαρεύειν angariare. злодѣи κακουργός malefactor. здати et зидати οἰκοδομεῖν condere. Luc. 6. 48. 1. Petr. 2. 5. зиждитель πλαςουργός conditor. gl. cl. 926. зьдъ δῶμα domus. Psal. 101. 7, 128. 6. Nota loc. sing. съдѣ in cod. bonon. Lit. děti děmi. — Scr. dhê ponere.

дѣв - а παρθένος virgo. Matth. 25. 7, 11. дѣвица. idem. дѣвичьскъ παρθενικός virgineus. дѣвьство παρθενία virginitas. — Cf. scr. dêvâ dea a div lucere.

дѣдъ προπάτωρ avus. Men. venet. Oct. f. 92. Lit. dědas.

дѣл - ити μερίζειν dividere. 1 Cor. 9. 13. прѣдѣлъ ὁρίον finis. Matth. 2. 16. Lit. dalis. — Scr. dala pars a dr. dirimere.

дѣл - ꙗ διά propter. Cum gen. Cod. serb. Luc. 12. 22, 18. 29. Joan. 10. 38, 19. 38. cod bulg. Tit 1. 11. дѣльма. idem. Cod. bon. Edit. ostrog. Sir. 38. 17. Neosl. začesdéli lit. děley.

дѫбъ δρῦς quercus, δένδρον arbor. Georg. Mon. дѫбрава δρυμός nemus. Psal. 82. 15.

дѫг - а ἶρις iris. Gen. 9. 13. Apoc. 4 3. Neosl. doga est tabula doliaris, est ergo дѫга poprie arcus. cf. croat. luk nebeski — serb. duga ruth. duha pol. dęga.

дѫг - недѫгъ νόσος morbus. gl. cl. 446. Matth. 10. 1. недѫжьнъ ἄῤῥωςος aegrotus. недѫговати ἀσθενεῖν aegrotare. Neosl. nedóžen ruth. neduh boh. duh pol dužy e ruth. irrepsit. Cf. lit. dangiaus plus. — Cf. scr. dhu agitare cum pol. tęgi robustus a тѧг - нѫти trahere

жаб - а βάτραχος rana. Psal. 104. 30. — Fortassis a scr. džabh. oscitare.

жал-ити си *διαπονεῖσθαι* operam dare. Act. 4. 2. сѫжалити си *λυπεῖσθαι* dolore affici. Matth. 18. 31. жаловатн *ὀδυνᾶσθαι* dolere. Cod bulg. Act. 20. 38. жалость *ζῆλος* zelus. Joan. 2. 17. Bulg. žaliti est desiderare, cf. желѣти.

жах-оужаснѫти *θαμβεῖσθαι* obstupescere. Marc. 9. 15. Cf. ruth. žach terror.

жв-ати *μασᾶσθαι* mandere. Job 40. 3. Georg. Mon.

жд-ати *προσδοκᾶν* expectare. Act. 20. 23. Psal. 68. 118, 141. 7. жидати жидѫ-дѣши. idem. gl. cl. 747. Luc. 1. 21. Phil. 1. 25. Hebr. 9. 28. Cf. здати et зидати. ruth. ždaty. — Etym scr. dhĕ-ti sitis, est ergo cognatum verbo жѧдати.

же *δέ* vero. Matth. 6. 3. — Scr. gha part. encl. gr. *γε*. Bopp in gloss. sanscr. 1844 minus bene cum scr. ča contulit.

жег-ѫ жещи *ἅπτειν* accendere. Marc. 1. 30. вѫжизати et вѫжигати. idem. Cod ostrom. вѫжагати. cf. neosl. nažagati.

жел-ѣти *ἐπιθυμεῖν* cupere. gl. cl. 708 et codd. serb. et bulg. Luc. 17. 22. желати. Luc. 15. 16. cf. жалити. — Scr. gr. vorare unde etiam lit. ger-ti bibere descendit.

жел-ѣвь *χελώνη* testudo. Osias 12. 11. Neosl. et croat. želva. — Scr. har-muta. idem.

жел-ѣзо *σίδηρος* ferrum. Sir. 38. 29. Lit. geležis. — Cf. obs. scr. hr unde hir-anja aurum.

жел-ѫдь *βάλανος* glans. Isai. 2. 13. — Cf. scr. gr. deglutire — comedere

жен-а *γυνή* femina. Luc. 1. 5. женити сѧ *γαμεῖν* uxorem ducere. Matth. 19. 9. женитва *γάμος* nuptiae. женихъ *νυμφίος* sponsus. Matth. 25. 6. Joan. 3. 29. женицьца *γυναικάρια* mulierculae. Cod. bulg. 2. Tim. 3. 6. — Scr džan parere džanî mulier.

жест-окъ *σκληρός* durus. Matth. 25. 24. жестокость *σκληροσύνη* durities. ожестѣти *σκληρίνεσθαι* indurescere. Psal. 89. 6. Serb. žestok.

живѣ-ѫ жити ζῆν vivere, κατοικεῖν incolere. Joan. 1. 8. Act. 17. 4. 1 Petr. 3. 7. живити ζωοποιεῖν vivificare. иждити δαπανᾶν impendere. Luc. 15. 14. живъ ζῶν vivus. животъ ζωή vita. Joan. 1. 4. житель πολίτης civis. Luc. 15. 15. жилище οἰκητήριον domicilium. жита γεννήματα opes. Luc. 12. 18. житьница ἀποθήκη horreum. Matth. 3. 12. житие ζωή vita. житескъ βίου vitae. жизнь ζωή vita. жила φλέψ vena. Matth. 4. 24. жиръ νομή pascuum. 2. Tim. 2. 7. ubi cod. bulg. пажить f. quod etiam in cod. ostrom. Joan. 1. 9, 10. 9. Lit. gyvata vita. — Scr. džîv vivere.

жид-овинъ Ἰουδαῖος judaeus gl. cl. alias июдеи.

жлът-ѣти ξανθίζειν flavescere. жлъчь χολή bilis. Matth. 27. 34. Cod. assem. habet злъчь. Lit. geltas flavus. — Scr. obs. hr unde hir-anja aurum et har-it viridis.

жр-ъновъ μύλος mola. Matth. 18. 6. ubi осьлъскъı-at Matth. 24. 41. codd. assem. ostrom. serb. bulg. et edit. ostrog. habent loc. plur. жрънъвахъ, unde Vostokovius nominat. sing. жрънъва esse statuit. Neosl. žrnek goth. quairnus. — Scr. džr terere, džîrńa tritus.

жр-ѣти θύειν sacrificare. Marc. 14. 12. Luc. 22. 7. gl. cl. 311. жрьтва θυσία sacrificium. Luc. 2. 24. Act. 14. 3. жрьтвьникъ θυσιαστήριον altare. жрьць ἱερεύς sacerdos. Cod. serb. Luc. 10. 31. — Scr. gr. et džr celebrare, venerari.

жр-ѣти καταπίνειν deglutire. Cum praep. по. Prov. 1. 12. In cod. bonon. жрѣти et жръти legimus. ожерелие περισόμιον lumbus. Exod. 26. 23. Cf. neosl. grlo. Lit. gerti. — Scr. gr. deglutire.

жрьдь ἀναφορεύς pertica. Num. 13. 24. Cf. neosl. greda pol. grzęda boh. hřada.

жрѣв-ии κλῆρος sors. gl. cl. 698. Matth. 27. 25. Act. 1. 26. In codd. serb. ждр. — Cf. scr. džrbh. findere. cum ruth. dolja sors a scr. dr dirimere.

жрѣв-ѧ πῶλος pullus. gl. cl. 37. Matth. 21. 2. In codd. serb. ждр — Scr. džrbh findere.

жоуπелъ *θεῖον* sulphur. Psal. 10. 6 Idem saepe redditur per камъі горѧщь. Luc. 17. 29. Goth. svibls.

жьз-лъ *βακτηρία* scipio. gl. cl. 593. Luc. 9. 3. Psal. 88. 32, 109. 2. Scribitur etiam жезлъ. Etym. fortasse жегѫ. cf палица a палити.

жьм-ѫ жѧти *συσφίγγειν* constringere. Pol. żąć ždžmę. — Cf. scr. džam idem ac jam.

жьн-ѫ жѧти *θερίζειν* demetere. Matth. 6. 26. пожѧти *ἐκτίλλειν* evellere. Oct. f. 223. жѧтва *θερισμός* messis. жатель *θεριστής* messor.

жѧ-ло *κέντρον* stimulus. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 55, 56. Male Kop. gloss. жало. Neosl. želo pol. żądło. Tamen etiam neosl. et. croat. est žalec. Lit. gelonys, gylys. cf. antecedentia.

жѧд-ати *διψᾶν* sitire. Joan. 4. 15. Rom. 12. 20. жѧжда *δίψα* sitis. Male Kop. gloss. жажда et жадаѭ жѧждѧнъ *διψῶν* sitiens. Monum. Frising. II. 44. segna (жѧдѧна sitientem). Cf. ждати, жидати et lit. žindu. — Etym. fortasse scr. grdh cupere.

зѣл-о *λίαν* valde. Matth. 2. 16, 8. 28. зѣлоуто. idem. gl. cl. 140. Scribitur etiam эѣло. Neosl. zlo.

за *διά* pro. Construitur cum gen. accus. et instrum. за оутра *πρωΐ* mane. Marc. 16. 2, 9 Joan. 18. 28. Psal. 54. 18. Cf. Dobr. Institutt. 666. et gramm. serb. boh. pol. задѧнь *ὁ ὀπίσω* posticus. съзади *ὄπισθεν* a tergo. Matth. 9. 20.

за-ѩць *λαγωός* lepus. Psal. 103. 18. Neosl. zajec gen. zajca vel zavec gen. zavca ruth. zajacj. gen. zajacja. — Cf. scr. shasha.

зв-ати *καλεῖν* vocare. Luc. 14. 10. Matth. 21. 9. званик *κραυγή* clamor. — Scr. hvê, e slav. potius hu suspiceris.

звиз-дати *συρίζειν* sibilare. Jerem. 19. 8, 50. 13. Neosl. žvižgati serb. zviždati pol. gwizdać. Nota hic neosl. žvegla et goth sviglon tibia canere.

звѣн-ѣти *ἠχεῖν* sonare. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 1. звоньць

κά̀δων tintinnabulum. Exod. 28. 33. Lit. zvaniju, zvanas. звѫцати ἀλαλάζειν clamare. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 1. Jerem. 48. 36. звѫкъ ἦχος sonus. Hebr. 12. 19. Neosl. zvenéti, zvek et žvenk. — Scr. dhvan sonare.

звѣзд-а ἀςήρ stella. Luc. 21. 25. Neosl. zvézda pol. gwiazda boh. hwězda lit. žvaigždě. — Scr. shvid lucere.

звѣрь θηρίον fera. Psal. 67. 31. Marc. 1. 13. Lit. žvěris.

зел-ие λάχανα olera. Rom. 14. 2. зелень χλωρός viridis. Lit. žalas. зелька βοτάνη herba. Georg. Mon. злакъ χλόη gramen. Isai. 27. 11. Neosl. zlak lit. želmů. — Scr. har-it viridis et zend. zairi. idem.

зем-ля γῆ terra. gl. cl. habet etiam земи 179. 361. 644. Idem in bell. troj. Lit. žiemě. земьскъ γεώδης terrestris. gl. cl. 466. земьнъ. idem. gl. cl. 901. — Scr. kšamâ terra a kšam ferre, zend. zem. cf. E Burnouf. Comment. sur le Yaçna. Notes et éclaircissements CXXXI. Bopp gloss. 1844. contulit gam.

зи-ание χάσις hiatus. Men. venet. зинѫти χαίνειν hiscere. Georg. Mon. Lit. zauniti. — Cf. scr. has ridere a hâ uti bhas a bhâ.

зим-а χειμών hiems, ψύχος frigus. Matth. 24. 20. Nota loc. sing. sine praep. зимѣ in cod. ostrom. Lit. žiěma. — Scr. hima frigidus, zend. zima hiems.

зл-ато χρυσός aurum. Matth. 10. 9. златеница ἴκτερος icterus. Am. 4. 9. Etym. зр-ѣти videre quod olim: splendere significasse docet neosl. zor splendor. — Scr. obs. hr unde hiranja aurum et zend. zara idem. cf. scr. kanaka aurum a kan splendere.

змии et змиа δράκων draco, ὄφις serpens. Marc. 16. 18. Luc. 11. 11. Cod. ostrom. habet etiam змиа.

зн-ати γινώσκειν cognoscere. Luc. 22. 27. Joan. 1. 14. знамение σημεῖον signum. Marc. 16. 17. Luc. 2. 12. назначати σημειοῦν signare. Lit. zinnau. — Scr. džnâ scire.

зной καύσων aestus. Luc. 12. 55.

зоб-ати ἐσθίειν edere. Cum praep. по Matth. 13. 4. озо-

ѧати ·позобати λυμαίνεσθαι devastare. Oct. f. 215. — Scr. džabh oscitare.

зр-ѣти περκάζειν maturescere. Sir. 51. 19. сѫзрѣти παραδιδόναι producere. God. bulg. Marc. 4. 29. зрѣлъ ὥριμος maturus. Oct. f. 233. зрѣно κόκκος granum. Matth. 13. 31. 1 Cor. 15. 37. Lit. žirnis. Cf. neosl. zréti et zoriti se. — Scr. shr in shrta coctus.

зр-ѣти ὁρᾶν videre. gl. cl. 165. 182. Matth. 13. 14. зазрѣти ἐπιλαμβάνεσθαι reprehendere. Luc. 20. 26. назирати παρατηρεῖν observare. сѫзрѣцати συνορᾶν intelligere. 2 Macc. 4. 4. зрѣцало εἴσοπτρον speculum. 1. Cor. 13. 2. Croat. zrcalo lit. zerkolas. зракъ εἶδος forma. Matth. 18. 3. Huc trahendum esse videtur зѣница κόρη pupilla. Psal. 16. 8. Pol. zrzenica. cf. neosl. zrklo зора φαῦσις splendor. Psal. venet. 73. 16. αὐγή diluculum. Cod. bulg. Act. 20. 11. ἀκτίς radius. Scribitur etiam заря. Neosl. zorja et zarja lus. sup. zerja. Lit. žėrėti — Scr. ghr. lucere.

зълъ κακός malus. Luc. 11. 13. зълоба κακία malitia. gl. cl. 174. Luc. 11. 39.

зыб-ати σαλεύειν agitare. gl. cl. 583. позыбнѫти σαλεύεσθαι agitari. — Scr. kšubh. idem. cf. земля cum kšamâ.

зя-ть γαμβρός gener. 1. Reg. 18. 22. Georg. Mon. νυμφίος sponsus. Judic. 15. 6. Lit. žentas. — Scr. džâmâtr gener.

зяб-нѫти βλαστάνειν germinare. Cum praep. про. Matth. 13. 5. Luc. 8. 6. Hebr. 12. 15. Psal. 91. 7. In dialectis significat: frigere, quod a зима derivandum est. cf. pol. wielbić a rad. вел-Vetus a scr. džan oriri descendit.

зѫбъ ὀδούς dens. Matth. 5. 38. Apoc. 9. 8. — Scr. džambh oscitare unde džamba cibus. cf. gr. γαμφαί.

зѫгорь πύγαργος pygargus. Deut. 14. 5. Ruth. zubr quod etiam in dial. pol. irrepsit. In graecitate medii aevi ζόμβρος. cf. lit. žambas et scr. džambh oscitare.

и *αὐτόν* eum. кговѫ *αὐτοῦ* ejus. иже *ὅς* qui. идеже *ὅπου* ubi. ꙗко *ὡς* uti. ꙗможе *ᾗ* quo. кдинъ *εἷς* unus. инъ *εἷς* unus usurpatur: инокъ *μονιός* solivagus. Psal. venet. 79. 13. Oct. f. 215. инодоүшьно *ὁμοθυμαδόν* unanimiter. gl. cl. 854. ктеръ *τὶς* quidam. Scr. jatara uter. — Scr. ja.

и *καὶ* et. ибо *καὶ γάρ* etenim. или *ἢ* aut. cf. pracedens; respondet ergo slavicum и et latino jam, accus. sing. a scr. ja. cf. etiam tum, quum.

и-ти идѫ *ἰέναι* ire. въ слѣдъ ити *ἀκολουθεῖν* sequi. Matth. 16. 24. Lit. eiti. — Scr. i ire.

иг-ла *ῥαφίς* acus. Matth. 19. 24. иглинъ *ῥαφίδος* acus. Cod. ostrom. scribit игълинъ. — Scr. ag-ra acies.

иг-о *ζυγός* jugum. Matth. 11. 30. 1. Tim. 6. 1. Psal. 2. 3. Cod. bulg. Act. 15. 10. habet его pro кго. Lit. jungas. — Scr. juga a judž jungere.

игр-ати *παίζειν* ludere. 1. Cor. 10. 7.

изъ *ἐξ* ex. Construitur cum gen. Lit. iš.

им-ѧ *ὄνομα* nomen. именовати *ὀνομάζειν* nominare. Dobr. ab им-ѧ derivavit. Cf. tamen scr. nâman pro džnâman.

им-ѧ ѩти *λαμβάνειν* prehendere. Matth. 16. 13. вънѩти *προσέχειν* attendere. вънѩтисѧ *τύφεσθαι* uri. Matth. 12. 20. сънѣмъ *συνέδριον* concilium. gl. cl. 103. Matth. 10. 17. Neosl. senjem pol. sejm. подъѩтель adjutor. Cod. bonon. заѩти *δανείσασθαι* mutuari. Matth. 5. 42. възаимъ et възакмъ дати *δανείζειν* mutuum dare. Luc. 6. 34. наимьникъ et накмьникъ *μίσθιος* mercenarius. Luc. 15. 17. прикмьникъ *διάδοχος* successor. Georg Mon. имѣти имамь *ἔχειν* habere. имѣник *βίος* opes. Neosl. jeti jamen pol. jąć imę lit. imti. — Scr. jam cohibere.

ин-ик *πάχνη* pruina. Deut 32. 2. in psal. venet. *νιφετός* nix confertim cadens. — Etym. videtur esse scr. an spirare, spirando frigefacere.

инъ *ἄλλος* alius. Matth. 4. 21. инъгда et иногда *ἄλλοτε* alio tempore. инѫдоү et инѫдѣ *ἀλλαχόθεν* aliunde. — Scr. anja alius.

иск-ати ζητεῖν quaerere. Luc. 11. 9. Lit. ješkau. — Scr. iš unde iččhati, tertia pers. sing. praes.

иск-ра σπινθήρ scintilla. 2. Reg. 14. 7. Pol. etiam jaskra sonat. — Cf. scr. ashani fulgur.

испол-инъ γίγας gigas. Psal. 18. 6, 32. 16. Georg. Mon. Sic. etiam in psal. veneto scribitur; Šaff. tamen in quibusdam libris сполинъ inveniri dicit et hanc vocem a gente Spaleorum derivat. Starož. 15. 2.

ка-ити сѧ μετανοεῖν poenitere. Luc. 15. 7. Act. 17. 30. окаинъ ἄθλιος miser. Georg. Mon. казнь ζημία poena. 2. Macc. 4. 48. In Monum. Frising. I. 25. pocazen (показнь punitio).

ка-мень et камъı λίθος lapis. Luc. 11. 11, 22. 41. камѣнъ λίθινος lapideus. Sic. cod. assem. at cod. ostrom. камѧнъ. окамѣнити πωροῦν excoecare. Cod. assem. Lit. akmů. — Scr. ashman.

кад-ити θυμῖαν suffire. Os. 11. 2. кадило θυμίαμα suffitus. кадильница θυμιατήριον thuribulum.

кадь κάδος cadus. Isai. 40. 15.

каз-ати δεικνύειν monstrare. Cum praep. по. Job 28. 11. παιδεύειν castigare. Cum praep. на. Psal. 140. 6. — Scr. kash lucere.

каз-ити εὐνουχίζειν evirare. Cum praep. изъ. Cod. serb. Matth. 19. 12. ubi cod. bulg. et edit. ostrog. скопити. каженикъ θλαδίας eunuchus. Georg. Mon. Deut. 23. 1. проказа λέπρα lepra. Matth. 8. 3.

калъ πηλός lutum. Mich. 7. 10. 2. Petr. 2. 22. калкнис желѣза βαφή temperatio. Sir. 31. 13. Cf. serb. kaliti. — Scr. kala niger, kalmaša sordidus. Lassen lat. squalor contulit.

кап-ати ςάζειν stillare. Luc. 22. 44. канѫти. idem. Psal. 67. 6. капля ςαγών stilla. Luc. 22. 44. капище βωμός altare. Act. 17. 23. ubi cod. bulg. коумиръ. Fortasse ara ante fores extructa. cf. neosl. kap. Vide tamen Šaff. Štarož. 14. 8. ςήλη columna. Osias 10. 1. — Scr. kap. et čap tremere unde kana gutta.

кл-ати колѫ σφάττειν mactare. Cum praep. за. Gen. 37. 31. закалати. idem. заколкник σφαγή mactatio. колъ πάσσαλος pessulus. Isai. 33. 20. Lit. kolas. класъ ϛάχυς arista. Matth. 12. 1. cf. гласъ. — Fortasse a scr. kr unde kratu sacrificium.

клад-ѫ класти ἐπιϛοιβάζειν coacervare. Osias 2. 13. въскладати ἐπιτιθέναι imponere. Cod. ostrom. Matth. 23. 4. накладати φορτίζειν onerare. Luc. 11. 46. прикладъ σύμβολον symbolum. gl. cl. 655. клада ξύλον pedica lignea. Act. 16. 24.

кладѧзь φρέαρ puteus. Joan. 4. 6. Gen. 29. 2. Croat. hladenac ruth. kolodjaz. E germ. uti reliqua in ѧзь: кнѧзь пѣнѧзь оусерѧзь. Cf. dan. kilde.

клеврѣтъ σύνδουλος conservus. Matth. 18. 28., 29. 31. Col. 1. 17.

кл-ей κόλλα gluten. Exod. 23. 3. Lit. klijei.

клеп-заклепъ κάτοχος retinaculum. Jon. 2. 7. in psal. venet. Cf. клѣть et neosl. zaklepati.

клеп-ати-плѫ σημαίνειν significare. Cod. assem. Joan. 21. 19. Etiam in cod. bonon. occurrit.

клик-нѫти ἀλαλάζειν clamare. кличати. idem. Cod. serb. Marc. 5. 38. кличь κραυγή clamor. Georg. Mon. Neosl. klicati lit. klykiu. Cf. крик-нѫти.

клоб-оукъ κίδαρις pileus. Exod. 28. 29. Georg. Mon.

клон-ити κλίνειν inclinare. Cum praep. по. Matth. 4. 9. клонити. idem.

клъц-ати σκάλλειν sarrire. Psal. ven. 76. 7. Cf. scrb kucati.

клѧн-ѫ клѧти καταρᾶσθαι exsecrari. Matth. 5. 44. — сѧ ὀμνύειν jurare. Matth. 5. 33. Male edit. vulg. клѧсти. Sir. 28. 15. заклинати ἐξορκίζειν obtestari. Matth. 16. 63. клѧтва κατάρα exsecratio. клѧтвопрѣстѫпьникъ ἐπίορκος perjurus.

клѣть ταμιεῖον cella. Matth. 6. 6. домъ съ прѣклѣтьі οἶκος περίπτερος domus columnarum ordine cincta. Amos 3. 15. Cf. neosl. priklet. клѣта, клѣтка γαλεάγρα, παγίς decipula. Jez. 19. 9. Jerem. 5. 27.

клѣщ-и λαβίς forceps. Isai. 6. 6. Oct. habet vocativum sing. клѣще f. 51. 93. 161. 174.

клю-клевета καταλαλιά obtrectatio. Boh. kleweta. клеветати καταλαλεῖν obtrectare. Act. 25. 11. клеветьникъ κατήγορος accusator. Radix est клю-ж quod in dialectis rostro pungere significat: ета est suffixum uti in соукта нищета etc.

ключ-ити сѧ συμβαίνειν contingere. Luc. 1. 9. Marc. 14. 31. ключь κλείς clavis. Math. 16. 19. заключити συγκλείειν claudere. ключимъ χρήσιμος commodus. 2. Tim. 2. 14. съключеникъ συγκλεισμός conclusio. Osias 13. 8. cf. boh. skljčiti. — Scr. krunč curvum esse.

кн-ига βίβλος liber. Codd. saepissime in plur habent. Matth. 1. 1, 19. 7. γράμμα littera. Codd. assem. serb. et bulg. Luc. 22. 38. ubi edit. ostrog. писмѧ. книгъчии γραμματεύς scriba. Matth. 23. 31. Luc. 11. 45. книжьникъ. idem. — Scr. kn in knas curvum esse, plicari. cf. gras a gr. Suffixum ига vide in веринга.

кнѧзь ἄρχων princeps. Luc. 24. 20. E germ. chuninc. Cf. pol. mosiądz e germ. Messing.

коб-ѣлица θήλεια ἵππος equa. 3. Reg. 10. 26. Olim ἀκρίς locusta. 2. Paral. 7. 13 Cf. neosl. kobilica boh. kobylka.

ковчегъ κιβωτός arca. Joan. 12. 6. Luc. 17. 27.

кож-а δέρμα pellis. Hebr. 11. 37.

коз-а αἶξ capra. Dan. 8. 5. козьлъ τράγος hircus. козьлищь ἐρίφιον hoedus. козьлѧ gen. ѧте. idem. козьлогласованиѥ κῶμος convivium hilare. Rom. 13. 13. 1. Petr. 4. 3. Lit. ožka. — Scr. adža capra. Cf. scr. asthi cum кость.

кои-покои ἀνάπαυσις quies. Matth. 11. 29. Lit. pakajus. почити ἀναπαύεσθαι requiescere. Gen. 2. 2. покоити ἀναπαύειν sedare. Matth. 11. 28. — Scr. shî jacere unde gr. κεῖσθαι.

кокошь ὄρνις gallina. Luc. 13. 34. Onomat. Cf. scr. kukkata.

кол-о τροχός rota. Psal. 67. 18. колѣсьница ἅρμα currus. Oct. f. 248. — Scr. kr curvari. Pott Etymol. Forsch. I. 84.

кол-ѣбати *σαλεύειν* agitare. Luc. 6. 48, 7. 24. Croat. boh. et pol. nota vox. Cf. antec.

кол-ѣно *γόνυ* genu. Deut. 28. 35. *φυλή* tribus. Luc. 2. 36. Psal. 104. 37. — Scr. kr curvari. cf. полѣно.

ком-арѫ *κώνωψ* culex. Matth. 23. 24.

кон-обѫ *λέβης* pelvis. Psal. 59. 8, 107. 9. Oct. f. 106. 220. Croat. konoba. Cf. russ. korob a kora.

кон-искони *ἐξ ἀρχῆς* ab initio. Cod. ostrom. Luc. 1. 2. izconi doconi (искони докони ab initio ad finem). Mon Frising. II. 65. коньць *τέλος* finis. законѫ *νόμος* lex. Matth. 5. 17. Cf. boh. konati pol. konać.

конь *ἵππος* equus. Jac. 3. 2. Fortasse pro коб-нь, cf. кобѧлица.

коп-скопити *εὐνουχίζειν* evirare. Cod. bulg. et edit. ostrog. Matth. 19. 12. Georg. Mon. скопьць *εὐνοῦχος* eunuchus. ibidem. Neosl. et croat. kopiti. cf. sequens.

коп-ати *σκάπτειν* fodere. Cum praep. вѫ Matth. 25. 18. копиє *λόγχη* hasta. Matth. 27. 49. Georg. Mon. копѧито *ὁπλή* ungula.

коп-рѫ *ἄνηθον* anethum. Matth. 23. 23. — Cf. scr. kapi thus et lit. kvapas odor.

кор-а *φλοιός* cortex. Sap. 13. 11. Gen. 30. 37. Lit. skura. корень *ῥίζα* radix. Matth. 3. 10. Teste Vostokovio in libris antiquis etiam кора legitur. корѧито *δεξαμενή* cisterna. Exod. 2. 16. Georg. Mon. cf. neosl. korec haustrum. корица *κινάμωνον* cinnamum. Croat. korice. корабль *πλοῖον* navis. Matth. 4. 22. Cod. bulg. Jac. 3. 4. in nom. plur. habet кораве et cod. assem. кораль. кораблиць. idem. Georg. Mon. корабльникѫ *ναύτης* nauta. Russ. korablj et korob ruth. korabelj pol. korab gen. bia boh. korab est cortex et navis. Cf. gr. *κάραβος* scapha e vimine et corio. Gloss. Isid. in Du Cange.

кор-ити *ὑβρίζειν* contumeliose tractare. Cod. serb. Luc. 11. 45. Psal. 118. 162. Cf. croat. koriti. користь et, minus bene, корѧисть *σκῦλον* spolium. Luc. 11. 22. Neosl. korist pol. korzyść. оукоризна *ὕβρις* ludibrium. gl. cl. 99. — Scr. kr punire.

кос-а *θέρισρον* falx messoria. 1. Reg. 13. 20. — Scr. kas laedere.

кос-нѫти *ἅπτεσθαι* tangere. Luc. 22. 51. прикасати сѧ. idem. Joan. 4. 9. — Scr. kas appropinquare.

косм-атъ *δασύς* hirsutus. Gen. 25. 25, 27. 23. Neosl. kosem serb. et ruth. kosa pol. et boh. kosm lit. kassa. — Cf. scr. kashmala sordidus.

кость *ὀσοῦν* os. Matth. 23. 27. — Scr. asthi os. cf. scr. adža cum slav. koza.

кот-ка *αἴλουρος* felis. Jerem. Ep. 1. 21. *ἄγκυρα* ancora. Cod. bulg. Act. 27. 29, 30. ubi. vulg. editio котва. Lat. catus lit. katas.

котер-ати *καταδικάζειν* condemnare. gl. cl. 582. — Cf. scr. kâtara confused. Wilson.

котлъ *χαλκίον* ahenum. Marc. 7. 4. Goth. katils gr. *κοτύλη* lat. catillus lit. katilas.

коцı-ογнъı plur. f. *εὐτραπελία* scurrilitas. Ephes. 5. 4. Cod. bulg. habet шѧгъı. Etym. videtur esse кость. cf. gall. osselets serb. koštunjav. Graecis *κόττος* est alea.

кошь *κόφινος* cophinus. Matth. 14. 20. кошьница *σπυρίς* sporta. Matth. 15. 37.

кош-оγта *ἔλαφος* cerva. Bell. troj.

крав-ица *κιβωτός* arca. Teste Alex. olim Exod. 2. 5. Cf. neosl. krabulica herba germanis dicta Körbelkraut.

крав-а *βοῦς* vacca. Gen 18. 7. — Scr. shru audire, at in plurimis derivatis linguarum cognatarum: clamare Cf. вѣıкъ.

крад-ѫ красти *κλέπτειν* furari. Matth. 6. 19.

крам-ола *στάσις* seditio. Luc. 23. 19. Act. 19. 40. in cod. bulg. Nota instrum. plur. крамолъı Oct. f. 197. pro vero крамолами. крамольникъ *ἀγοραῖος* cocio. Act. 7. 5. Cf. boh. et bulg. kramola et neosl. kramljati loqui. Bavarorum carmula slaviacae originis esse videtur. Cf. tamen Kop. glag. cloz. XLII.

крас-ити *κοσμεῖν* ornare, *τέρπειν* delectare. Cum praep. оγ. Psal. 64. 9. accendere. Matth. 25. 7. красьнъ *κόσμιος*

venustus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 2. красота τερπνότης jucunditas. Etym. fortasse крьс-нѫти.

краст-а ψώρα scabies. Lev. 21. 20.

краст-ель ὀρτυγομήτρα coturnix. Psal. 104. 40. Cod. bonon. habet крастѣль. Russ. korostel pol. chrościel boh. chřastel.

крат-ъкъ βραχύς brevis. прѣкратити κολοβοῦν truncare. Matth. 24. 22. — Scr. krt secare.

крат-ъі, два — δίς bis. Marc. 14. 72. три — Luc. 22. 61. седмькратъ ἑπτάκις septies. Matth. 18. 22. Lit. kartu. — Scr. sa-krt semel a krt secare. Cf. phrasin pol. jeden raz gall. un coup.

кре-мень κόχλαξ silex. 1. Reg. 14. 14. — Cf. scr. shar-karâ. idem.

кривъ σκολιός obliquus, καμπύλος curvus. Luc. 3. 5. — Scr. kr curvari.

криж-скрижаль πλάξ tabula. Hebr. 9. 4. 2. Cor. 3. 3. Serb. križati dissecare boh. křjžala; c non videtur esse radicale: cf. pol. skrzydło cum vet. крило.

крин-окринъ λεκάνη pelvis. Jud. 6. 8. φιάλη patera. Zach. 9. 5. Oct. f. 170. Cf. russ. krinka et boh. okřin.

крич-ати κράζειν clamare. Marc. 5. 38. cf. кликнѫти. — Scr. krush clamare. Quoad u in i mutatum vide: тиснѫти, пѫсть, бѣгѫ.

крои-кроити τέμνειν scindere. 3. Reg. 18. 28. оукрои χειρία fascia. Joan. 11. 44. край ἄκρον margo. краинии ἀκρότατος summus. Georg. Mon. въскраи συνόμορος confinis. искрьнь ὁ πλησίον proximus. Matth. 5. 43. Ragus. iskrnji. — Cf. scr. kr in kîrṅa divisus.

крок-окрочити κυκλοῦν cingere. Georg. Mon.

кром-ѣ ἐκτός extra, παρά praeter. Act. 18. 13. In gl. cl. construitur cum instrum. alias cum gen. кромѣшьнь ἐξώτερος exterior. Matth. 8. 12. Lus. sup. kroma extrema pars rei. — Cf. scr. kr dividere.

кроп-ити ῥαίνειν aspergere. Cum praep. по. Hebr. 9. 19. кропива κνίδη urtica. Isai. 55. 13.

кротити πραΰνειν mitigare. кротъкъ πραΰς mansuetus. Matth. 21. 5. кротость et кротъкость πραΰτης mansuetudo.

крогп-ица ψίξ mica panis. Matth. 15. 27. Lit. krupa.

крогх-огкрогхъ ψωμός frustum. Matth. 14. 20, 15. 37. съкрогшити συντρίβειν conterere. Matth. 21. 44. Neosl. kruh est panis boh. kruch pol. kruchy.

кръвь αἷμα sanguis. Matth. 16. 17. Neosl. krv et kri. Lit. kraujas. кръвоточивъ αἱμόῤῥους sanguinis profluvio laborans. — Scr. krû exstat in krûra saevus.

кръкъ αὐχήν cervix. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita.

кръм-а πρύμνα puppis. Act. 27. 41. кръмило πηδάλιον gubernaculum. Act. 27. 40. кръмильце. idem. Jac. 3. 4. кръмьчии κυβερνήτης gubernator. Act. 27. 11. Jez. 27. 8. окръмитель. idem. Oct. f. 112. Croat. krma. — Cf. scr. kr curvari.

кръм-ити τρέφειν alere. Georg. Mon. кръмилица γυνή τροφεύουσα nutrix. Exod. 2. 7.

кръп-оносъ ῥινότμητος cui nasus amputatus est. Vide Dobr. Institutt. 250. cf. croat. krnjak majalis russ. kornati boh. krniti. — Scr. karn dividere.

крът-оръша ἀσπάλαξ talpa. Lev. 11. 30. cf. чрьтати. — Scr. krt findere.

кръч-агъ κεράμιον vas fictile. Jerem. 35. 6. Isai. 5. 10. — Serb. krčag boh. korčag hung. korsó.

кръчьм-ница ταβέρνη taherna. Act. 28. 15. кръчьмьникъ κάπηλος caupo. Georg. Mon.

кръп-ти κρύπτειν oscultare. крити. idem. gl. cl. 56. 410. 951. Rectius tamen кръити scribi docet part. praet. pass. съкръвенъ. gl. cl. 40. et subst. verb. отъкръвение ἀποκάλυψις revelatio. Luc. 2. 32. кровъ στεγή tectum. Matth. 17. 4, 10. 27. Hebr. 11. 9. закровъ ἀποκρυφή latibulum. Psal. 17. 12. крило πτέρυξ ala. gl. cl. pag. XLII. Luc. 13. 34. Neosl. krilo est etiam sinus. cf. croat. kreljut. f. въскрилие κράσπεδον fimbria.

Matth. 14. 36. crilatcem (крилатьцемъ alatis pro angelis) Monum. Frising. I. 4.

крьс-ижти *ἐγείρεσθαι* excitari. Cum praep. къзъ. Matth. 14. 2. крѣсити *ἐγείρειν* excitare. gl. cl. 646. 764. Matth. 22. 24. въскрѣшати. idem. Neosl. krésen boh. wskřjšiti. -- Scr. krš trahere unde lat. accersere.

крьст-окрьстъ *κύκλῳ* circum. Luc. 1. 58. окрьстьнъ *ὁ περί* vicinus. Boh. krest — Scr. krš verti ergo: крьс-тъ?

крьстъ *σαυρός* crux. крьстити *βαπτίζειν* baptizare: Marc. 16. 16. крьщение *βαπτισμός* baptismus. Cod. bulg. Hebr. 9. 10. Minus bene крьстенье gl. cl. 98.

крѣп-ити *δυναμοῦν* roborare. Matth. 5. 13. Luc. 22. 59. крѣпость *ἰσχύς* vis. крѣпъкъ *ἰσχυρός* fortis. Matth. 3. 11. Cf. boh. okřegi.

кржгъ *κύκλος* circulus, *τμῆμα* sectio. Georg. Mon. окружение *κύκλωμα* circuitus. Psal. 139. 10. кржглъ *τορευτός* caelatus proprie: rotundus. Edit. ostrog. Cant. 5. 14. ubi edit. vulg. habet овъточенъ.

коу-ѭ ковати *χαλκεύειν* cudere. Psal. 79. 6. Alia forma praes. est ковж-вешн. Cf. словж-вешн. ковачь *χαλκεύς* faber. 2. Tim. 4. 14. коузньць. idem. Isai. 54. 16. оковъ *πέδη* compes. Psal. 104. 18. окованъ *πεπεδημένος* vinctus. ковъ *ἐπιβουλή* insidiae. Act. 19. 40. *ἔνστασις* machinatio. gl. cl. 768. ковьникъ *στασιαστής* seditiosus. Marc. 15. 7. ковьрьнъ *πανοῦργος* astutus. 2. Cor. 12. 16. ковьрьство *πανουργία* astutia. къзнь *μεθοδεία* insidiae. Ephes. 4. 14. Cf. Šaff. Starož. 18. 7. Lit. kujis malleus. — Scr. ku sonare.

коумиръ *βωμός* ara. Cod. bulg. Act. 17. 23. Mich. 1. 7. Šaff. Starož. 14. 8. a čudico kumumardama derivavit.

коуп-ити *ἀγοράζειν* emere. Matth. 14. 5. коупли *πραγματεία* mercatura. коупьць *ἔμπορος* mercator.

коуп-а *σωρός* acervus. Luc. 9. 11. коупно *ἅμα* simul. gl. cl. 551. 842.

коуръ *ἀλέκτωρ* gallus. Codd. serb. assem. et ostrom. Marc. 13. 35. коуроглашение *ἀλεκτοροφωνία* gallicinium. — Scr. kur sonum edere.

кογр-ити καπνίζεσθαι fumare. Isai. 42. 3. Georg. Mon. кογрκниκ ἀτμίς vapor. Act. 2. 19. ubi. cod. bulg. пара. — Scr. čur urere.

кογс-ити γεύεσθαι gustare. Cum praep. къ. Matth, 16. 28. πειράζειν tentare. Cum praep. изъ. Matth. 4. 1. покогсити сѧ ἐπιχειρεῖν aggredi. Georg. Mon.

къ πρός ad. Construitur cum dat.

къ-то τίς quis. Lit. kas. къждо ἕκαστος quisque. къи ποῖος qualis. вѣскъіѣ ἱνατί cur. Matth. 9. 4. которъі ὅς qui. Lit. katras. чьто τί quid. коликъ πόσος quantus. когда πότε quando. каковъ ποῖος qualis. како πῶς quomodo. кждоу πόθεν unde. — Scr. ka, katara.

кѣблъ μόδιος modius. Georg. Mon. Neosl. kebel serb. kabao hung. köböl.

кѣс-нѣти χρονίζειν tardare. Matth. 24. 48. Luc. 1. 21. Neosl. kesno, kesati se croat. kesno, kesniti.

кѣі-вати κινεῖν τὴν κεφαλήν movere caput. Cum praep. по. Matth. 27. 39. Noosl. et croat. kimati boh. kynauti pol. kinąć. — Scr. kû indicare.

кѣід-ати ἐκκενοῦν evacuare. Psal. venet. 74. 8. Idem. habet edit. ostrog.

кѣіп-ѣти ζεῖν bullire. вѣскѣіпѣти ἐξέρπειν prorepere. Psal. 104. 30. Pol. kwapić a кѣіп- descendit. cf. kwas cum кѣіс- Scr. kup irasci.

кѣіс-нѫти ζυμοῦσθαι fermentari. Cum praep. вѣзъ. Matth. 13. 33. Luc. 13. 21. кѣіслъ ὄμφαξ acerbus. Jerem. 31. 29. квасъ ζύμη fermentum. Matth. 13. 33. квасьникъ πάροινος vino deditus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 3. Tit. 1. 7. Lus. sup. kwas est convivium. покваснти βρέχειν madefacere. Georg. Mon. Serb. idem.

кѣіч-ити φυσᾶν arrogantem reddere. 1. Cor. 8. 1. 2. Cor. 12. 20. кѣічєниє φύσημα arrogantia. 2. Cor. 12. 20. — Scr. kuč reniti.

кѫд-ѣлъ κρόκη trama. Lev. 13. 48. cf. neosl. et croat. kundre. — Scr. kudr kundrajâmi fallo. Carn. kodrcija est confusio.

кѫк-олица *μελάνθιον* nigella. Teste Dobr. olim Isai. 18. 25, 27. Neosl. kókolj croat. kukolj pol. kąkol lit. kukalei.

кѫп-ѣль *κολυμβήθρα* locus natationis. Joan. 5. 2. — Cf. scr. kûpa puteus.

кѫп-ина *βάτος* rubus. Marc. 12. 26. Act. 7. 30.

кѫщ-а *σκηνή* tentorium. Cod. bulg. Joan. 7. 2. Neosl. kóča. Cf. neosl. kót pol. kąt angulus.

ла-ꙗти *ὑλακτεῖν* latrare. Isai. 56. 10. Georg. Mon. Lit lóti.

ла-ꙗти *ἐνεδρεύειν* insidiari. Luc. 11. 54. ubi cod. bulg. habet блюсти. Psal. venet. 9. 30. лаꙗтель *ἐγκάθετος* insidiator. Cf. ловити. — Scr. lâ capere.

лаг-вица *κέρας* poculum, laguncula. Edit. ostrog. Jerem. 48. 12. Cf. neosl. lagev. pol. łagiewboh. láhwice.

лад-иꙗ *ναῦς* navis. Act. 27. 30. 2. Cor. 11. 25. ладиица *σκάφη* cymba. cf. neosl. et croat. ladja et ladica lit. eldija.

лаи-но *βόλβιτον* fimus. Soph. 1. 17. Jez. 4. 12. Neosl. et croat. lajno. Cf. boh. lagi foeteo.

лак-ъть *ἀγκών* cubitus, *πῆχυς* ulna. Matth. 6. 27. Deut. 3. 11. Lit. olektis.

лан-и *πέρυσι* anno superiore. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 10.

ланит-а *σιαγών* mala. Matth. 5. 39.

лань *τραγέλαφος* tragelaphus. Deut. 14. 5. Cf. lit. loně.

лас-ица *γαλῆ* mustela. Lev. 2. 29, 11. 29.

лас-кати *κολακεύειν* adulari. Sir. 30. 9. ласканиѥ *κολακεία* adulatio. 1. Thess. 2. 5. Oct. f. 166. ласкрьдъ *σπαταλός* luxuriosus. Georg. Mon. ласкрьдьство *σπαταλή* luxuria. idem. Cf. serb. srdobolja dysenteria. Constare videtur ласкрьдъ e лас- et hrd (срьд-in срьдьцє) quod in hac voce gutturalem servavit.

ласт-овица *χελιδών* hirundo. Isai. 48. 14.

лебедь *κύκνος* cygnus. Lev. 11. 18. E dialectis neosl. croat. serb. et pol. suspiceris лабѫдь, quod Kop. gloss. nescio unde habet. Russis est lebedj.

лег-лещи лѧгѫ *κατακλίνεσθαι* decumbere. Russ. ljagu pol. lęgę. облещи *μένειν* manere. Luc. 24. 29. лежати *κεῖ-*

σθαι jacere. Matth. 3. 10. прилежьнъ ἐπιμελής sollicitus. Luc. 15. 8. положити τιθέναι ponere. Joan. 10. 8. полагати. idem. Joan. 10. 17. вълагалище βαλάντιον crumena. Luc. 10. 4. ложе κοίτη lectus. Luc. 11. 7. ложесна pl. n. μήτρα uterus. Luc. 2. 23. — Scr. lig lingâmi amplector.

ледъ κρύςαλλος glacies. Nota codicem bulg. Act. 17. 19. ἄρειος πάγος vertere: арикевъ ледъ. Lit. ledas.

лет-ѣти πέτεσθαι volare. Psal. 17. 11. лѣтати. idem. Male Kop. gloss. лѣтѣти.

ли δέ vero.

ли-ꙗти χεῖν fundere. In codd. serb. et bulg. etiam лѣꙗти scribitur. Luc. 5. 37. In gl. cl. etiam лити. Lit. lěti несълитьнъ ἀσύγχυτος non confusus. Oct. f. 199. 201. — Cf. scr. lî liquefacere.

лиз-ати λείχειν lambere. Cum praep. объ. Luc. 16. 21. Lit. laižyti. — Scr. lih lingere.

ликъ χορός chorus. Luc. 15. 25. Oct. f. 10. ликовати χορεύειν saltare. Oct. f. 89. Georg. Mon.

лисъ ἀλώπηξ vulpes. Luc. 9. 58. Psal. 62. 11. лисица. idem. Cod. ostrom.

листъ φύλλον folium. Lev. 26. 36. листвиѥ. coll. Matth. 21. 19.

лихъ περιττός nimius. Luc. 12. 4. лише περισσότερον plus. лихоимьць πλεονέκτης avidus. 1. Cor. 5. 10. lihogedeni (лихоѥдении) lihopiti (лихопитии) nimis edendo et nimis bibendo. Monum. Frising. III. 35. 36.

лихв-а τόκος usura. Luc. 19. 24. Jez. 22. 12. E goth. leihvan mutuari.

лиц-е πρόσωπον vultus. Matth. 18. 10. различьнъ διάφορος diversus. Marc. 1. 34. обличити κατηγορεῖν accusare. Matth. 1. 19. cf. pol. licować. idem. лицемѣръ ὑποκριτής hypocrita. Matth. 6. 5. Šaff. Starož. 18. 7. a goth. ljuta derivavit: nobis compositum videtur e лице et мѣръ, quae posterior pars vocabuli ad scr. mê, unde мѣнити mutare, referenda est, ut лицемѣръ sit

homo qui vultum mutat. In quibusdam libris etiam лицедѣи scribitur. Confudit Kop. gl. cl. pag. 3. radicem hanc cum лжчити. — Scr. likh pingere.

лиш-ити *ζερίζειν* privare. Psal. 20. 3. лишати. idem. лишеник *ὑσέρημα* penuria. 2. Cor. 16. 17.

лиш-аи *λειχήν* impetigo. Lev. 21. 20. Cf. gr. *λειχήν* quod Benf. II. 28 a scr. lih. lambere derivandum putat.

лобз-ати *φιλεῖν* osculari. Luc. 22. 47. лобꙁизати, облобꙁизати. idem. Luc. 15. 20. cf. любити. — Cf. scr. labh prehendere addito sibilo.

лов-ити *ἀγρεύειν* captare. Luc. 5. 10. ловъ *ἄγρα* venatio. Georg. Mon. ловитва. idem. — Cf. scr. labh prehendere.

лоз-а *κλῆματίς* palmes. Isai. 18. 6. *ἀναδενδράς* vitis arbori adplicata. Psal. 17. 90. *ἄμπελος* vitis. Joan. 5. 1, 3. 12. ubi edit. vulg. addit виноградьнаꙗ. лозие *φρύγανα* sarmenta. Dan. 3. 46. in Psal. venet.

лок-ати *λάπτειν* lambere. Judic. 9. 5. Neosl. lokati. cf. crat. lokati krvolok. — Scr. lak gustare.

лом-ити *κλᾶν* frangere. gl. cl. 379. Act. 2. 46.

лон-о *κόλπος* sinus. Psal. venet. 128. 7. Joan. 1. 18.

лоп-ата *πτύον* pala. Matth. 3. 12. Lit lopěta. — Cf. scr. lup rapere.

лоукъ *πράσον* porrum. Num. 11. 5. — чрьвлкнъі *κρόμμυον* cepa. ibidem.

лоу-на *σελήνη* luna. Luc. 21. 25. At cod. bulg. 1. Cor. 15. 41. habet мѣсаць. Neosl. et boh. luna pol. łuna. — Cf. scr. loč lucere.

лоуч-ити сѧ *τυγχάνειν* contingere. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 37. Ruth. łučyty sja. полоучити *λαγχάνειν* obtinere. лоучьшии *κρείσσων* melior. gl. cl. 6. Matth. 6. 26. прилоучити сѧ *παρεῖναι* adesse. Luc. 13. 1. Cf. ключити сѧ.

лоуч-а *ἀκτίς* radius. Sap. 2. 4 оулоучити *φωτίζειν* irradiare. gl. cl. 588. Lit. laukti. — Scr. lôč lucere.

лъв-ьнок мѣсто *κρανίου τόπος* calvaria. Marc. 15. 22.

Joan. 19. 17. Oct. f. 34. 51. 142. Georg. Mon. et edit. ostrog. etiam лобнок habent. Croat. lubanja ruth. łob boh. leb gen. lbi et lbu unde lebne mjsto in bibl. boh. Matth. 27. 33. pol. łeb łba.

лъг-ати *ψεύδεσθαι* mentiri.. Rom. 9, 1. лъжа *ψεῦδος* mendacium. Joan. 8. 44. лъжь *ψεύστης* mendax. ibidem. лъжьникъ. idem. 1. Tim. 1. 10. — Scr. ladž calumniari.

лъіс-възлъісъ *ἀναφάλαντος* calvus. Lev. 13. 41. Neosl. lisa. — Scr. rush splendere.

лъіст-о *κνήμη* tibia. Psal. 146. 10. Nom. plur. лъіста. Cant. 5. 15. Serb. list pol. łyst.

лъвъ *λέων* leo. 1. Petr. 5. 8. — E linguis simiticis in linguas familiae sanscriticae irrepsisse putat Benf. II. 1.

лъг-ъкъ *κοῦφος* levis. Matth. 11. 30. лъзѣ кєть *ἔξεστι* licet. gl. cl. 128. Boh. lze pol. lża. полъза gen. за et зъі. *ὄφελος* ulilitas. gl. cl. 220. Matth. 16. 26. Boh. plzeń. полъзєвати *ὠφελεῖν* prodesse. Male slavus interpres Chronici Georgii Monachi *ἀφελής* (simplex) reddit per неполъзьнъ (*ἀνωφελής* inutilis). Lit. lengvas. — Scr. laghu levis a lagh salire.

лънъ *λίνον* linum. Matth. 12. 20. Lit. linnai.

лъсть *ἀπάτη* fraus. gl. cl. 573. Matth. 13. 22. лъстити *ἀπατᾶν* decipere. gl. cl. 336. лъстьць *πλάνος* fraudator. лъщєникъ *πλάνη* fraus.

лѣ-*ἡμι*-semi-лѣживъ *ἡμιθανής* semimortuus proprie semivivus. Cod. ostrom. Luc. 10. 30. At cod. assem. ѥлѣ pro клѣ.

лѣвъ *ἀριστερός* sinister. Lev. 14. 15. лѣвица *ἀριστερά* manus sinistra. Gen. 48. 13.

лѣз-ж лѣсти *βαίνειν* gradi. Male Kop. gloss. лѧзж. лѣствица *κλίμαξ* scala. въллзити *βαίνειν* gradi. Joan. 5. 4. облѣсти *μαδᾶν* depilem esse. Lev. 13. 40. — Scr. lagh se movere.

лѣк-ованиѥ *φάρμακον* medicamentum. Oct. f. 141. лѣковати *θεραπεύειν* sanare. Georg. Mon. Lit. lěkorus.

лѣнъ *ὀκνηρός* ignavus. лѣнити сѧ *ὀκνεῖν* ignavum esse› *μέλλειν* cunctari. Act. 22. 16.

лѣп-ити κολλᾶν glutinare. Cum praep. при. Matth. 19. 5. прилѣпнѫти κολλᾶσθαι adhaerescere. Luc. 10. 11. Psal. 136. 6. Serb. prionuti boh. lnauti. лѣпъ πρέπων decorus. gl. cl. 275. лѣпота ὡραιότης pulchritudo. Psal. 67. 12. lepocam (лѣпоцамъ illecebris). Monum. Frising. III. 4. — Scr. lip ungere.

лѣсъ δρυμός nemus. Jerem. 21. 44.

лѣт-о θέρος aestas. Psal. venet. 73. 17. χρόνος tempus. Cod. bulg. Act. 20. 18. ἔτος annus. Luc. 15. 29. лѣтовьникъ χρονικόν chronicum. Georg. Mon. пролѣтьнок врѣмѧ ἐαρινὸς καιρός tempus vernum. ibidem. — Cf. scr. lî liquefacere et lit, lytus pluvia, proprie igitur pluviae tempus significat. Refer ad ли-ити?

лѣть кєть ἔξεσι licet. Act. 21. 27. 1. Cor. 6. 12.

лѣх-а πρασιά areola in horto. Marc. 6. 40. ubi cod. serb. habet мѣсто. Neosl. léha pol. lecha et lus. sup. lješka.

люб-ити φιλεῖν amare. Matth. 6. 5. Valach. юби. любъвь любъзі ἀγάπη amor. gl. cl. 151. любъзі сътворити πορνεύειν adulterium committere. Psal. venet. 105. 39. прѣлюбъзі μοιχεία adulterium. gl. cl. 131. любодѣи μοιχός adulter. любодѣица μοιχαλίς adultera. любезьнъ φίλος amicus. Cod. bulg. Act. 19. 31. любо-любо ἤ — ἤ aut — aut. Matth. 6. 24. lubmi (любьми sponte). Monum. Frising. III. 32. — Scr. lubh cupere.

людъ λαός populus. людиє λαοί homines. Luc. 1. 10, 17. 21. людьскъ τοῦ λαοῦ populi. Goth. lauths. — Scr. ruh pro rudh crescere.

лютъ χαλεπός saevus. Matth. 8. 28. Neosl. et croat. ljut.

лѧд-ина plur f. ψόαι lumbi. Psal. ven. 37. 7. νεφροί renes. Georg. Mon. Neosl. ledje et ledovje croat. ledovje serb. ledja dorsum boh. ledwj pol. lędźwie·

лѧд-ина χέρσος terra inculta. Isai. 10. 6. Osias 10. 4. олѧдѣнѣти χερσοῦσθαι desertum fieri. Oct. f. 152.

лѧк-ъ лѧцıи κάμπτειν curvare. Cum praep. съ. Psal. 56. 7. нaлѧцати ἐντείνειν intendere. Nota aor. нaлѧша лѧкъ in cod. bonon. Croat. nalekel mrězu, zanjku. лѧкъ τόξον

arcus. Neosl. lók croat. luk pol. est łuk, nasalem conservarunt in łęk u siodła, obłąk et in ipso łąk in psalt. sec. XIV. 10. 2. лѫка *πονηρία* malitia. Cod. bulg. Kop. лѫкавъ *πονηρός* malus. gl. cl. 408. Matth. 13. 19. Ruth. łukavyj. лѫкочь *δόλιος* astutus. Georg. Mon. слѫкъ *συγκύπτων* inflexus. Luc. 13. 11. Neosl. slók est macer. Huc trahe поклѫкнѫти genua flectere in bell. troj. neosl. kleknoti, klečati et lecatï se pol. klęknąć et lęknąć się. cf. croat. lecljiv timidus Lit. lenkti. Cf. vetus приключити сѧ et прилоучити сѧ.

лѫщ-а *φάκος* lens. Jez. 4. 9. Neosl. et croat. leča lit. lenšě hung. lentse.

лѫгъ *δρυμός* nemus. Georg. Mon. Sir. 24. 33. Neosl. lóg ruth. łuh pol. łąg. Kop. neogr. λόγγος contulit.

лѫк-а *ἕλος* palus. Exod. 2. 3. Neosl. lóka croat. luka pol. łąka lit. lanka.

лѫч-ити *χωρίζειν* separare. Cum praep. отъ. gl. cl. 262. Matth. 13. 49. Male gl. cl. 133 разлю-Scr. luk abscindere.

ма-нѫти *νεύειν* nutare. Cum praep. по. Joan. 13. 24. помавати. idem. Luc. 1. 22. маникъ, мановеникъ *νεῦσις* nutus. Boh. manauti.

маз-ати *ἀλείφειν* ungere. Luc. 7. 38. масло *ἔλαιον* oleum. Luc. 7. 46. масло дрѣвѣно. idem. Georg. Mon. маслина *ἐλαία* oliva. мастъ *μύρον* unguentum. маститъ *πίων* pinguis. Psal. 91. 12. — Scr. masdž ungere.

малъ *μικρός* parvus. gl. cl. 702. Luc. 19. 3. — Etymon est мл-ѣти, quod a scr. mr unde ku-mâra et mâla.

ман-обманѫти *παραλογίζειν* fallere. 1. Reg. 19. 17. Neosl. mamiti croat. manen vesanus.

мар-помарати *παροξύνειν* excitare. Cod. bonon. cf. croat. et serb. morati debere.

мати gen.-тере *μήτηρ* mater. Luc. 1. 15. — Scr. mâtr a mâ ergo: genitrix.

матор-ѣти *προβαίνειν* senescere. Cum praep. за. Cod. ostrom. Luc. 1. 7, 18. 2. 36. маторьство *πρεσβεία* senectus. Psal. venet. 70. 18. заметерѣти *κατασκιῤῥοῦσθαι*

durum fieri. 3. Macc. 4. 1. Neosl. mater serb. mator. — Cf. scr. mâ metiri unde etiam lat. maturus derivandum esse videtur.

махъ-ати *περισείειν* agitare. Georg. Mon. Neosl. croat. mahati. Cf. **ма-нжти**.

медъ *μέλι* mel. gl. cl. 53. Matth. 3. 4. **медвѣдь** *ἄρκτος* ursus. Serbis est etiam medjed. **медвѣнъ** *μέλιτος* melis. Cod. bonon. Croat. medven.. Lit. medus. — Scr. madhu.

межд-оу *μεταξύ* inter. gl. cl. 527. Matth. 18. 15. Per оу scribitur in omnibus codicibus, qui discrimen inter оу et ж servant: vide glag. cloz. codices bulgaricos evangelia et apostolum continentes, codd. assem et bonon. Cf. **врьхоу**, **долоу**, **низоу**, **тоу**. Cod. ostrom. ter per ж, semel per оу scribit. Pol. est między. — Scr. madja medius.

мет-нжти *βάλλειν* jacere. Joan. 19. 24. **въмести**. idem. Cod. serb. Matth. 6. 30. **мѣтати мѣтаіж мещіж**. idem. Marc. 12. 41. Male Kop. gloss. **мѣщіж**. **мѣсто** *τόπος* locus. Matth. 12. 43. Lit. miestas. **въ — мѣсто** *ἀντί* loco. Luc. 11. 11. Lit. metu.

мет-ж мести *σαροῦν* verrere. Matth. 12. 44. Luc. 15. 8. **съметик** *κοπρία* fimus. Sir. 27. 4.

мечь *μάχαιρα* gladius. gl. cl. 771. Cod. ostrom. Luc. 22. 52. In codd. serb. **мьчь**. **мечьникъ** *σπεκουλάτωρ* speculator. Cod. ostrom. Marc. 6. 27. Serb. mač goth. mekis. — Cf. scr. makha macellum.

ми-нжти *παρέρχεσθαι* praeterire. Matth. 8. 28. **мимо** *παρά* praeter. Construitur cum accus. **миръ** *κόσμος* mundus. Marc. 16. 15. Ruth. myr. In codd. serb. **вьсь миръ**. In libris recentioribus scribitur **мїръ**, ut distinguatur a **миръ** pax. — Scr. mî ire cf. scr. džagat mundus a gâ ire.

ми-ръ *εἰρήνη* pax. Luc. 7. 50. **съмирити** et **съмѣрити** *καταλλάττειν* reconciliare, *ταπεινοῦν* humilem reddere. Matth. 18. 4. Cf. pol. śmiara psal. sec. XIV. 9. 12. boh. smjřiti lus. sup. mjer. — Deriva a scr. mê mutuari unde

etiam мѣна *μεταβολή* permutatio. Sir. 13. 11. измѣнити *ἀνταλλάττειν* permutare. Lit. mainas.

мил-овати *οἰκτείρειν* misereri. Psal. 36. 21. миль кмоу бѣсть *ἐσπλαγχνίσθη* misertus est illius. Luc. 15. 20. tebe ze mil tuoriv (тебѣ сѧ милъ творѭ tibi me humilio). Monum. Frising. I. 21. милость *ἔλεος* misericordia. милостѣини *ἐλεημοσύνη* eleemosyna. — Scr. mîl connivere.

мл-ънии *ἀστραπή* fulgur. Luc. 10. 18. Nota Luc. 17. 24. мълънии блистаѭщи сѧ *ἀστραπή ἀστράπτουσα* fulgur coruscans. Serb. munja. Radix est мл-in млѣти conterere. Cf. scr. drmbhu.

мл-ѣти мелѭ *ἀλήθειν* molere. Luc. 17. 35. моль *σής* tinea. млинъ *λάγανον* placentae genus. 2. Reg. 6. 19. Neosl. et croat. mlinci russ. blin germ. Blinze e slav. Lit. malti. — Scr. mr terere in marâla tener.

младъ *ἁπαλός* tener. младѣнець et — денець *βρέφος* infans. gl. cl. 33. 45. — Scr. mrd conterere, unde mrdu mollis.

млат-ити *ἀλοᾶν* triturare. 1. Tim. 5. 8. 1. Cor. 9. 9. ubi cod. bulg. врьхѫ. млатъ *σφῦρα* malleus. Sir. 38. 30. — Scr. mr terere.

млъв-ити *θορυβεῖν* tumultuari. Matth. 9. 23. Neosl. muviti pol. mówic boh. mluwiti. млъва *θόρυβος* tumultus. — Scr. brû loqui, cf. zend. mrû unde mraôt. Vide E. Burnouf Comm. sur le Yaçna. 54. Bopp. Vergl. Gramm. 28.

млъз-ѫ млъсти *ἀμέλγειν* mulgere. Prov. 30. 38. Male измельзилъ pro измлъзлъ Job 10. 10. Neosl. movzem serb. muzem boh. mlznauti lit. melžu. — Scr. mrdž abstergere quod a mr.

млък-нѫти *σιωπᾶν* conticescere. Cum praep. оу. Luc. 9. 36. млъчати *σιωπᾶν* tacere. Luc. 1. 20. Marc. 9. 34. — Cf. scr. murčh torpere.

млѣк-о *γάλα* lac. 1. Cor. 3. 2. Hebr. 5. 12. cf. млъзѫ unde tamen immediate derivari nequit.

мниχъ *μόναχος* monachus. Georg. Mon. E graeco. Slavice dicitur инокъ, чрьнець et чрьноризьць.

многъ *πολύς* multus. Matth. 6. 7. **многашти** *πολλάκις* saepe. Cod. assem. **множити** *πληθύνειν* multiplicare **множьство** *πλῆθος* multitudo.

мог-ж моцти *δύνασθαι* posse. Luc. 1. 20, 22. Nota inf. **можти** in edit. ostrog. Matth. 8. 28. **не мозѣте** nolite. Epilog. cod. ostrom. **съ могжтьми людьскъими** cum potentibus populi. Cod. bonon. **могжтьство** potentia. Georg. Mon. **немоцьк** *ἀσθένεια* infirmitas. **моцти** *λείψανα* reliquiae. Men. venet. Oct. f. 106. 123. 155. 230. moki (**моцти** reliquiarum). Monum. Frising. III. 19. **моцьшни** *πονηρότερος* pejor. Cod. serb. Matth. 12. 45. **помоцти** *βοηθεῖν* adjuvare. **помоць** *βοήθεια* auxilium. **помоцьникъ** *βοηθός* auxiliator. — Scr. mah crescere, in dial. prâcr. posse. cf. zend. tav posse a scr. tu crescere.

мог-зила *βουνός* tumulus. Jerem. 31. 39. Georg. Mon habet etiam **гомъила**. — Scr. mah crescere. Cf. scr. giri olim gari quod Lassenius contulit cum guru magnus.

мод-ръ *κυάνεος* lividus. Georg. Mon. Neosl. et croat. moder. Significatio e dialectis definita est.

моз-олъ *μώλωψ* vibex. Men. venet. Neosl. mozol.

мозгъ *μυελός* medulla. Hebr. 4. 12. Neosl. mozg et možgani. — Scr. masdž humectare.

мок-нжти *ὑγραίνεσθαι* madefieri. **мокръ** *ὑγρός* madidns. **мочити** *βρέχειν* madefacere. Luc. 7. 38.

мол-ити *προσεύχεσθαι* precari. Matth. 6. 9. — **съ** Matth. 6. 5. **молитва** *προσευχή* preces. **мольва**. idem. Neosl. moliti boh. modliti pol. modlić. cf. lit. malda. — Etymon est scr. mr terere cf. **оутолити** com **тр-ѣти**. **оумолкнъ** *δυσωπούμενος* perterritus. Oct. f. 186.

мон-исто *χλιδών* monile. Jerem. 2. 32, 4. 30. Osias 2. 13. Cant. 4. 9. Ruth. monysto germ. manili. Grimm II. 112. — Scr. man arcere.

мор-е *θάλασσα* mare. Matth. 8. 32. **поморик** *αἰγιαλός* ora maritima. Lit. marės. — Bopp derivavit a scr. vâri aqua. Cf. tamen scr. mîra mare et scr. giri cum slav. **гора**

мостъ *γέφυρα* pons. Men. venet. помостъ *ἔδαφος* pavimentum. 3. Macc. 2. 16.

мот-ыка *σκαπάνη* ligo. Georg. Mon. Neosl. motika ruth. pol. motyka.

мот-ылд plur. n. *κόπρος* fimus. Jerem. 30. 22. Exod. 19. 14.

мотр-ити *σοχάζεσθαι* conjicere, *κατανοεῖν* spectare. Cum praep. съ. Matth. 6. 28. Act. 7. 32, 12. 12. съмотрикник *οἰκονομία* oeconomia. gl. cl. 794. Serb. motriti. — Cf. scr. mantr deliberare, o pro nasali, uti saepius.

мр-ѣти мржь *ἀποθνήσκειν* mori. Cum praepositionibus оу, по, изъ. моръ *λοιμός* pestis. Codd. serb. et bulg Luc 21. 11. *θάνατος* mors. Jerem. 14. 12. Lit. maras pestis. мрьтвъ *νεκρός* mortuus. Matth. 17. 9. мрьтвьць idem. мрьтвити *θανατοῦν* occidere. съмрьть *θάνατος* mors. Lit. mirti, smertis. — Ser. mr mori.

мрав-ии *μύρμηξ* formica. Prov. 6. 6. — Scr. brû zend. mrû loqui, olim fortasse: strepere.

мръз-нѫти *πήγνυσθαι* congelari. помръзаник *πῆξις* congelatio. Oct. f. 106. мразъ *ψύχος* frigus. Psal. 147. 6. *παγετός* gelu. Jerem. 36. 30.

мрък-нѫти *σκοτίζεσθαι* obscurari. Cum praep. по. Luc. 23. 45. мракъ, примракъ *ἀχλύς* caligo. Isai. 60. 2. омрачити *ἐπισκοτίζειν* obscurare. — Cf. scr. mruč, mluč ire unde ni-mlôka occasus solis.

мръз-нѫти *βδελύττεσθαι* exsecrari. Cum praep. о. Construitur cum nominat. rei et dat. personae, uti hodiedum in diall. neosl et pol. омрьзе кмоу достоиник кго *ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ* abominatus est haereditatem suam. Psalm. venet. 105. 40, 118. 163. омрьзѣ. Cod. bonon. Cf. neosl. to mu je zamrzilo et pol. omierzła mu żona. омразити *βδελύττειν* abominationem movere. Psal. venet. 13. 1, 52. 2. *σπιλοῦν* foedare. Oct. f. 91. мрьзъкъ *βδέλυγμα* abominatio proprie: detestabilis. Cod. serb. Luc. 16. 15. Cf. goth. marzjan scandalizare.

мрѣж-а *δίκτυον* rete. Matth. 4. 18, 20.

моүд-ити *χρονίζειν* cunctari. Matth. 25. 5. Luc. 1. 21. Male Kop. gloss. мѫдити. мѫдъ *βραδύς* tardus. мѫдость *βραδύτης* socordia. gl. cl. 150. мѫдьнъ *βραδύς* tardus. Cod. ostrom. Luc. 24. 25. ubi cod. assem. habet моүдьнъ. Neosl. muditi, medel. — Cf. scr. mrd conterere, unde etiam *βραδύς* descendit.

моүх-а *μυῖα* musca. Exod. 8. 21. моүшица *σκνίψ* culex. Psal. venet. 104. 31. Lit. mussė.

мѫк-промѫкнѫти *διαφημίζειν* divulgare. Matth. 28. 15. замѫкъ *κλεῖθρον* claustrum. Jerem. Ep. 1. 17. мѫчта, мѫчтаниѥ *φαντασία* imaginatio. Cod. bulg. Act. 25. 23. Georg. Mon. Jerem. 50. 39. мѫчтати сѧ *φαντάζεσθαι* imaginari. Georg. Mon. — Cf. scr. muč relinquere.

мѫстъ *γλεῦκος* mustum. Act. 1. 13. Oct. f. 105. Boh. mest gen. mstu. — Scr. mudh humectare, est ergo pro мѫд-тъ.

мы *ἡμεῖς* nos. мои *ἐμός* meus.

мы-ти *λούειν* lavare. Cum praep. оү. Matth. 15. 20. Cf. lit. muilas. — Scr. miv irrigare.

мысл-ити *λογίζεσθαι* cogitare. Matth. 9. 4. Rom. 3. 28. мысль *ἐνθύμησις* cogitatio. Matth. 12. 25. сѫмысль *διάνοια* mens. gl. cl. 454. Lit. myslis.

мыт-о *χρήματα* opes. Cod. bulg. Act. 24. 26. *κέρδος* lucrum. 1. Petr. 5. 2. *τὸ ἱκανόν* satisfactio Act. 17. 9. мытарь *τελώνης* publicanus. Matth. 5. 46. Serb mito croat. mito, podmičenje boh. meyto pol. myto lit. muitas goth. mota.

мышь *μῦς* mus. Lev. 11. 29. мышьца *βραχίων* brachium. Luc. 1. 51. Georg. Mon. Neosl. miške croat. mišice. мышьца proprie est musculus qui a forma hoc nomen nactus est in linguis gr. lat. et slav. — Scr. mušika mus a muš furari.

мьг-ла *ὀμίχλη* nebula. Psal. 147. 5. Lit. migla goth. milhma. — Scr. mêgha a migh effundere.

мьг-новениѥ *ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ* momentum. 1. Cor. 15. 52.

Sap. 18. 12. мнзати *νεύειν* nutare. помнзати. idem. Sir 27. 24. мьжати *μυωπάζειν* lusciosum esse. 2. Petr. 1. 9. сѫмѣжити *καταμύειν* oculos claudere. gl. cl. 4. Act. 28. 27. Neosl. mignoti croat. mignuti, mižati boh. mihnauti, okamženj pol. migać, okamgnienie. — Cf. scr. miš.

мьзд-а *μισθός* praemium. Matth. 6. 2. Cod. bulg. bis habet мѫзда. Neosl. mezda boh. mzda lus. sup. zda goth. mizdo.

мьн-ѣти *νομίζειν* putare, gl. cl. 337. 721. Matth. 5. 17. помѧнѫти *μνημονεύειν* meminisse. Codd. ostrom. ct assem. Luc. 22. 61. In codd. cisdanubianis saepius scribitur помѣнѫти gl. cl. 496. поминати. idem. Luc. 17. 32. памѧть *μνήμη* memoria. оусѫмьнѣти сѧ *διςάζειν* ambigere. Matth. 14. 31, 28. 17. Cod. assem. habet оусѫмьнѣти. Matth. 14. 26. Croat. sumnja suspicio. Lit. menu. — Scr. man cogitare.

мьн-ѫ мѧти *θλίβειν* comprimere. Sap. 15. 7. Male Kop. gloss. манѫ. мьнии *μικρότερος* minor. Marc. 9. 34. Luc. 15. 12. Neosl. meti, menem et manem ruth. mjaty mnu pol. miąć mnę. — Scr. man-âk parum gr. *μινύθω* lat. minus. Ad eandem radicem refer мѧкъкъ, мѫка.

мьскъ *ἡμίονος* mulus. Psal. 31 9. мьщѧ. Jez. 27. 14. Neosl. mesk et mezg serb. mazgov ragus. maska hoh. mezek.

мьст-ити *ἀμύνεσθαι* ulcisci. Luc. 18. 3. мьсть *ἐκδίκησις* ultio. Luc. 18. 8. отъмьщеникъ. idem. Neosl. mašiti, mašč evati. — Scr. makš irasci.

мьш-елъ *λῆμμα* lucrum. Georg. Mon. мьшелонмьць *αἰσχροκερδής* turpis lucri cupidus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 2, 8. немьшелонцьць *ἀδέκατος* muneribus non corruptus. Georg. Mon. — Scr. muš furari.

мѣ-ра *μέτρον* mensura. Matth. 7. 2. Lit. miẽra. мѣрити *μετρεῖν* metiri. ibidem — Scr. mâ.

мѣдь *χαλκός* aes. Matth. 10. 9. 1. Cor. 13. 1. мѣдѣнъ et-денъ *χαλκοῦς* aeneus. Cod. bonon. мѣдьница *λεπτόν* octava pars oboli. Luc. 12. 59.

мѣс-ити *μίσγειν* miscere. Cum praep. съ. Psal. 105. 35. Pol. miesić et mięsić lit. maišyti. — Scr. mikš in âmikša et mish in mishra.

мѣс-ѧць *μήν* mensis. Matth. 15. 17. *σελήνη* luna. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 41. Neosl. mesec et mesenc. — Scr mâs luna mâsa mensis a mâs metiri.

мѣхъ *ἀσκός* uter. Matth. 9. 17. *δορά* pellis detracta Georg. Mon.

мѧк-къ *ἁπαλός* mollis. Matth. 11. 8. cf. neosl. et croat. mekine. — Etymon est мьн-ж мати minuere gutturali auctum. cf. lit. min-k-ti et menkas.

мѧс-о *κρέας* caro. Rom. 14. 21. Goth. mimz lit. miěsa. — Scr. mânsa.

мѧт-ж мѧсти *ταράττειν* turbare. gl. cl. 684. Cod. ostrom. Luc. 1. 12. мѧтежь *θόρυβος* tumultus .мѧтити *ταράττειν* turbare. Huc trahe омѧтѣти *ἐξαπορεῖσθαι* conturbari unde psal. venet. 87. 16. омоутѣхъ psal. glag venet. 15. 61. омоутихъсѧ et psal. sloveno- valach. Jass. 1680. омѧтихъ. Cf. pol. smutek olim rectius smętek lit. smutkas valach. сминти. — Scr. manth.

мѧт-а et мѧтва *ἡδύοσμος* mentha. Matth. 23. 23. Luc. 11. 42. cf. antec.

мѫд-ръ *φρόνιμος* prudens. Matth. 8. 9, 25. 1. оумѫдрити et оумѫждрити *σοφίζειν* prudentem reddere. Cod. bonon. Cf. neosl. móde serb. et croat. mudo boh. maud pol. mąda testiculi boh. mud'ata renes. cf. gr. *φρήν*. Ab eadem radice fortasse etiam germ. unmündig. Vide tamen Grimm Deutsche Rechtsalterthümer. Götting. 1828. I. 447.

мѫжь *ἀνήρ* vir. Luc. 22. 63. мѫжати сѧ *ἀνδρίζεσθαι* confortari. — Scr. man cogitare unde manuša homo.

мѫк-а *βάσανος* cruciatus. gl. cl. 279. Luc. 16. 23. Lit. muka. valach. мѫнчи. cf. hung. munka. мѫчитель *βασανιστής* cruciator. мѫченикъ *μάρτυς* martyr. — Ad мьнѫ мати comprimere refer.

мѫка *ἄλευρον, ἄλφιτον* farina. Luc. 13. 21. Etymon est

мьнѫ мати diminuere. cf. пшено a пѫти. ѧ saepissime in ѫ mutatur. cf. вѫзъ a вѧзати, блѫдъ a блѧдѫ, мѫтити a мѧтѫ, сѫпрѫгъ a прѧгѫ, прѫдъ a прѧдin въспрѧнѫти, звѫкъ a звѧцати.

на ἐπί super. Construitur cum accus. et loc. надъ ὑπέρ super. нан in нанпаче. Psal. 50. 2. Cf. ран cum радъ.

на νῶϊ nos. Accus. dual. primae pers. Cod. serb. Matth. 9. 27, 20. 30. Luc. 7. 20.

нагъ γυμνός nudus. Act. 19. 6. Lit. nogas. — Cf. scr. nadz erubescere.

наглъ προπετής temerarius. 1. Tim. 3. 4. Lit nuglay. Videtur compositum esse e praepos. на et глъ pro гъблъ a гънѫти quod pro гъбиѫти a rad. гоубити.

нак-вѣзнакъ ὀπισθίως retro. 1. Reg. 4. 18.

не οὐ μή uon ne. неже ἤ quam. Sanscr. na in hymnis Rigvêdae sexcenties poni sensu comparativo docet Lassen Anthol. sanscr. 131. ни οὐδέ neque. — Cf. scr. na thema pronominis remotissima demonstrantis.

небо gen. - бесе οὐρανός coelum. Matth. 6. 1, 10. небесьнъ et — беськъ οὐράνιος coelestis. — Scr. nabhas nubes.

некодъ σαγήνη sagena. Matth. 13. 47. Boh. et pol. nota vox.

нес-ѫ нести φέρειν ferre. носити. idem. Luc. 11. 46. понести ὀνειδίζειν vituperare. Luc. 6. 22. — Scr. nah unde nakš adipisci.

нет-ни ἀνεψιός filius fratris. Georg. Mon. Serb. netjak ex sorore nepos. Bopp gloss. 1844. goth. nithjis, nostro нетии cognatum, a scr. ni derivavit; ergo: не-тии. cf. scr. apatja.

нетопъıрь νυκτερίς vespertilio. Deut. 14. 18. Neosl. netopir et topir russ. netopyr. Compositum esse videtur e нѣтъ part. praet. pass. a ni (etym. τοῦ нить. cf. вѣстъ a вид-тѣсто a тис-) et пъıрь quod cum перо cognatum est, ut sit pro нѣтопъıрь i. e. avis junctis alis.

нешсъıть πελεκάν pelecanus. Psal. 101. 6. Editio veneta

habet нєк- edit. vulg. нєѧ- cod. bonon. *βουλγαρίζων* нєѫсѣіть. A сѣіть derivant; syllabas нєѧ praefixas aequivalere *τῷ* нє docent formae neosl. nejóvolja, nejóveren i. e. nevolja, neveren.

нить *σπαρτίον* funiculus. Judic. 16. 22. — Scr. nî ducere.

нив-а *ἀγρός* ager. Jac. 5. 4.

низъ *κάτω* deorsum. Matth. 2. 16. — Cf. scr. ni.

ник-приникнѫти *παρακύπτειν* se incurvare. Luc. 24. 12. възникнѫти *ἀνανήφειν* resipiscere. 2. Tim. 2. 26. *ἀναβαίνειν* ascendere. Deut. 29. 23. ниць et plur. ници *ἐπὶ πρόσωπον* pronus. Matth. 16. 6. изникнѫти *ἐξανατέλλειν* exoriri. Cod. bulg. Matth. 13. 5. Georg. Mon. ницати *φύεσθαι* germinare. gl. cl. 722.

ниць *πτωχός* pauper. Matth. 5. 3. Fortasse pro никть a никѫто. cf. ноць pro нокть.

новъ *νέος* novus. Marc. 16. 17. Lit. naujas. Cf. нъінѣ. — Scr. navas. cf. etiam scr. nu.

ног-а *ποῦς* pes. gl. cl. 397.

ножь *μάχαιρα* culter. Luc. 22. 49. ножьница *θήκη* vagina. Joan. 18. 11. Croat. nožnice. Cf. нѣзѫ.

ног-ъть *ὄνυξ* unguis. пазногъть *ὁπλή* ungula. Psal. 68. 32. Lev. 11. 3. Lit. nagas. — Scr. nakha.

носъ *ῥίν* nasus. Georg. Mon. *πρύμνα* puppis. Cod. bulg. Act. 27. 29. *πρώρα* prora. Cod. bulg. Act. 27. 30. ноздри *ῥίν* nasus. Lit. nosis et nosrai. — Scr. nâsâ.

ноць *νύξ* nox Luc. 1. 37. Lit. naktis. — Scr. naktam noctu.

ноцьв-ъі *σκάφη* mactra. Dan. 14. 33 Neosl. niške serb. natjve.

нр-авъ *τρόπος*. Hebr. 13. 5. *δόγμα* sententia. Cod. bulg. Act. 10 4. Croat. narava serb. narav boh. mraw olim nrav. Cf. sequens, cujus radix nr videtur significasse: ire.

ноур-ити *ἀναλίσκειν* absumere. Cum praep. изъ. Sap. 27. 32. изноурѫти. idem. Oct. f. 124. Georg. Mon.

понъıрѩти ἐνδύνειν ingredi. 2. Tim. 3. 6. нъıрище δῶμα domus. Mal. 1. 3. οἰκόπεδον solum domus destructae Psal. 101. 5. понрѣти δύεσθαι subire. Jon. 2. 6. Cf. neosl. nora serb. ponor ruth. nyrjaty russ. nyrjatj pol. nurzyć boh. nořiti. — Cf. scr. nr ducere et naraka tartarus.

нъ ἀλλά sed. In codd. bulg. нѫ.

нъı ἡμᾶς nos.

нъı-оунъıти ῥαθυμεῖν ignavum esse. gl. cl. 220. Georg. Mon. Jez. 27. 35. оунъıлъ σκυθρωπός morosus. Dan. 1. 10. оунъıниѥ ἀκηδία incuria. Ruth. nyty russ. nytj languere. Huc. refer boh. unawiti.

нъı-нѣ νῦν nunc. Joan. 9. 41. Oct. semper нъıнꙗ. In codd. bulg. нинѣ, uti in dial. pol. ninie. Praestat tamen нъıнѣ propter linguas cognatas. — Scr. nu. Vide Lassen Anthol. sanscr. Ad eandem radicem refer новъ.

ньз-ѫ ньсти πηγνύναι defigere. Cum praep. въ. Matth. 27. 48. Joan. 18. 11. оуньзнѫти ἐμπήγνυσθαι defigi. Psal. 31. 4, 37. 3. Male in Chronico Georg. Mon. проньзивъ pro проньзъ. prinizse (приньзъше postquam appropinquassent) Monum Frising. II. 99. — Cf. scr. nah nectere.

нѣ-къто τις aliquis. нѣчьто τι aliquid. Originem syllabae нѣ in Annal. litter. Vindob. explicare conati sumus. CV. 56. Aliter Kop. in gloss. Nota нѣсмь pro не ѥсмь.

нѣмъ ἄλαλος mutus. Luc. 1. 22.

нѫд-ити ἀναγκάζειν cogere Matth. 11. 12. gl. cl. 366. 369. Nota sphalma нѫдѫть pro нѫдѧть. нѫжда ἀνάγκη necessitas. gl. cl. 194. отънѫдь διαπαντός omnino. gl. cl. 139. отънѫдоу τὸ σύνολον omnino. Oct. f. 85. nudmi (нѫдьми necessario). Monum. Frising. III. 32. Neosl. ponuditi offerre. — Cf. scr. nud agece.

о περί circa. Construitur cum accus. et loc.

об-а ἄμφω ambo. Luc. 1. 6. обаче πλήν sed. Psal. 13. 6. Luc. 22. 42. Boh. obač. — Scr. ubha ambo.

овѫ in **овѫ онѫ полѫ** *πέραν* trans. Matth. 4. 15. **овѫ нощь вьсѣмь** *δι ὅλης τῆς νυκτός* per totam noctem Luc. 6. 12. Construitur cum accus. Cf. antec. scr. abhi et gr. *ἀμφί.*

овѫ *οὗτος* hic. — Zend. ava. Cf. E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. Notes et éclaircissements. III.

ов-ьца *πρόβατον* ovis. Joan. 1. 11, 13. Lit. avis. **овьнъ** *κριός* aries. Psal. 81 1, 64. 14. Lit. avinis. — Scr. avi

ог-нь *πῦρ* ignis. Luc. 22. 55. Lit. ugnis. — Scr. agni ab adž splendere.

одръ *κράβατος* lectus. Matth. 9. 6. Neosl. oder ragus. odar boh. odry. Videtur compositum esse e praep. **о** et **др-ати** et olim: perticam significasse.

ок-о gen. **очесе** *ὀφθαλμός* oculus. Luc. 24. 16, 31. Nota nom. dual. **очи. очесьнъ** *ὀφθαλμοῦ* oculi. **окно** *θυρίς* fenestra. 2. Cor. 11. 32. Act. 20 9. **безочьство** *ἀναίδεια* impudentia. Lit. akis. — Scr. akš videre, akšin oculus, akša fenestra.

олов-о *μόλυβδος* plumbum. Jerem. 6. 29. **олово чистое** *κασσίτερος* stannum. Jez 22. 18. — Scr. lû scindere.

олтарь *θυσιαστήριον* altare. Matth. 5. 23. E lat.

онъ *ἐκεῖνος* ille. **оньсица** *ὁ δεῖνα* quidam. Matth. 26. 18. Lit. anas. — Scr. ana.

ор-ати *ἀροτριάζειν* arare. Lnc. 17. 7. Job 4. 8. **орало** *ἄροτρον* aratrum. **рало.** idem. Edit. ostrog. Sir. 38. 25. **ратаи** *ἀροτήρ* arator. Cod. bulg. Kop. Neosl. et pol. rataj. **разорити** *καθαιρεῖν* evertere, *ἀκυροῦν* irritum reddere. gl. cl. 292. **разарити.** idem. — Scr. r, arâmi unde ur-in urvarâ arabilis.

ор-ьлъ *ἀετός* aquila. Matth 24. 28. Lit. errelis. — Scr. r ire unde ara citus.

орѣхъ *καρύα* nux. Cant. 6. 10. **орашъ.** Georg. Mon. cf. lit. rešutys.

ос-а *σφήξ* vespa. Sap. 12. 8.

ос-ьлъ *ὄνος* asinus. Luc. 14. 5. **осьля** *ὀνάριον* asellus. Lit. asilas. E linguis semit. irrepsisse docet Benf. I. 123.

ось *ἄξων* axîs. Lit. ašis. — Scr. akša quaedam pars currus.

ос-т-рѫ *ὀξύς* acutus. т euphonicum est: cf. пѣс-т-рѫ a пис-ати. остѣнѫ *κέντρον* stimulus. Sir. 38. 25. Os. 5. 12. Georg. Mon. Lit. aštrus. — Scr. ash in ashr acies gladii.

оскрѣдѫ *λαξευτήριον* instrumentum lapicidae. Psal. 73. 6. Georg. Mon. Russ. oskord boh. oškrd pol. oskard lit. kardas. Etym. fortasse ос-in ос-т-рѫ.

осмь *ὀκτώ* octo. Luc. 2. 21. Lit. aštoni. — Scr. aštan.

остр-овъ *νῆσος* insula. Act. 27. 16. Serb. ostrvo. Ad ос-in острѫ referendum videtur.

остр-огъ *χάραξ* vallum. Isai. 31. 9. cf. antecedens.

отъ *ἀπό* ab. Construitur cum gen. — Cf. scr. ati.

от-ьць *πατήρ* pater. Matth. 6. 4. отьчь *πατρός* patris. отьчьствиѥ *πατρίς* patria. Marc. 6. 4. отьчина. idem. Cod. bulg. Kop. Etym. fortasse antecedens. cf. gr. *ἀπφύς* pater.

оцьтъ *ὄξος* acetum. Matth. 27. 48. Marc. 15. 36. E lat. uti goth. akeit.

ошибъ *οὐρά* cauda. Apoc. 9. 10. Job 40. 12.

па-жчина *ἀράχνη* tela aranea. Psal. 38. 12. Vocalem nasalem habent psal. Jass. codd. bonon. et bulg. Kop. Olim fuit пажкъ, hodie neosl. pajek et pavuk pol. pająk. — Cf. scr. pas ligare a quodam antiquiore pâ. cf. bhas a bhâ.

пад-ѫ пасти *πίπτειν* cadere. Luc. 15. 20. Occurrit etiam cum pronom. сѧ. падати. idem. западъ *δυσμή* occasus solis. напасть *πειρασμός* tentatio. Matth 6. 13. Luc. 22. 40. gl. cl. 478. пропасть *χάσμα* vorago Luc. 16. 26. распасти сѧ *σχίζεσθαι* scindi. Matth. 27. 52. распалинѣи ruinae. Cod. bulg. Kop. — Scr. pad se movere.

пазоүх-а. ѥгоже носѧшти въ пазоүсѣ мати ѥго. Cod. bulg. Kop. Videtur significare: *κόλπος* sinus. Cf. neosl. pazduha et lit. pazalstis.

пак-ѣи *πάλιν* iterum. Matth. 4. 8. паче *μᾶλλον* potius. Matth. 10. 6, 25. 9. пакѣивѣитиѥ *παλιγγενεσία* regeneratio. пакость *βλαβή* damnum. gl. cl. 489. *ἐνόχλησις* molestia.

Hebr. 12. 15. пакости дѣяти *κολαφίζειν* alapam infligere. Matth. 26. 67. 2. Cor. 12. 7. пакости творити *ἐπιπλήττειν* increpare. 1. Tim 5. 1. пакостьникъ *σκόλοψ* stimulus 2. Cor. 12. 7. — Ser. pač extendere.

пал-ица *βακτηρία* baculus Psal. venet. 2. 9. паличьникъ *ῥαβδοῦχος* lictor. Act. 16. 35. Cf. палити- et жьзлъ cum жег-ж.

пас-ж пасти *βόσκειν* pascere. Luc. 15. 15. пастъирь *ποιμήν* pastor. Joan. 1. 12. пастоухъ. idem. Cod. ostrom. Joan. 1. 11. пастъиревичищь pastor juvenis. Bell. troj. пастьва *νομή* pascuum. пастьвина. idem. Psal. venet. 94. 7. — Scr. pâ nutrire.

пас-опасьнъ *ἀκριβής* diligens. Ephes. 5. 15. Sir. 18. 27. 1. Esdr. 4. 22. опасение *ἀκρίβεια* summa cura. Georg. Mon. неопасьно *ἀφυλάκτως* incaute. Jez. 7. 22. съпасти *σώζειν* servare. съпасьнъ *σωτήριος* salutaris. gl. cl. 73. pazem (пасемъ servamus). Monum. Frising. II. 24. Boh. spasiti. — Scr. pash videre.

пат-ъка *νῆσσα* anas. Georg. Mon.

паш-опашь *οὐρά* cauda. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. опашата звѣзда. ibidem.

пв-оупвати *ἐλπίζειν* sperare. Codd. serb. et assem. Matth. 12. 21. Luc. 11. 22, 18. 9. Cod. bulg. Kop. In libris recentioribus: оуповати. въпезапж pro- запвж *ἐξάπινα* repente. Luc. 2. 13. Cf. croat. et serb. iznenada. Psal. pol. sec. XIV. 2. 13. pwa. 21. 8, 70. 14. pwać. Huc. trahe pol. pewny. — Scr. pu obs. unde puns contere, firmare. Cf. germ. trauen a dru fixum esse. Ab eodem etymo derivamus запвивъ pro запививъ *ἀπηνέστερος* saevus, proprie: confidens. Cic. Tusc. 3. 7,

пек-ж пещи *πέττειν* coquere. пещь *κλίβανος* fornax. Matth. 6. 30. пещьница. idem. Cod. bulg. Kop. печать *σφραγίς* sigillum. gl. cl. 735. 737. et cod. bulg. 1. Cor 8. 9. Oct. f. 13. Neosl. pečat pol. pieczęć. Lit. pečvėtis. запечатлѣти *σφραγίζειν* obsignare. Joan. 3. 33. — Scr. pač coquere.

пек-ѫ пещи сѧ *μεριμνᾶν* curare. Matth. 6. 25. Nota imp. пѣцѣте сѧ. печаль *μέριμνα* sollicitudo. Luc. 22. 45. Cf. ruth. pečalj boh. peče pol. piecza. — Ab antecedenti derivandum esse docet горѣкъ a горѣти.

пел-ынъ *ἀψίνθιον* absinthium. Apoc. 8. 11. Cf. lat. fel.

пел-есъ *φαιός* pullus. Gen. 30. 32. Cf. ruth. pełechaty russ. połosa boh. plasa pol. płosa. gr. *πελλός*. — Scr. palita canus.

пещ-ера *σπήλαιον* spelunca. Luc. 19. 46. Hebr. 11. 38.

пи-ти *πίνειν* bibere. Matth. 6. 25. пиѭнъ *μεθύων* ebrius. Act. 2. 15. пиѭница. idem. напоити *ποτίζειν* potum praebere. Marc. 9. 41. пиръ *πότος* potatio. Dan. 5. 10. 1. Macc. 16. 15. 1. Reg. 25. 36. *συμπόσιον* convivium. Luc. 14. 13. Croat. et serb. pir ruth. pyr. пировати *κωθωνίζεσθαι* potare. пиршьство *εὐωχία* convivium. 3. Macc. 4. 7. — Scr. pî bibere.

пил-а *πρίων* serra. Isai. 10. 15. E germ.

пис-ати *γράφειν* scribere. сѫпсавъ gl. cl. 711. писмѧ *γράμμα* littera. 2. Cor. 3. 6. *ἰῶτα* jota. Cod. serb. Matth. 5. 18. пьстръ *ποικίλος* variegatus. Gen. 30. 32. писанъ quibusdam Slavis idem significat. A пьстръ deriva croat. pastrva, bistranga et pol. pstrąg salmo fario.

писк-ати *αὐλεῖν* tibia canere. Matth. 11. 17. пищаль *αὐλός* tibia. 1. Cor. 14. 7. писканик *φθόγγος* sonus. ibidem.

пит-ати et-ѣти *τρέφειν* alere. gl. cl. 946 Matth. 6. 26. питомъ *σιτευτός* saginatus. Luc. 15. 30. *ἥμερος* cicur. Georg. Mon. пища *τροφή* cibus. gl. cl. 442. пьтеньць et пьтѣньць *νοσσός* pullus, *στρουθίον* passerculus. Oct. f. 91. Neosl. pitati et pitom. — Scr. pitu cibus in Vêdis.

пла-жѫтисѧ *καταφλέγεσθαι* comburi. Cod. bonon. et psalt. venet 17. 8. Boh. planauti pol. płonąć. пламень et пламъı *φλόξ* flamma. gl. cl. 67. палити *φλέγειν* urere. пепелъ *σποδός* cinis. Hebr. 9. 13. ополѣти *καταφλέγεσθαι* uri. Cod. Hank. Oct. f. 112. неополимъ *ἄφλεκτος* non ustus. Oct. f. 145. полѣно *ξύλον* lignum. 3. Reg. 17. 12. *σχίδαξ* segmentum e ligno scisso. Oct. f. 136.

плавъ λευκός albus. Joan. 4. 35. Pol. et lus. sup. płowy boh. plawý lit. palvas.

плаз-оплазивъ περίεργος curiosus. 1. Tim. 5. 13. оплазовати сѧ περπερεύεσθαι temere loqui. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 4. — Cf. scr. prsh tangere.

плак-ати πλύνειν lavare. Luc. 5. 2. — сѧ κλαίειν flere. gl. cl. 351. Luc. 22. 62. Usurpatur etiam sine сѧ. Matth. 11. 17. плачь κλαυθμός fletus. плачьвьнъ κλαυθμῶνος fletus.

плат-заплатити ἀποτύνειν persolvere. 4. Reg. 4. 7.

платъ ῥάκος pannus detritus. Matth. 9. 16, платно ἱμός tela Isai. 38. 12. плащаница σινδών linteum. Luc. 23. 53. Oct. f. 207. Cf. neosl. plajš, plahta croat. plašč pol. płat goth. plats. — Cf. scr. prthu latus et slav. прѣтъ.

плаш-плашити πτύρειν terrere. Cod. bulg. Philipp. 1. 28. Georg. Mon.

пле-мѧ φυλή tribus, σπέρμα genus. Cod. serb. Joan. 8. 33. Georg. Mon. Cf boh. plen et pol. plenny.

плес-на βάσις planta pedis. Act. 3. 7. — Scr. prš-ni calx.

плес-нѫти χροτεῖν plaudere. Num. 24. 10. ubi in edit. vulg. male aorist. плесне pro плесноу vel rectius плеснѫ. плескати. idem. gl. cl. 879. плищь θόρυβος tumultus. Cod. bulg. Kop. Jez. 7. 11. плищевати θορυβεῖν tumultari. Georg. Mon. Lit. plasnoju.

плет-ѫ плести πλέκειν plectere. Cum praep. съ. Matth. 27. 29. плѣтати. idem. gl. cl. 528. плотъ φραγμός sepes. Psal. venet. 61. 4. σχεδία ratis. 2. Paral. 2. 16. оплотъ φραγμός sepes.

плещ-и μετάφρενα scapulae. Psal. 90. 4. Georg. Mon. плеща ὦμοι humeri. Codd. serb. et bulg. Matth. 23. 4. νῶτος dorsum. Oct. f. 119. — Cf. scr. prthu latus.

пли-нѫти πτύειν spuere. Cod. assem. Joan. 9. 5. Usitatior est forma: плюнѫти.

плодъ καρπός fructus. Matth. 3. 8. плодовитъ καρποφόρος frugifer. Psal. 106. 34. неплодъі ςεῖρα sterilis. Luc. 1. 7.

плоу-ти пловѫ πλεῖν navigare. Cod. bulg. Act. 27. 2.

Male Kop. gloss. плѫти. плавати. idem. Luc. 8. 23. плаванїе πλοῦς navigatio. Lit. plauti. — Scr. plu fluere.

плоугъ ἄροτρον aratrum. 1. Paral. 1. 23. Lit plugas. E germ.

плоущ-а plur. n. πνεύμων pulmo. Cod. bulg. Kop.

плѫз-нѫти ὀλισθάνειν labi. плѫзати et плѣзати ἕρπειν serpere. Gen. 6. 20. Lev. 11. 29. плѫзити. idem. Men. venet.

плѫкъ παρεμβολή castra. Act. 21. 34. Hebr. 11. 34. Lit. pulkas. оплѫчити παρατάττειν in acie collocare Psal. 139. 2. оплѫченїе παράταξις acies instructa. Psal. 143. 2. Croat. puk. — Cf. scr. prč conjungere.

плѫнъ μεστός plenus. gl. cl. 449. Matth. 23. 27. исплѫнъ indeclin. idem. Matth. 14. 20. исплѫнити-плѫнити πληροῦν implere Lit. pilnas. — Scr. pr implere.

плѫть σάρξ caro. Matth. 16. 17. pulti (плѫти). Monum. Frising. II. 22. плѫтѣнъ σαρκός carnis. Cod. bonon. въплѫтити сѧ σωματοῦσθαι incarnari. Neosl. povt lit. paltis, plutta.

плѣв-ж плѣти συλλέγειν colligere, proprie: eruncare. Matth. 13. 28. Neosl. plévem et pléjem. плѣвъı ἄχυρον palea. Matth. 3. 12. Luc. 3. 18. плѣвелъ ζιζάνιον zizanium. Matth. 13. 25. Nota nom. plur. плѣвелиѥ. Matth. 13. 26. Lit. pelai.

плѣнъ αἰχμαλωσία captivitas, σκῦλα spolia. Cod. serb. Luc. 11. 22. плѣнити αἰχμαλωτίζειν captivum abducere. gl. cl. 358. 347. Luc. 21. 24. плѣнити. idem. плѣньникъ αἰχμάλωτος captivus. плѣница σειρά catena. Cod. bulg. 2. Petr. 2. 4. Oct. f. 108. пеленъı σπάργανα fasciae. gl. cl. 622. Oct. f. 78. Neosl. plenice croat. plen plenice boh. plena. — Cf. scr. pr-č conjungere.

плѣс-нѣти εὐρωτῖαν situ obsitum esse. Jes. Nav. 9. 5.

плѣшь φαλάκρωμα calvitium. Jez. 28. 31. плѣшивъ φαλακρός calvus. Bell. troj. Lus. sup. pljech lit. plikkas.

плю-ж пльвати πτύειν spuere. Marc. 14. 65. Infinit. etiam плювати scribitur, sed minus recte. плюнѫти. idem.

Matth. 27. 30. плюновеніѥ πτύσμα sputum. плинѫти et плиновеніѥ in cod. assem. legimus. — Scr. plu fluere.

плѧс-ати ὀρχεῖσθαι saltare. Matth. 11. 17. Inde goth. plinsjan. — Cf. scr. prš-ni calx.

по κατά secundum, διά per, ὑπέρ pro. Construitur cum dat. accus. et loc. In compositione saepe пл: пагоубл пажить памѧть. поздѣ βραδέως sero. gl. cl. 712. Matth. 8. 16. e по-сь-дѣ. подъ ὑπό sub. Construitur cum accus. et loc. подьница κατάδυσις latibulum. Georg. Mon.

погань ἐθνικός paganus. Lit. pagonas. опоганити сѧ. Georg. Mon. E lat.

полъ 1) ἥμισυ dimidium. полма протесати διχοτομεῖν in duas partes secare. пладновати pro полоудновати μερεμβίζειν meridiari. Georg. Mon. Serbis nota vox. 2) овъ et на онъ полъ πέραν trans. Matth. 4. 15. Luc. 8. 22. овополѣ ἑκατέρωθεν utrinque. Oct. f. 178. 3)мѫжьскъ полъ τὸ ἄρσεν sexus virilis. Matth. 19. 4. Croat. spol sexus. — Scr. para alius, ulterior, unde pâra finis, ripa ulterior.

пол-е πεδίον campus. Jerem. 48. 8.

пол-ица σανίς asser. Cod. bulg. Kop. Significatio e dialectis definita est. Cf. neosl. pol. boh.

полата παλάτιον palatium. Cod. bulg. Kop.

попъ πρεσβύτερος presbyter. Cod. bulg. Act. 20. 17. Jac 5. 14. 1. Tim. 5. 19. E germ. phaph

пород-а παράδεισος paradisus. Cod. bulg. Kop. E graeco.

пост-ити сѧ νηστεύειν jejunare. Matth. 6. 16. E goth. fastan.

потъ ἱδρώς sudor. Luc. 22. 44.

поꙗс-ати ζωννύναι cingere. Joan. 20. 18. — Scr. pas ligare. Vides scr. a mutatum esse in оѧ, uti in стоѧти a scr. sthâ. At ban pro воѧнъ esse docet Byzantinorum βοεάνος. Kop. gloss.

пр-ѣти прѣ приѧти 1) ἐρείδειν fulcire. подъпора ὑποστήριγμα fulcrum. Jerem. 5. 10. опрѣти сѧ προσκόπτειν impingere. Matth. 7. 27. опирати. idem. запрѣти κλείειν

claudere. Nehem. 13. 19. *πολιορκεῖν* obsidere. Jerem. 19. 9. 2) *κρίνεσθαι* contendere. Psal. 50. 4. Joan. 6. 52. проуще i. e. пръще habet Georg. Mon. ergo etiam преши dicebatur. прѣниѥ *μαχή* pugna. Cod. bulg. Tit. 3. 9. прꙗ et распрꙗ *φιλονεικία* contentio. Luc. 22. 24. Psal. 9. 5. prio (пръ actionem) Monum. Frising. II. 87. 88. сѫпрь *ἀντίδικος* adversarius. Cod. serb. Matth. 5. 15. сѫперникъ vel rectius сѫпрьникъ. idem. Cod. bulg. Luc. 22. 58. zopirnicom (сѫпрьникомь adversario) Monum. Frising. II. 73. съпорливъ *φιλόνεικος* contentiosus. 1. Cor. 11. 16. ubi cod. bulg. въспоривъ. — Scr. pr niti.

пр-ати перѫ-реши *πατεῖν* conculcare. Cum praep. по. Luc. 8. 5. поприще *ςάδιον* stadium. Cod. serb. Joan. 11. 18. et codd. serb. et bulg. Matth. 5. 41. habent пьприще. Vides о in ь (ъ) mutatum: cf. измъжданиѥ pro измо- Cod. bulg. 1. Cor. 5. 5. et въловнъıхъ pro вол- edit. ostrog. Luc. 14. 19.

пр-ати перѫ-реши *πλύνειν* lavare. Mal. 3. 3.

пр-ати перѫ-реши *λακτίζειν* calcitrare. Act. 9. 5, 26. 14. *ἅλλεσθαι* salire. Sap. 5. 21. Men. venet. опирати сѧ *φέρεσθαι* ferri. Georg. Mon. перо *πτερύγιον* penna. паритн *πέτεσθαι* volare. Georg. Mon. Cod. bonon. Cod. bulg. Act. 2. 19. Jac. 4. 14. въıспрь *ἄνω* supra. Hebr. 12. 15. въıспрьнь *ὁ ἄνω* supernus. gl. cl. 905. Vide въıсокъ.

пр-ати порѭ-рѥши *σχίζειν* scindere. Georg. Mon. Ammos 1. 13. Neosl. parati serb. poriti ruth. poroty pol. proć.

прагъ *φλιά* limen. gl. cl. 314. Exod. 12. 7.

праж-ити *φρύγειν* frigere. Male Kop. gloss. пражити. Neosl. et croat. pražiti boh. zprahnauti pol. pražyć et pragnąć. — Cf. scr. bradždž assare.

празд-ьнъ *ἀργός* otiosus. Matth. 20. 3. непраздьна *ἔγκιος* gravida. Luc. 2. 5. праздьникъ *ἑορτή* dies festus. gl. cl. 308. Joan. 4. 45. cf. недѣлꙗ. праздьновати *ἑορτάζειν* feriari.

прас-напрасьнъ ἀπότομος severus. Sap. 5. 21, 24. напрасьнивъ. idem. Cod. bulg. 2. Cor. 13. 10. Tit. 1. 7. напрасьно εὐθέως statim. напрасьно борениѥ ἀψιμαχία rixa. Georg. Mon. Cf. neosl. praska et serb. naprasan.

прат-папратъ πρόθυρα vestibulum Georg. Mon. Radix est aut пр-ѣти fulcire aut пр-ати conculcare. Šaff. Serb. Lesekörner папрьть dicit esse linguae ecclesiasticae, quod legimus in cod. bulg. Kop.

прахъ κονιορτός pulvis. Matth. 10. 14. Lit. parakas. Etym. fortasse пр-ати conculcare.

пращ-а σφενδόνη funda. Sap. 5. 22. Georg. Mon. Neosl. frača croat preča pol. proca boh. prak lus. sup. prok. — Cf. scr. prth ejicere.

при ἐπί apud. Construitur cum loc. присьнъ οἰκεῖος propinquus. Gal. 6. 10. Ephes. 2. 19. constat e praep. при, rad. verbi substant. ѥс- et suff. ьнъ. присно διαπαντός semper. gl. cl. 371. Lit. pri.

при-ꙗти φροντίζειν sollicitum esse. Construitur cum dat.. Cod. bonon. et psal. venet. 39. 17. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. неприꙗзнь τὸ πονηρόν malum. Matth. 6. 13. διάβολος diabolus. gl. cl. 147. Neosl. prijatel croat. prijazen serb. prijati pol. sprzyjać boh. přjti ruth. sprijaty goth. frijô amo. — Scr. prî diligere. Fallitur igitur Šaff. in Serb. Lesekörner 85. приꙗти pro приꙗꙗти idque pro прихаꙗти positum putans: idem putabat Dobr. Institutt. 34.

про subinde пра. Ambo nonnisi in compositione usurpantur. прогнати проклѧти, прабаба праотьць. прѣмо ἐξ ἐναντίας e regione. Sic in codd. cisdanubianis. Matth. 21. 2. прѣмьнъ ὁ κατέναντι qui e regione est. Luc. 19. 30. прьвꙑ πρῶτος primus. испрьва ἀπ' ἀρχῆς ab initio. првьство любѧ φιλοπρωτεύων qui primus esse cupit. 3. Joan. 1. 9. правъ εὐθύς rectus. Matth. 3. 3. право ἀμήν amen. Cod. serb. правина et правота εὐθύτης rectum. исправити κατορθοῦν erigere. правъдл δικαιοσύνη justitia. правъдьнъ δίκαιος justus. прочь λοιπός

reliquus. Matth. 25. 11. Marc. 16. 13. прокъ. idem. Cod. bulg. Kop. прѣ in compositione: прѣбъıти ἐπιμένειν permanere. прѣисподьнь κατώτατος infimus. прѣдъ ἔμπροσθεν ante. Matth. 7. 6. въпрѣкъı глаголати ἀντιλέγειν contradicere. Act. 13. 45. — Scr. pra.

пронъıръ τὸ πονηρόν malum. бѫди вамъ еи еи и ни ни. а ѥже лише. то отъ пронъıра ѥстъ (rectius ѥсть). Matth. 5. 37. in cod. bulg. Kop. пронъıривъ πονηρός malus. Cod. bulg. Kop.

прос-ити αἰτεῖν poscere. Matth. 8. 19. Lit. prašyti. — Scr. prač̌h interrogare.

прос-иньць mensis januarius. Cod. ostrom.

прос-о κέγχρος milium. Jez. 4. 9.

простъ ἁπλοῦς simplex. gl. cl. 811. Matth. 6. 22. ἰδιώτης imperitus. Georg. Mon. простити χαρίζεσθαι donare. Oct. f. 74. простъ e про et стрѣти videtur constare. cf. пространьство.

проти-вѫ παρά contra. Cod. ostrom. Matth. 8. 34, 25. 1. противити сѧ ἀνδίςασθαι resistere. — Scr. prati obviam.

пръть ῥάκος pannus detritus. Isai. 46. 6. Jerem. 38. 11. λίνον linum. Cod. ostrom. Matth. 12. 20. Neosl. prt croat. prten. Cf. платъ.

прът-запрътъкъ οὔρινον ᾠόν ovum ventosum. Isai. 59. 5. Neosl. et boh. zaprtek pol. zapartek. Cf. boh. zaprtati. Lex. acad. petrop. male explicavit: skorłupa jajčna.

пръıщь σηπεδών ulcus purulentum. Georg. Mon. Serb. prišt pol. pryszcz.

прьс-и ςῆθος pectus. Luc. 18. 13. — Cf. scr. parshu costa.

прьстъ δάκτυλος digitus. Luc. 11. 20. прьстень δακτύλιος annulus. Luc. 15. 22 Male Kop. gloss. пьрстъ. Lit. pirštas.

прьсть χοῦς humus. Isai. 25. 2. Male Kop. gloss. пьрсть. прьстѣнъ χοϊκός terrenus. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 47.

нрѣзъ ὑπέρ super. Construitur cum accus. Cod. bulg. Rom. 11. 24.

прѣс-ьнъ ἄζυμος non fermentatus. Lev. 2. 4. опрѣсьникъ ἄζυμον panis azymus. gl. cl. 338. 372. Luc. 22. 1. Luc. 22. 1. Neosl. présen, brezmec. boh. přisný.

прѣт-ити *ἀπειλεῖν* minari. Joan. 11. 38. Cum praep. **за**. Matth. 8. 26. **запрѣщати**. idem. Neosl. pretiti croat. pretna ruth. zapretyty.

прѧг-ѫ прѧщи *ἐντείνειν* intendere. Psal. 63. 4. **въпрѧщи** *ζευγνύναι* jungere. **съпрѫгъ** *σύζυγος* conjux. Philipp. 4. 3, *ζῦγος* jugum. Luc. 14. 19. Lev. 5. 11. Oct. f. 144. Scribitur etiam **съпрѫгъ**. **прѫгло** *παγίς* tendicula. Os. 5. 1. Neosl. prógla croat. et serb. pruglo. **прѫжити** *σπαράττειν* lacerare. Marc. 9. 26. **прѫжати**. idem. Luc. 9. 39. — Scr. prdž prndžê jungo.

прѧд-ѫ прѧсти *νήθειν* nere. Matth. 6. 28. Tob. 2. 3. Georg. Mon.

прѧд-въспрѧнѫти *ἐξανίϛασθαι* exsurgere. gl. cl. 223. Isai. 29. 8. *ἀνανήφειν* resipiscere. Oct. f. 49. **прѫдьнъ** *τραχύς* celer. Act. 27. 29. **прѫдьнокъ мѣсто** *ἀκτή* littus praeruptum. Georg. Mon. Neosl. pród. serb. prud pol. prąd unde prędki.

прѧт-опрѧтати *ὑποζέλλειν* substrahere. Cod. bulg. Gal. 2. 12. **съпрѧтати** *ἀνατέλλειν* emittere. Oct. f. 28. Cf. serb. raspretaty ruth. sprataty pol. sprzątać valach. **спринтин** pernix. — Scr. prath ejicere.

прѫгъ *ἀκρίς* locusta. Matth. 3. 4.

прѫд-прѣпрѫда *πορφύρα* purpura. Cod. bulg. et assem. Marc. 15. 17, 20. Cf. boh. pruditi urere pol. prędanie et vetus **багръ** cum scr. bhadž urere.

пт-ица *πετεινόν* avis. Matth. 6. 26. — Scr. pat labi, volare.

поуст-ити *ἀπολύειν* dimittere. Matth. 5. 31. **поустъ** *ἔρημος* desertus. Matth. 14. 13. Lit. pustas. **опоустити** *ἐρημοῦν* vastare. Edit. ostrog. et psalt. venet. 78. 7. **опоустошити**. idem. Edit. vulg. ibidem. **поустошьнъ** *μάταιος* vanus. Georg. Mon. — Scr. pust spernere.

пх-ати *κονδυλίζειν* digitis in condylum contractis verberare. Mal. 3. 5. Jez. 34. 21. **патоѫ попхавати** *λὰξ ἐνάλλεσθαι* calcibus insilire. Georg. Mon. **пшено** *ἄλφιτον* farina. 2. Reg. 17. 28. **пшеница** *πυρός* triticum, quod a terere. Psal. 80. 16. Neosl. phati pol. pchać. — Scr. piš pinsere.

пч-ела *μέλισσα* apis. Luc. 24. 42. Etymon. videtur esse боучати (neosl. et croat. bučati boh. bučeti) ut sit pro бъчела, quae forma occurrit in Hexamero Kalajd. 102. et in cod. ostrom. At cod. bonon. habet пъчела.

пъір-о *ὄλυρα* far. Jez. 4. 9. Neosl. et croat. pira boh. pýr gr. *πυρός*. — Scr. pura yellow barleria. Wilson.

пъіт-ати *ἐρευνᾶν* scrutari. Cum praep. изъ. Joan. 5. 39. Act. 24. 14. испъітьникъ *περίεργος* curiosus. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 13. ubi edit. vulg. habet оплазивъ.

пъіт-испъіти *εἰκῇ* temere. Cod. serb. Matth. 5. 22. Reliqui бъсоук. uzpitnich (въ съпъітьнъіхъ, въ испъітьнъіхъ? vanis). Monum. Frising. III. 33. Cod. bonon. habet: спъіти. Cf. antecedens; испъіти enim proprie videtur significasse: curiose. Gr. *εἰκῇ* slavi interpretes etiam per безъ оума reddunt.

пъіх-ати *διαπρίεσθαι* frendere. Cod. bulg. Act. 7. 54. Nota напъіщенъ *τετυφωμένος* insolens editionis vulg. 2. Tim. 3. 4. ubi cod. bulg. habet възносливъ. Cf. pol. pycha. пъіхати proprie est: flare, et descendit a scr. pû purificare unde pavana purificans, ventus.

пъи-ж пѧти *σαυροῦν* in crucem agere. Cum praep. про, разъ. Marc. 15. 13, 24. пропинати, распинати. idem. съпѧти *συμποδίζειν* coërcere. Psal. 17. 40. Cf. croat. spetiti, spečevati. запѧти *πτερνίζειν* insidiari. опона *αὐλαία* cortina. Cod. serb. Matth. 27. 51. cf. croat. spona pedica. пята *πτέρνη* calx. Joan. 13. 18. въспѧть *ὀπίσω* retro. gl. cl. 179. Luc. 9. 62. Neosl. opet boh. na zpátek et spět. въспѧтити *ἐμποδίζειν* coërcere. Sir. 46. 5, 18. 22. Huc trahe neosl. et croat. pripetiti se accidere. пѫто *πέδη* compes. Luc. 8. 29. Psal. 149. 50. Neosl. pota serb. puto pol. pęto lit. pančia. понява *σινδών* linteum. Judic. 14. 22. Neosl. et serb. ponjava boh. poňwa. — Scr. pan in pančatê extendit.

пьсъ *κύων* canis. Matth. 7. 6.

пъщи-непъщевати *ὑπολαμβάνειν* judicare. gl. cl. 153. Marc. 12. 40. Psal. 118. 19. Kop. gloss. contulit cum fic—verbi inficior

пѣ-ти поѭ *ψάλλειν* canere. възпѣвати *ἀναμέλπειν* cantu celebrare. пѣснь *ᾠδή* cantus. gl. cl. 20. пѣтлъ *ἀλέκτωρ* gallus. Luc. 22. 34. петель. idem. Cod. bulg. Matth. 26. 74, 75. Marc. 14. 72. петель. idem. Cod. bulg. Marc. 14. 30. Joan. 18. 27. Nos пѣтлъ probamus. Cf. neosl. et croat. petelin et serb. pijetao. пѣти cum възпити cognatum esse videtur.

пѣг-подъпѣгл *ἀπολελυμένη* uxor dimissa. Cod. serb. Matth. 5. 32, 19. 9. Minime consentiunt libri in hac voce: habet enim gl. cl. 132. потъпѣгл, cod. ostrom. Matth. 5. 32, 19. 9. потъвѣгл, cod. assem. et evang. 1164. in Museo Rumjancov. подъвѣгл, ut nesciam ad quam harum radicum referenda sit: пѣгл, вѣгѫ, тѣпѫ. Si a тѣпѫ derivas, habes по-тъп-ѣгл. cf. neosl. potepuh vagus. cf. gl. cl. VIII.

пѣн-а *ἀφρός* spuma. gl. cl. 779. Luc. 9. 39. Lit. piẽnas lac. — Scr. phêna spuma.

пѣнязь *δηνάριον* denarius. Matth. 18. 28. пѣнѧжьникъ *κερματιστής* numularius. Lit. pinningai. A germ. phening.

пѣс-ъкъ *ἄμμος* sabulum. Matth. 7. 26. Lit. pẽška. — Scr. piš conterere.

пѣст-оунъ *παιδαγωγός* paedagogus. 1. Cor. 4. 15. Cf. neosl. péstena pol. pieścić. Etymon videtur esse питати. Cf. невѣста a вндити, тѣсто a тиснѫти. Obstat significatio activa.

пѣх-пѣшь *πεζός* pedes. Matth. 14. 13.

пѧдь *παλαιστή* palmus. Psal. 38 5. Georg. Mon. Neosl. et croat pedenj. Dobr. Institutt. a пѧть derivandum esse putat.

пѧс-ть *πυγμή* pugnus. Exod. 21. 18. Isai. 58. 4. — Cf scr. puns cum lat. pinsere.

пѧть *πέντε* quinque. Matth. 14. 17. пѧтъкъ *παρασκευή* dies Veneris. Joan. 19. 14. Lit. penki. — Scr. pančan a pač extendere, a digitis quinque extensis. Lassen Antholog. sanscr. gloss. Refer igitur ad пѧть.

пѫд-распѫдити *σκορπίζειν* dispergere. Joan. 10. 12. Neosl. póditi croat. puditi pol. pędzić. Bopp Vergleich. Gramm.

648 contulit cum scr. pâdajâmi quod a pad. cf. стжпити cum sthâpajâmi a sthâ.

пжпъ *ὀμφαλός* umbilicus. Cant. 7. 2. Georg. Mon. Huc refer boh. paupĕ pusio, pupa. Cf. E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 245. Radix zend. nap umbilicum et nepotem significat.

пжть *ὁδός* via. Luc. 1. 76, 11. 6. распжтіе *ἄμφοδος* compitum. Marc. 11. 4. — Scr. panthas via a path ire.

пжч-ина *πόντος* pontus. Matth. 18. 6. Act. 27. 27. — Scr. pač pančê extendo. Refer igitur ad пѣнж et cf. gr. *πόντος*.

рабъ *δοῦλος* servus. Luc. 15. 22. робъ *σκλάβος* servus. Georg. Mon. робица. Cod. bulg. Kop. рабъіни *παιδίσκη* ancilla. порабити *δουλοῦν* subigere. 2. Petr. 2. 9. работати *δουλεύειν* servire. Luc. 15. 29. — Scr. rabh, cum praep. â moliri.

рав-ьнъ *ἴσος* aequalis, *πεδινός* planus. gl. cl. 485. Matth. 20. 12.

рад-ити *μέλειν* curae esse. родити. idem. gl. cl. 434. et cod. serb. et edit. ostrog. Matth. 6. 24. Construitur cum praep. о et loc. радить о волѣхъ *μέλει τῶν βοῶν αὐτῷ* boves illi curae sunt. нерадьство *ἀμέλεια* incuria. Georg. Mon. отрада *ἄνεσις* relaxatio. отрадьнъ *ἀνεκτός* tolerabilis. Matth. 10. 15. жродъ *μωρός* insipidius; ж respondet particulae germ. un. Cf. neosl. neroden et goth. rathjan numerare.

радъ *χαίρων* lubens. Luc. 23. 8. ради *χάριν* gratia. gl. cl. 8. Matth. 4. 9. радоща *ἀγαλλίασις* laetitia. Luc. 1. 44. Cf. croat. milošča, ostroča.

раж-ьнъ *κέντρον* stimulus. Cod. bulg. Act. 26. 14. Neosl. raženj. Cf. sequens.

раз-ити *πατάσσειν* percutere. Cum praep. по. Matth. 26. 31. образъ *τύπος* forma. gl. cl. 322. сьражати *συγκροτεῖν* collidere. Dan. 5. 6.

разъ. In compositione gr. *διά* lat. dis respondet. развѣ *παρεκτός* extra. gl. cl. 130. Matth. 5. 32. разьствик

διαφορά discrimen. gl. cl. 238. — Cf. scr. rah (fortasse pro ragh) deserere.

рдн παράδεισος paradisus. Luc. 23. 43. Lit. rojus. Videtur a **радѫ** derivari posse. cf. **ндн** a **надѫ**. Nota tamen neosl. rajati esse saltare et lus. sup. reja saltatio, quod a scr. ri se movere derivamus.

рак-а μνημεῖον sepulcrum. Matth. 23. 29. θήκη conditorium. Georg. Mon. Oct. f. 155. 216. Croat. et serb. raka.

рам-о ὦμος humerus. Luc. 15. 5. habet dual. **рамѣ**; Georg. Mon. **рамѣхѫ** loc. plur. Oct. f. 117. 198. 251. nom. sing. **рамо**. Kop. gloss. habet **рама** gen. — **мене**, nescio unde. Neosl. rama croat. plur. ramena.

ранѫ ὄρθριος matutinus. Jac. 5. 7.

ран-а πληγή vulnus. Marc. 3. 10. Luc. 12. 48. Lit. rona. — Cf. scr. vran vulnerare.

раст-ѫ **расти** αὐξάνεσθαι crescere. Luc. 1. 80. **растити** αὐξάνειν augere. gl. cl. 521. **отъраслъ** παραφυάς stolo. Psal. 79. 11. **лѣтораслъ** κλῆμα palmes. Jerem. 48. 32.

ратъ f. πόλεμος bellum. Exod. 13. 17. Georg. Mon. Bell. troj. Croat. est masc. serb. masc. et fem. **ратьникъ** πολέμιος hostis. Georg. Mon. **ратовище** κοντός pertica. 1. Reg. 16. 7. Neosl. ratišče boh. ratiště.

рач-ителъ ἐραστής amator. Jez. 16. 33. **рачити** βούλεσθαι velle. Cod. bulg. Kop. **рачение** ἐπιθυμία desiderium. Dan. 11. 37. βασκανία fascinatio. Sap. 4. 12. in Men. venet. ἔρως amor. Act. f. 112. **рачьшь** gratior. gl. cl. 143. rasite (**рачите** dignemini). Monum. Frising. III. 20. Neosl. croat. et boh. račiti ruth. račyty.

реб-ро πλευρόν costa. Joan. 20. 20. **къзъ ребра** πλαγίως transverse. Georg. Mon.

рек-ѫ **рещи** λέγειν dicere. Luc. 2. 15. Nota imperat. **рьци** Matth. 8. 8. et aoristum **рѣхъ**. **прорещи** προφητεύειν praedicere. **прорицати**. idem. **пророкъ** προφήτης propheta. **порицати** ἐγκαλεῖν reprehendere. Act. 19. 40. ubi cod. bulg. habet **принимати**. Cf. poglagolani (**поглаголании** obtrectando). Monum. Frising. I. 17. **пороκъ** μέμψις repre-

prehensio. Luc. 1. 6. оврокъ *ὀψώνιον* stipendium. Luc. 3. 14. оугрокъ *ψῆφος* suffragium. Georg. Mon. Neosl. uroki fascinatio serb. urečem fascino pol. urok. нарочитъ *ἐπίσημος* insignis. рѣчь *κατηγορία* accusatio. Luc. 6. 7. Joan. 18. 29. отрокъ *παῖς* puer. Matth. 8. 6. Edit. ostrog. Luc. 15. 26. habet отрокъ pro рабъ codicum. отрочищь *παιδάριον* puer. Joan. 5. 9. cf. отрада. Respondet отрокъ graeco *νήπιος* lat. infans pol. niemowiątko (apud J. Kochanovium niemowlątko) отрочьнъ *παρῃτημένος* excusatus. Cod. serb. Luc. 14. 18. ubi reliqui отреченъ. — Bopp Vergleich. Gramm. 647. contulit cum scr. vač.

ремень *ἱμάς* lorum. Marc. 1. 7. Joan. 1. 27. E germ.

рѣть *ἐριθεία* contentio. 2. Cor. 12. 20. рѣтовати *ἐρίζειν* contendere. Oct. f. 180.

рѣш-ето *κόσκινον* cribrum. Sir. 27. 4.

ри-нжти *ὠθεῖν* trudere. Nnm. 25. 20. рѣити. idem. рои *συναγωγή μελισσῶν* examen apium. Judic. 14. 8. Cf. scr. raja citus. низрѣити *ταπεινοῦσθαι* defluere. gl. cl. pag. 43. — Scr. ri movere.

риз-а *ἱμάτιον* vestimentum. Luc. 24. 12.

рист-ати *ἐπισυντρέχειν* concurrere. Cum praep. съ. Marc. 9. 25. коньскоѥ ристаниѥ *ἱππόδρομος* circus in quo habentur certamina equestria. Georg. Mon.

рогъ *κέρας* cornu. Luc. 1. 69. инорожь *μονόκερως* monoceros. Psal. venet. 21. 22. Male psal. jass. инорождь. рожанъ. adject. Cod. bonon. Lit. ragas.

рогозъ *πάπυρος* papyrus. Job 8. 11. Georg. Mon. Unde neogr. *βαγάζιον*.

род-ити *τίκτειν* parere. Luc. 5. 57. *γεννᾶν* generare. Luc. 1. 13. раждати. idem. родъ *γενεά* generatio. Matth. 12. 41. рождьство *γένεσις* nativitas. родьство. idem. народъ *δῆμος* populus. gl. cl. 584. 768. *ὄχλος* turba. Luc. 22. 47.

розг-а *κλῆμα* palmes. Joan. 15. 2. Psal. 79. 11. Georg. Mon.

рос-а *δρόσος* ros. Psal. 132. 3. Lit. rassa — Scr. rasa.

рот-ити сѧ *καταθεματίζειν* anathematizare. Marc. 14. 71. Matth. 26. 74. rote (ротѣ jurejurando). Monum. Frising. I. 14. Neosl. croat. russ. et boh. rotiti. — Cf. scr. vrata votum et рана cum vran.

роу-вѫздроу. III. sing. aor. a вѫздроути *ὠρύεσθαι* rugire. Cod. bulg. Kop. рыкати. idem. cf. рюти. — Scr. ru sonum edere.

роум-ѣньство *χρόα* color. Exod. 4. 7. роумєн- Georg. Mon. Neosl. et serb. rumen ruth. rumjanyj et vermjanyj boh. rumný.

роусъ *ξανθός* rufus. Georg. Mon.

роух-о *ἱμάτιον* vestis. Bell. troj. Neosl. ruha croat. ruho serb. ruo.

роуш-ити *λύειν* evertere. Oct. f. 230. раздроушити *περθεῖν* diruere. gl. cl. 618.

рѫв-ати *τίλλειν* evellere. Radix est ru, cujus u ante vocalem in ѫ mutatur. роуно gen. — єсє *πόκος* vellus. Psal. 71. 6. Pastores palatini ex ovibus ante tonsuram inventam vellere lanam sunt soliti: a quo vellera dicuntur. Varro L. L. 5. 8. Jungmann.

рѫд-ѣти сѧ *πυῤῥίζειν* rubescere. Lev. 13. 19. рыжды *πυῤῥός*. Zach. 6. 2. Serb. ridj. рѫжда *ἐρυσίβη* rubigo in segetibus. Psal. 77. 46. *ἰός* rubigo. рѫждавѣти *ἰοῦσθαι* rubigine infici. Sir. 11. 10. роуда *μέταλλον* metallum. 1. Macc. 8. 3. Lit. ruda et raudonas. — Scr. rudhira ab obsol. rudh. cf. gr. *ἐρυθρός*.

рѫз-ати *χρεμετίζειν* hinnire. Jerem. 5. 8. рѫжѫштє. Cod. bulg. Kop.

рѫп-тати *γογγύζειν* murmurare. gl. cl. 14. Matth. 20. 11. Neosl. et croat. ropotati. — Cf. scr. ru sonare addita labiali.

рѫт-обрѫтити *φιμοῦν* os capistro constringere. Editio vulg. Deut. 25. 4. et 1. Tim. 5. 18. habet обротити. Posteriore loco cod. bulg. male обратити. Cf. russ. et ruth. rot boh. rty

рыти *ὀρύττειν* fodere. Cum praep. подъ. Cod. serb.

Matth. 24. 43. ровъ λάκκος fovea. рѣвеникъ φρέαρ puteus. Cod. bonon. psalt. venet. 68. 15. Georg. Mon. гроборѣитель τυμβωρύχος. Georg. Mon. Cf. croat. rilec et rulec. — Scr. ut-ru-dž fodere.

рыб-ίχθύς piscis. Luc. 11. 11. Nota рыбитва nominat. dual. ἁλιεῖς piscatores in codd. serb. et assem. Matth. 4. 18. Nom. sing. fuerit рыбитъ cum suff. тъ uti in scr. gantu viator a gam ire.

рыг-нѫти ἐρεύγεσθαι eructare. Cum praep. отъ. Matth. 13. 35. Psal. 44. 1. — Scr. rudž frangere.

рыд-ати κλαίειν flere. Marc. 16. 10. Ruth. rydaty, na vzryd płakaty lit. raudoju. — Scr. rudh flere.

рысь πάρδαλις pardalis. Isai. 11. 6. Georg. Mon. — Cf. scr. rush lucere.

рѣв-еник ἔρις contentio. Jac. 3. 4. ζῆλος aemulatio. Psalt. venet. 78. 5. ревность. idem. ревновати ζηλοῦν aemulari. 2. Cor. 11. 2. Cf. neosl. réven et pol. rzewny.

рѣд-ко σπανίως raro. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est.

рѣз-ати τέμνειν secare. Cum praep. оу. Joan. 18. 10. обрѣзати περιτέμνειν circumcidere. Nota pol. rznąć.

рѣк-а ποταμός fluvius. Matth. 3. 6. gl. cl. 30 — Scr. rič fluere.

рѣп-ик τρίβολος tribolus. Edit. ostrog. Matth. 7. 16.

рѣт-обрѣсти-рѧщѫ-рѧщеши εὑρίσκειν invenire. Matth. 7. 7. Male Kop. glos. 70. 80. обрѣтъ et infinit. обрѣщи formae quae nullibi inveniuntur. In Carinth. sup. obrésti et, quod miraberis, obrenčati; huc refer etiam obrést. обрѣтельникъ ἐφευρετής inventor. Cod. bulg. Kop. срѣсти срѧщѫ-щеши συναντᾶν obvium fieri. Matth. 8. 28. Luc. 14. 31. Neosl. srésti et srečati ruth. strityty et sostrotyty boh. střetnauti. срѧща ἀπάντημα occursus. Cf. hung. szerentse. срѣтеник. idem. Joan. 12. 13. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 17. habet стрѣтеник. Lit. randu rasti invenire. — Scr. shri.

рѣш-ити λύειν solvere. Cum praep. рази. Matth. 16. 19. — Cf. scr. riš frangere.

рю-ти ревѫ θρύεσθαι rugire. Osias 11. 10. Zach. 31. 4. Neosl. rjuti revem ruth. revnuti boh. řigi et řewu. зарев mensis augustus. Cal. cod. ostrom. Boh. zářj olim zářig mensis september. Vide Dobr. Bildsamkeit. XVIII. — Scr. ru sonum edere.

рабъ πέρδιξ perdix. Jerem. 17. 11. крабица. idem. Georg. Mon. Ruth. rabyj variegatus lit. jěrubbě.

рядъ σίχος ordo, κλῆρος sors. 1. Petr. 5. 3. по рядоу καθεξῆς deinceps. нарядити διαιρεῖν disponere. Georg. Mon. Hung. rend. — Scr. r ire. cf. scr. gr splendere cum slav. гладати.

рас-ьнъ κροσσωτός fimbriatus. Cod. bonon. psal. venet. 44. 13. Neosl. et serb. resa ruth. rasa boh. řasa pol. rzęsa.

рѫбъ ῥάκος pannus detritus. Oct. f. 72. рѫбица. idem. Esth. 4. 17. Prov. 23. 21. Georg. Mon. Neosl. rób croat. rub boh. raub pol. rąbek lit. rubas.

ръг-ати са ἐμπαίζειν illudere. gl. cl. 827. Luc. 22. 63. Croat. rugati se pol. urągać się hoh. rauhati.

рѫд-оржде σκεῦος instrumentum. Croat. orudelj. cf. ruth. orudowaty pol. orędownik.

рѫж-оржжие μάχαιρα gladius. gl. cl. 769 Luc. 2. 35. Cf. antecedens. Šaff. Starož. 18. 7. goth. arhvus telum comparavit.

рѫк-а χείρ manus. Luc. 22. 53. рѫкоѭть δράγμα manipulus. Psal. 125. 6. оврѫчити ἁρμόζειν aptare. 2. Cor. 11. 2. оврѫчь χλιδών armilla. Sir. 21. 24. ζώνη cingulum. Georg. Mon. Hung. abronts. оврѫчение ἀῤῥαβών arrhabo. 2. Cor. 1. 22. поръчити πιστεύειν credere. Tit. 1. 3. Valach. порѫчи jubere. запоръчение παραγγελία praeceptum. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 2. испоръчьникъ ἔγγυος sponsor. Hebr. 7. 22. Lit. ranka fortasse a renku colligere. — Scr. rač facere uti kara a kr facere, ergo: faciens.

рѫч-ька σάμνος urceus. Cod. bulg. Hebr. 9. 4. Oct. f. 9. Neosl. ročka.

саг-посагнѫти *γαμίζεσθαι* nubere. Marc. 10. 12. Construitur cum за et accus. посагати. idem. Luc. 17. 27. непосагѫшь *ἄγαμος* caelebs. 1. Cor. 7. 8. Cave cum rad. сѧг- confundas. Pol. posag ruth. et boh. posah lit. pasagas.

сад-досада *ὕβρις* contumelia. досадити *ὑβρίζειν* contumeliose tractare. Luc. 11. 45. Act. 14. 5. — Scr. sadh ferire velle.

самъ *αὐτός* ipse. Luc. 2. 35. cf. goth. sama. — Scr. sama omnis.

санъ *ἀξίωμα* dignitas. Codd. bonon. bulg. Kop. Georg. Mon. сановьникъ *ἀξιωματικός* dignitate praeditus. Georg. Mon.

сап-огъ *ὑπόδημα* calceus. Luc. 15. 22. Quoad suffix. cf. острогъ, чрьтогъ. Lit. sopagas. — Scr. sap colligare, cf. serb. sapon funis.

св-инии *ὗς* sus. Luc. 15. 15. 2. Petr. 2. 22. Nota adj. свинокъ. Matth. 8. 31. Codd. ostrom. et serb. свињањъ. idem. Cod. bulg. — Scr. su generare, свинии igitur est generatrix, sue enim-nihil genuit natura foecundius. Cic. de nat. Deorum. 2. 64.

свар-ити *μάχεσθαι* pugnare. 2. Tim. 2. 24. Neosl. svariti ruth. svaryty boh. pol. swar. — Scr. svar reprehendere.

сват-съсватати сѧ *ἐπιγαμβρεύεσθαι* generum fieri. Gen. 34. 9. сватъ sponsi comes. Bell. troj. — Cf. scr. sva suus et reliqua affinitatem indicantia.

свекръ *πενθερός* socer. свекръвь et-ръі *πενθερά* socrus. Luc. 12. 53. Lit. šešuras. — Scr. svashura. idem. Constat e pron. sva et shura heros, vir. Vide Benfey. 2. 175.

свеп-аникъ *ῥύμη* impetus. Georg. Mon.

свил-ьнъ *σηρικός* sericus. Bell. troj. Neosl. croat. et serb. svila sericum. Radix вити esse videtur, ut sit pro съвила.

свир-ати *αὐλεῖν* tibia canere. Men. venet. свирѣль *αὐλός* tibia. Sir. 40. 21. Croat. svirala.

свист-ати *συρίζειν* sibilare. Cum praep. въз-. 3. Reg. 9. 8.

сврѣвъ *κνήφη* scabies. Deut. 28. 27. Georg. Mon.

свит-ати *ἐπιφαύσκειν* illucescere. Luc. 23. 54. свѣтити *φαίνειν* illustrare. свѣтило *φῶς* lux. свѣтѣти *φαίνειν* lucere. Joan. 5. 35 просвѣтѣти pro просвѣт- Cod. bulg. Matth. 13. 43. свѣтѣник. Cod. assem. свѣтъ *φῶς* lux. Joan. 1. 4. Luc. 2. 32. *κόσμος* mundus. gl. cl. 154. cf. valach. lume hung. világ et scr. lôka mundus a lôč lucere. Lit. svĕsti splendere. — Scr. shvit album esse et shvêt albus.

свои *ἴδιος* proprius. Jerem. 1. 11. свобода *ἐλευθερία* libertas. gl. cl. 590. сводь *ἐλεύθερος* liber. gl. cl. 603. Joan. 8. 33. себе *ἑαυτοῦ* sui. особь *καθ' ἑαυτόν* seorsum. Marc. 4. 34. особити са *μονάζειν* solum esse. пособьствовати *ἀμύνεσθαι* ulcisci. Act. 7. 24. *συμβάλλεσθαι* prodesse. Cod. bulg. Act. 18. 27. пособие *συμμαχία* societas belli. Men. venet. *πανοπλία* gravis armatura. Oct. f. 162 пособьникъ *πρόμαχος* propugnator. Men. venet. присвоити et присвашти *οἰκειοῦν* sibi vindicare. — Scr. sva pron. poss. omnium personarum. Huc pertinent plurima vocabula affinitatem indicantia.

сврѣдлъ *τέρετρον* terebra. Isai. 44. 12. Neosl. sveder serb. svrdao.

свѣн-ити са *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 3. свѣнь *παρεκτός* praeter. Cf. вѣнити.

свѣрѣпъ *ἄγριος* ferus. Cod. bulg. Jud. 1. 13. Scribitur etiam свирѣпъ et свєрѣпъ. расвєрѣпѣти *καταῤῥηνιάζειν* luxuriari. 1. Tim. 5. 11. Neosl. srép et et boh. swerep. De etymo vide Kop. gl. cl. gloss.

сѫд-присѫжти *καυματίζεσθαι* torrefieri. Matth. 13. 6. Marc. 4. 6. Cf. neosl. vóditi et smóditi croat. et serb. osmuditi pol. swędzić et vetus ѫд- in оуѫжти. — Cf. scr. svid sudare.

свѧт-ити *ἁγιάζειν* sanctificare. Matth. 6. 9. свѧтъ *ἅγιος* sanctus. Lit. šventas. свѧтитва *ἁγιασμός* sanctificatio.

Cod. bulg. 1. Cor. 1. 30. — Zend. spenta sanctus, quod scr. fuerit shvanta. Vide E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 153.

седмь ἑπτά septem. Marc. 16. 9. седморица ἑβδομάς hebdomas. Georg. Mon. Lit. septyni. — Scr. saptan.

сестр-а ἀδελφή soror. Matth. 12. 50. Lit sessu gen. — sers. — Scr. svasr.

си-ѩти λάμπειν splendere. Matth. 5. 45. gl. cl. 334.

си-ла βία vis. Matth. 6. 13. Lit. syla. сило ἀγχόνη laqueus. Edit. vulg. 1. Cor. 7. 35. ubi cod. bulg. осило. idem. gl. cl. 716. Boh. osidlo. сѣть παγίς tendicula. Luc. 21. 35. — Scr. si ligare. Huc refer etiam ситик σχοῖνος juncus. Joël 3. 18. Cf. lat. juncus a jungendo.

синь ὑακίνθινος hyacinthinus. Exod. 25. 5. Neosl. sinj. синета ὑάκινθος hyacinthus. Exod. 25. 4.

сирѣ ὀρφανός orphanus. Joan. 14. 18. Lit. sirrata.

скак-ати ἅλλεσθαι saltare. Act. 3. 8. — Scr. shash. idem.

скар-ѧдовати сѧ βδελύττεσθαι abominari. Cod. bulg. Rom. 2. 22. скарядие βδέλυγμα abominatio, Georg. Mon. скаряденъ βδελυρός foedus. ibidem. Russ. skared pol. skaradny boh. škaredý. Etymon esse videtur скврънити, ut sit pro сква —

сквоз-ѣ διά per. Construitur cum accus. Matth. 12. 1. In codd. serb. скроз-ѣ. скважни ὀπή foramen. Jerem. 48. 28.

сквряд-а ἐσχάρα focus. 2. Paral. 4. 11. τήγανον sartago. Cod. bulg. Kop. habet сковрада et Men. venet. скрадл φλόξ flamma. Boh. skrawad sartago lit. skaurada.

сквр-ьна μίασμα inquinamentum. сквръновъ. adj. Cod. bulg. Kop. сквръними κοινοῦν polluere. Matth. 11. 5. осквръними. idem. Marc. 7. 15. μολύνειν inquinare. Oct. f. 175. сквръньство ἀσέλγεια libido. Georg. Mon. скрѣньствие. idem. Cod. bulg. 1. Petr. 4. 3. скрѣньствовати ἀκολαζαίνειν libidinose vivere. Georg. Mon. Cf. croat. oskruniti ruth. skverestj sordidus boh. skwrna, pošk wrniti.

склаб-осклабити сѧ μειδιᾶν subridere. Sir. 21. 23. Georg.

Mon. Cod. bulg. Kop. Cf. boh. šklaba šklebiti lus. sup. šklaba.

скомати *γρύζειν* grunnire. Cum praep. по. Exod. 11. 7.

скомоскомьнъ *ἄωρος* immaturus. Sap. 4. 5. **оскомина** *γομφιασμός* stupor dentium. Ammos 4. 6. Neosl. et croat. skomina ruth. oskoma boh. oskominy.

скоръ *ταχύς* celer. Marc. 9. 39. — Cf. scr. shara sagitta a shr ire.

скотъ *κτῆνος* jumentum. gl. cl. 123. Joan, 4. 12. Cf. goth. skatts.

скранија pl. f. *κρόταφοι* tempora. Psal. 131. 4. Neosl. skranja croat. skradnjice boh. skraň. -- Cf. scr. karna auris.

скрѣбь *λύπη* moeror. **скрѣбѣти** *λυπεῖσθαι* moerere. Matth. 19. 22. Neosl. skrb. — Scr. shr findere labiali auctum.

скрьжьтати *βρύχειν* fremere. Cum praep. по. Psal. 34. 16. **скрьжьтъ** et **скрьжетъ** *βρυγμός* stridor dentium.

скоубъжь скоупити *τίλλειν* evellere. Cum praep. о. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est.

скоутати *καλύπτειν* tegere. Habet Cod. Hankenst. **лоуна, свѣтъ скоута. съскоутати** *περιχέλλειν* cooperire. Sir. 38. 16. ubi edit. ostrog. **съкрыти**. Serb. skut et skutati. boh. wyskytnauti monstrare. Cf. goth. skauts. — Scr. sku tegere.

скитати сѧ *πλανᾶσθαι* vagari. 1. Cor. 4. 11. Hebr. 11. 38. Neosl. skitati se de pueris qui scholam negligentes vagantur.

скждела *κέραμος* tegula. Luc. 5. 19. *ὄστρακον* testa. Psal. 21. 16. ubi editt. ostrog. et vulg. habent - **дель**, quam formam etiam Kop. habet in gloss. Psal. Jass. - **ѣль**. **скждела** habet etiam cod. bonon. qui id per **чрѣпина** interpretatur; at cod. assem. praebet **скоудъла. скждельникъ** *κεραμεύς* figulus. Jerem. 18. 6. *κεράμιον* vas fictile. Luc. 22. 10. cf. neosl. skodela et škandela unde skleda. cf. lit. skindelis.

скѫпъ *μικρολόγος* sordidus. Sir. 14. 3. Prov. 11. 26. Lit. skupus valach. скѫмп carus, avarus.

сл-ати *πέμπειν* mittere. gl. cl. 627. Codd. serb. et assem. Matth. 10. 16. съл *πρεσβευτής* legatus. Georg. Mon. Nestor. zelom (съломъ legatis) Monum. Frising. I. 5. Nota lit. paslas. — Scr. sr ire.

слаб-ити *ἐκλύειν* debilitare. Cum praep. о. ослабѣти *ἐκλύεσθαι* debilitari. Hebr. 12. 5. раслабленъ et ослабленъ saepe addito жилами *παραλυτικός* paralyticus ослаба *ἄνεσις* relaxatio. Georg. Mon. — Cf. scr. srbh ferire.

слад-ъкъ *ἡδύς* suavis. 2. Cor. 12. 9. въ сласть *ἡδέως* libenter. наслаждити сѧ *ἀπολαύειν* frui. gl. cl. 252. 509. 536. Lit. saldus. — Scr. svadu dulcis e su bene et ad edere.

слонъ *ἐλέφας* elephas. Psal. 44. 8.

слоу-ти словѣ *ἀκούειν* audire. intrans. cf. lat. cluere. 2. Macc. 14. 37. Cod. bulg. Kop. прослоути сѧ *ἐξηχεῖσθαι* personare. Cod. bulg. Thess. 1. 8. ubi edit. vulg. habet промъкнѫти сѧ. слово gen. - вєсє. Male Kop. gloss. - вєса. *λόγος* verbum. Luc. 1. 20. слава *δόξα* gloria. Matth. 6. 13. Lit. slovė scr. shravas. idem. слоуга *δοῦλος* servus. Luc. 1. 2. Cf. lat. cliens pro cluens. слоухъ *ἀκοή* auditus. gl. cl. 70. послоухъ *μάρτυς* testis. Cod. serb. Luc. 18. 20. послоушьникъ *ἀκροατής* auditor. прѣслоушанию *παρακοή* inobedientia. Hebr. 2. 2. ubi edit. vulg. habet ослоушанию. слъшати *ἀκούειν* audire. Joan. 10. 3. Neosl. slujem lit. klausau obedio. — Scr. shru audire.

сл-ънъцє *ἥλιος* sol. gl. cl. 333. Luc. 21. 25. Lit. saulė. — Scr. sur splendere unde scr. svar coelum et zend. hvare sol.

слъз-а *δάκρυον* lacrima. Luc. 7. 38. Nota gen. - зє pro - зѧ, quem habet Oct. f. 157. прослъзити сѧ *δακρύειν* lacrimari. Joan. 11. 35. — Scr. srdž emittere unde neosl. sraga gutta.

слѣдъ ἴχνος vestigium. Luc. 22. 54. послѣжде ἔσχατον postremum. gl. cl. 713. послѣдъ. idem. Cod. ostrom. Matth. 25. 11. Marc. 16. 14. послѣдьнь ἔσχατος postremus. Matth. 5. 26. наслѣдьникъ κληρονόμος heres. Matth. 21. 38. — Cf. scr. sr meare.

слѣп-слѣпати-плѭ ἅλλεσθαι salire. Habet cod. assem. Joan. 4. 14. въслѣплѭштаѩ водъі ἁλλομένου ὕδατος aquae salientis. Cf. neosl. et croat. slap. — Scr. srp meare.

слѣпъ τυφλός caecus. Joan. 9. 39. слѣпьць. idem. оуслѣпѭти τυφλοῦσθαι excaecari. Cod. bonon. Lit. slěpti occulere et silpnas hebes.

смаг-посмага cibi genus. Georg. Mon. Šaff. Serb. Lesekörner. 79. Invenitur accus. plur. посмагъі qui etiam a nom. sing. посмагъ potest derivari. vuzmazi (въ оусмазѣ) et vuzmaztve (оусмажьствѣ intemperantia) Monum. Frising. I. 15. et III. 36. cf. croat. smok opsonium et pol. smażyć.

смок-ъкь-ъі et-ва σῦκον ficus. Matth. 7. 16. смоковьница συκῆ ficus. Neosl. croat. et serb. smokva goth. smakka.

смола πίσσα pix. Dan. 3. 46. Lit. smala. — Cf. scr. mala squalor.

смрьд-ѣти ὄζειν foetere. Joan. 11 39. смрадъ ὀσμή foetor. Isai. 3. 23. посмраждати ἀφανίζειν inquinare. Matth. 6. 16. Lit. smirděti. — Cf. scr. mrd merda.

смрѣч-ик ἄρκευθος juniperus. 3. Reg. 19. 4. κέδρος cedrus. Olim Isai. 9. 10, 14. 8. Serbis smreka est juniperus, neosl. pinus, quem posteriorem significatum Dobr. Institutt. 152. primaevum esse dicit.

смъік-ати сѧ ἕρπειν serpere. Cum praep. прѣ. Men. venet. Lev. 11. 46. Croat. prismucati se adrepere serb. smuk serpentis genus boh. smykati.

смѣ-ꙗти сѧ γελᾶν ridere. Luc. 6. 25. посмѣхъ γέλως risus. оусмиꙗти сѧ γελᾶν ridere. Cod. bulg. Kop. посмисати сѧ. idem. Georg. Mon. — Scr. smi. idem.

смѣ-ти et-ѣшти τολμᾶν audere; Luc. 20. 40. Gl. cl. 345. scribit сѫм-

сник-сничавъ περίεργος curiosus. 1. Tim. 5. 13. Apost. Šišatov. teste Šaff. in Serb. Lesekörner. 83. uznicistue (въ сничьствѣ ἐν περιεργείᾳ). Monum. Frising. III. 35.

снопъ δράγμα manipulus. Matth 13. 30.

снох-а νύμφη sponsa. Ruth 1. 6. — Scr. snušâ nurus.

сноу-осноути et основати θεμελιοῦν fundamentum jacere. Cod. bulg. 1. Petr. 5. 10. habet III. sing. praes. основеть. Cf. слоути словъ, плоути пловъ. оснꙑвати. idem. основа βάθρα basis.

снѣгъ χιών nix. Marc. 9. 3. Lit. sněgas. — Scr. snih humidum esse.

сов-а γλαῦξ noctua. Lev. 11. 15.

сок-олъ κίρκος falco. Bell. troj.

соль ἅλς sal. Matth. 5. 13. слань ἁλικός salsus. Marc. 9. 50. слатина ἅλμη salsugo. Psal. venet. 106. 34. слана πάχνη pruina. Psal. 77. 47, 118. 83. Lit. šalna. слина σίαλον saliva. 1. Reg. 21. 13. — Scr. sara sal.

соп-ьць αὐλητής tibicen. Matth. 9. 23. сопѣль αὐλός tibia. 1. Cor. 14. 7. Neosl. sopsti, sapa croat. sapa boh. sopauch.

сос-на πίτυς pinus. Jez. 31. 8.

сох-расохатъ σχηματισμένος formatus, proprie bifurcus esse videtur. Georg. Mon. посоха. Cod. bulg. Kop. Neosl. soha et rasohe croat. soha serb. soa ruth. rosocha.

сподъ συμπόσιον convivium. Marc. 6. 39.

спои-споити συμβάλλειν conjungere. 3. Reg. 17. 28. Boh. pogiti pol. spoić.

спѣ-ти κατευοδοῦσθαι felici successu uti. βάλλειν jacere. Edit. ostrog. Psal 77. 9. ubi caeterae editt. стрѣлити habent. Cf. lit. spěti. спѣхъ τάχος celeritas. Georg. Mon. προθυμία animi alacritas. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 19. спѣшити σπεύδειν festinare. поспѣшити εὐοδοῦν prosperum successum praebere. gl. cl. 51. поспѣшти συνερ-

γεῖν adjuvare. поспѣшати. idem. Cod. bulg. 1. Cor. 16. 16. приспѣти ἔρχεσθαι venire. Marc. 14. 41. σπεύδειν festinare. Cod. bulg. Act. 16. 1. прѣспѣти ὑπερβαίνειν superare. gl. cl, 511. — Scr sphî- ta prosper.

спѫдъ μόδιος modius. Matth. 5. 15. Luc. 11. 33. Marc. 4. 21.

срагъ αὐσηρός severus. Cod. bonon. Pol. srogi.

срам-ити ἐντρέπειν pudore afficere. Matth. 22. 34. — Cf. scr. shrî erubescere.

срач-ица ἱμάτιον pallium. Matth. 5. 40. Luc. 6. 29. Neosl. srajca et scandinav. serkr.

сребр-о ἀργύριον argentum. Matth. 10. 9. Cf. lit. sidabras et germ. Silber. Benfey I. 52. e scr. shvêta albus. et abhras aurum compositum esse censet.

ср-ьна δορκάς caprea. Cant. 8. 14. Cf. lit. stirnas. — Scr. shr ferire.

срьпъ δρέπανον falx. Marc. 4. 29. Oct. 223. Cf. lat. sarpere, unde vinea sarpta apud Festum. 146. — Cf. scr. shr findere, addita labiali.

срѣд-а μέσον medium. Matth. 13. 49. τετάρτη dies Mercurii. In cod. bulg. Act. 23 10. etiam среда scribitur. срьд-ьце καρδία cor. Luc 1. 17. Lit. širdis. срьдъба θυμός ira. Bell. troj. In compositione radix sola occurrit: милосрьдъ ἵλεως misericors. Matth. 16. 22. срьдовѣдьць καρδιογνώσης qui corda novit. Cod. bulg. Act. 15. 8. жестосрьдие σκληροκαρδία contumacia. Marc. 16. 14. — Scr. hrd cor.

ста-ти станъ ἵσασθαι stare. Luc. 2. 9. станъ παρεμβολή castra. Psal. 77. 28. старъ πρέσβυς senex. Luc. 1. 18. Cf. scr. sthira firmus et sthavira firmus et vetus. старѣи мѫитарємъ ἀρχιτελώνης magister portitorum. старѣишина жрьчьскъ ἀρχιερεύς summus sacerdos. Cod. serb. Joan. 11. 49. старѣишина пиро ἀρχιτρίκλινος magister convivii. Cod. scrb. Joan. 2. 8. стоити ἵσασθαι stare. Luc. 1. 11. Nota а in ои mutatum. Lit. stovĕti.

достоинъ ἱκανός dignus. Matth. 3. 11. достоиник κλη-

ρονομία hereditas. оустамѣнити сѧ καθίσασθαι constitutum esse. Psal. 96. inscript. стадо ποίμνιον grex. Joan. 1. 16. Boh. etiam stadlo. пристанище λιμήν portus. Psal. 106. 30. останъкъ ἐγκατάλειμμα reliquiae. стѫпити βαδίζειν incedere. Cf. gr. sthâpajâmi. застѫпити ἀντιλαμβάνεσθαι defendere. застѫпьникъ ἀντιλήπτωρ defensor. стопа ἴχνος vestigium. степень βαθμός gradus. 1. Tim. 3. 23. Act. 21. 35. — Scr. sthâ.

стен-ати ϛένειν gemere. — Scr. stan sonum edere.

стиг-нѫти καταλαμβάνειν deprehendere. Cum praep. по. Matth. 12. 28.

стлъпъ ϛῦλος columna. Matth. 21. 23. стлъбьникъ ϛυλίτης stylita. Cal. cod. ostrom. Neosl. stovp croat. stup lit. stulpas.

стогъ ϑημών acervus. Cant. 7. 2. Sir. 20. 28. Dobr. стоити putat esse etymon. — Scr. sthag colligere.

стр-ѣти стрѫ ἐκτείνειν extendere. Cum praep. про. gl. cl. 523. Luc. 22. 53. простирати. idem. страна χώρα regio. Luc. 15. 13. пространъ πλατύς, εὐρύχωρος spatiosus. Matth. 7. 13. Psal. 103. 25. пространьство πλατυσμός dilatatio, ἀφελότης simplicitas. Cod. bulg. Act. 2. 46. распространити πλατύνειν dilatare. постлатителѫ-лкши ϛρωννύναι sternere. Matth. 21. 8. постелꙗ ϛρωμνή lectus. прѣстолъ ϑρόνος thronus. Matth. 19. 28. Cf. lit. stalas. слама καλάμη stipula. — Scr. str.

страв-ити ἐγείρειν erigere. Cum praep. оу. 1. Reg. 2. 8. in psal. venet. оустравити. idem. Cod. bonon. Boh. ostrabiti pol. postrobić in psal. sec. XIV. 9. 20. Cf. ruth. strava cibus et lit. ištrova.

страд-ати πάσχειν pati. gl. cl. 668. страсть πάθημα passio. Hebr. 10. 32. Neosl. croat et boh. stradati.

страхъ φόβος timor. Luc. 1. 12. страхати страшѫ-шеши unde страшѫть φρίσσουσι horrent in cod. bulg. Jac. 2. 19. Cf. дъıхати. Ruth. strachaty sja.

стриг-ѫ стрижи κείρειν tondere. 2. Cor. 11. 6.

строи-строити καταρτίζειν resarcire. Marc. 1. 19. оустроити κατασκευάζειν parare. Marc. 1. 1.

стропъ *φατνώματα* laquearia. Cod. bulg. Kop. Ammos 8. 3. Eccl. 10. 8. Neosl. et boh. strop.

струг-ъ *ῥεῖθρον* flumen. Men. venet. Neosl. et croat. struga boh. struha pol. struga et stru-mień. — Scr. sru fluere; т euphoniae causa inseri docent **пъстръ**, **остръ**, **сестра**.

струг-ати *κνίζειν* radere. Cum praep. **по**. Georg. Mon. Lev. 14. 41. *τυμπανίζειν* excruciare. Oct. f. 229. Scribitur etiam **стръгати**. Oct. f. 226. **стругъзі** *συντρίψεις* contritiones. Psalt. venet. et edit. ostrog. psal. 92. 4.

струн-а *νευρά* chorda. Psal. 150. 4. Lit. struna. Fortasse ad **стрѣти** referendum est.

струпъ *τραῦμα* vulnus. Luc. 10. 34.

стръкъ *πελαργός* ciconia. Cod. bulg. Kop. Significatio e dial. neosl. definita est, štrk enim neosl. ciconiam significat. In codice tamen potius cygnum significat, quum auctor narret, Jovem. in taurum et **стръкъ** mutatum esse.

стръп-ътьнъ *τραχύς* scaber. Luc. 3. 5. Psal. 77. 8.

стръін *θεῖος* patruus. Georg. Mon.

стръдъ *μέλι* mel. Men. venet. Neosl. strd pol. in psalt. sec. XIV. strdz boh. strdj.

стр-ъмень stapia. Graecus nihil. Georg. Mon. habet loc. sing. **стръмени**, qui a nom. **стръмень** et **стръмя** potest derivari. Neosl. est strme et strmen serb. strmen pol. strzemię.

стръм-ити сѧ *ὁρμᾶν* prorumpere. Cum praep. **оу**. Matth. 8. 32. Act. 7. 57. Neosl. strmen croat strm boh. strměti.

стръш-ити *ἐντείνεσθαι* erigi. Georg. Mon. — Scr. hrš erectum esse: mutata gutturali h in s euphoniae causa inter s et r inseritur t. Cf. **пъстръ**, **остръ**, **струг**.

стрѣг-ж стрѣщи *φυλάττειν* custodire. Luc. 2. 8. 2. Cor. 11. 32. **стража** *φύλαξ* custos. **стража** *φυλακή* custodia. Luc. 2. 8. Neosl. stréči ruth. sterehty boh. stŕjci

стрѣк-ати *σίζειν* pungere. Osias 4. 16. **пострѣкатель** *μώλωψ* vibex. Oct. f. 97.

стрѣл-ити *τοξεύειν* jaculari. стрѣла *βέλος* sagitta. Ephes. 6. 16. Lit. strěla. Cf. vet. germ. strala. — Scr. shr findere unde shara sagitta; ла suffixum est, ѣ vero pro а in vrddhi, uti saepius: стр-ѣ-ла.

стоудъ *αἰσχύνη* pudor. Luc. 14. 9. *ἀναισχυντία* impudentia. gl. cl. 184. стъıдъкъ adj. *αἰσχύνης* pudoris. Cod. bulg. Kop. стъıдѣти сѧ *αἰσχύνεσθαι* erubescere. gl. cl. 578. Luc. 16. 3.

стоудь *ψύχος* frigus. Dan. 3. 67. стоудень *κρύος* frigus. Oct. f. 106. Georg. Mon. стоуденъ *ψυχρός* frigidus. Matth. 10. 42. стоуденьць *φρέαρ* puteus. Luc. 14. 5. Neosl. studenec et zdenec. стоудити *καταψύχειν* refrigerare. Luc. 16. 24.

стьбл-иѥ *καλάμη* culmus. Cod. bonon. Georg. Mon. Exod. 15. 7. Neosl. steblo pol. źdźbło lit. stembrys.

стьги-о *μηρόν* femur. Gen. 24. 2. Oct. f. 155. Rectius fortasse стегно, quod habet Cod. bulg. Kop. Neosl. stegno croat. stegno coxa, stegna femur.

стьз-а gen.-зѧ *τρίβος* semita. Matth. 3. 3. Cod. bonon. bulgarizans habet стѫза. стьгна *ῥύμη* platea. Matth. 6. 2. Cf. goth. staigs. Fortasse ad стигнѫти referendum.

стькл-о *ὕαλος* vitrum. Georg. Mon. Apoc. 21. 21. стьклѣница *ποτήριον* poculum. Luc. 11. 39. Goth. stikls lit. stiklas.

стѣ-на *τεῖχος* murus. Cant. 8. 10. — Etymon est fortasse scr. sthâ stare.

стѣнь *σκιά* umbra. gl. cl. 329. Idem 801 habet сѣнь. Matth. 4. 16. Cf. синь. — Cf. scr. čhâjâ.

соу-нѫти *σφηνοῦν* obstruere. Cum praep. за. соулѣѥ *μᾶλλον* potius. gl. cl. 80. *κομψότερον* melius. Cod. assem. Joan. 4. 52. въı соулѣише ѥсте *διαφέρετε* potiores estis. Cod. ostrom. Positivus fuerit соулъ eodem modo formatus a rad соу-ac свѣтлъ a свѣт- ac pol. stały a sta- cf. pol. suty et sowity. Cf. Šaff. Starož. 18. 7. qui a goth. sêls derivandum esse censet. расъıпати *διασκορπίζειν* dissipare. Nota serb. pospem ab inf. po-

suti. Huc trahe boh. sporý. оусѣпьнъ διθάλασσος bimaris proprie: insularis. Cod. bulg. Act. 27. 41. Edit. vulg. habet исопное pro исѣпьнок. Cf. pol. wyspa insula, proprie: acervus. Lus. sup. kupa est insula. осѣпѣі variolae. Cod. bulg. Kop. — Scr. su dissipare, unde lat. insula.

соуи μάταιος vanus. Matth. 5. 22. соукта ματαιότης vanitas. Psal. 118. 37.

соук-ати ἀνασύρειν retrahere Cum praep. възъ. Isai. 47. 2. соукно ἔρια vestes laneae. Lit. sukti.

соуд-ица λόγχη hasta. Judith 1. 15. ἀκόντιον jaculum. Georg. Mon. соудичьникъ ἀκοντιστής jaculator. Bell. troj. Neosl. croat. pol. russ. sulica boh. sudlice. — Scr. shûl transfigere.

соур-овъ ὑγρός humidus. Luc. 23. 31. ὠμός crudus. Exod. 12. 9. соуровьство ἀλαζονεία arrogantia. Georg. Mon. сѣіръ ὑγρός humidus. Judic. 16. 7. Ruth. syr humidus. — Cf. scr. sur splendere cum gr quod splendere et humectare significat.

соухъ ξηρός siccus. Matth. 12. 10. исъхнѫти ἀποξηραίνεσθαι exarescere. Cod. serb. Joan. 15. 6. исъіхати idem. исъхати исъшѫ-шіеши. idem. Psal. 36. 2. Rectius исъіquam исъ-est. Lit. sausas. — Scr shuš arescere. Lassen suš propter linguas cognatas praeferendum esse censet. Zend. huška.

съ. 1. κατά de. Construitur cum gen. Luc. 11. 23, 22. 43. 2. τὸ ἱκανὸν εἰς quantum sufficit. Construitur cum accus. Lev. 5. 7, 12 8. Cf. pol. zto. 3. σύν cum. Construitur cum instrum. In compositione saepe съ: cf. нъ, ѫ (въ) pro нъ et въ. съсѣдъ et съсѣдъ γείτων vicinus. Luc. 14. 22. Hung. szomszéd. Cf. scr. sansad coetus. съпрѫгъ σύζυγος conjux, ζυγός jugum. съпостатъ ὑπεναντίος adversarius. Georg. Mon. Subinde tamen соу: соугоубъ gl. cl. 793. соугоубите. gl. cl. 1. Cf. pol. sumnienie Lit. su, są. — Scr. sam.

съп-ати-плъ-пиши καθεύδειν dormire. Matth. 25. 5.

Luc. 22. 45. сънъ ὕπνος somnus. Matth. 2. 9. Lit. sapnas. оусънѫти ἀφυπνοῦν obdormiscere. Luc. 8. 23. оусъпити κοιμᾶν sopire. Oct. f. 46. 54. неоусъпаѭщь ἀκοίμητος insomnis. Oct. f. 159. — Scr. svap.

със-ати θηλάζειν lactere. gl. cl. 21. Matth. 21. 16. съсьць μαζός mamma. Luc. 11. 27. Georg. Mon.

сът-о ἑκατόν centum. Matth. 13. 9. Lit. šimtas. — Scr. shata.

съть κηρίον favus. Luc. 24. 42. Cod. bonon. Neosl. sat.

сънъ υἱός filius. Matth. 4. 9. Lit. sunus. въсъиновиѥ υἱοθεσία adoptio. — Scr. sûnus filius a su generare.

съръ τυρός caseus. Job 10. 10. Cod. bulg. Kop. оусърѣнъ τετυρωμένος coagulatus. Cf. соуровъ.

сытъ κεκορεσμένος satur. 1. Cor. 4. 8. Nota phrasin до сыти накрѫми εἰς κόρον ἐκθρέψας ad satietatem eputrivit. Cod. bulg. Kop. Etymon fortasse соу-ти. Cf. lit. pa-sot-inu.

сь οὗτος hic. се ἰδού ecce. Luc. 1. 20. сьде ἐντεῦθα hic, minus bene зде et здѣ. селикъ τόσος tantus. сиковъ τοιοῦτος talis. Cod. bonon. сицевъ. idem. Georg. Mon. сице οὕτως sic. сица знамениа. Cod. assem. оньсица quidam. Nota gen. sing. оньсица in оньсица града епископъ поставьѣнъ кѣмъ (кѣмь). Nota demonstrativum hoc in fine vocabulo additum in дьньсь, quod in codd. bulg. et glag. saepissime fit, ъ finali in о mutato: родось, образось, мирось, народось. Cod. assem. — Scr. sa.

сѣ-ѩти σπείρειν serere. Matth. 6. 26. Nota part. praet. pass. сѣтъ. Cod. bulg. Kop. сѣмя σπέρμα semen. Matth. 13. 24. расѣѩникъ διασπορά dispersio. Joan. 7. 35. Lit. sěti.

сѣв-еръ βορέας boreas. Gen. 13. 14.

сѣд-ина πολιαί cani capilli. Men. venet. Sap. 4. 9. сѣдинавъ. adj. Cod. bulg. Kop. Croat. sed serb. osijedjeti boh. šedý pol. sędziwy.

сѣд-сѣсти сѧдѫ καθίζεσθαι considere. Matth. 9. 35.

Luc. 22. 55. сѣдалиџе καθέδρα sedes. Psal. 106. 32. садити φυτεύειν plantare. посадьница παλλακή pellex. Georg. Mon. осаждакѣти fuligine tegi. Cod. bonon. Cf. neosl. et croat. saje. осѣдѫлати ἐπισάττειν equo sellam imponere Cod. bulg. Kop. село ἀγρός fundus. Marc. 16. 12. σκήνωμα tabernaculum. Psal. venet. 83. 1. вѫселѣкнаѧ ἡ οἰκουμένη orbis terrarum. населѣкнаѧ. idem. Cod. bulg. Kop. Russ. sjestj sjadu pol. sieśdź (rectius sieść) siądę. — Scr. sad.

сѣд-растѣсти сѧ-сѧдѫ ῥήγνυσθαι dirumpi. Abb. 3. 9. простѣсти сѧ. idem. Psal. venet. 140. 7. Cod. serb. Matth. 9. 17. просадити сѧ. idem. Cod. bulg. Matth. 9. 17. растѣлина ῥαγάς scissura. Jonas 2. 6. Boh. rozsednautidlina. — Scr. sad fatiscere.

сѣк-ѫ сѣщи κόπτειν secare. Psal. 10. 15. сѣкѫра ἀξίνη securis. Matth. 3. 10. ubi cod. bulg. habet секѫра.

сѣн-о χόρτος foenum. gl. cl. 927. Matth. 6. 30. Lit. sěnas. Etymon fortasse сѣ-ѭти ut sit сѣ-но.

сѣнь σκιά umbra. gl. cl. 801. осѣнити ἐπισκιάζειν obumbrare. Psal. 90. 4, 139. 8. Neosl. et croat. senca et tenja. — Cf. scr. čhâjâ.

сѣръ ψαρός cinerei coloris. Zach. 1. 8. Neosl. sér. Huc refer boh. sjra et pol. siarka lit. sěra.

сѣт-посѣтити ἐπισκέπτεσθαι invisere. Luc. 1. 68.

сѣт-овати πενθεῖν lugere. Matth. 6. 16. ubi cod. serb. habet adject. сѣтьнъ. осѣтовати. idem. Psal. 77. 63. Ragus. sjeta moeror.

сѧ ἑαυτόν se. Accus. — Scr. svam idem a rad. sva. сѧ et sva sunt pronomina reflexiva omnium personarum et numerorum. Vide Bopp gramm. linguae sanscrit. Berol. 1834. §. 264. Cf. pol. san in psalt. sec. XIV. 118. 117. Refer ad свои.

сѧ ἔφη inquit. Aorist. gl. cl. 71. сѧти. praes. gl. cl. 281 сѧть. idem. gl. cl. 49. φησί inquit. — Eymon est sanscr. svan (sonum edere), quod in lingua sanscritica primae, in slavica vero secundae classis (sanscr.) est

Labialem post sibilum ejici, syllabam an vero uti am in ѧ mutari vel antecedens te docuit. Erit igitur tertia sing. praes. сѧти vel vocali и in ь mutata сѧть, ac si in lingua sanscr. esset svan-ti pro svan-a-ti; tertia sing. aoristi vero erit сѧ (uti a жѧти мѧти тѧти fuerit жѧ, мѧ, тѧ). Cave nobis objicias, ejusmodi verba tertia sing. aor. vocali nasali addere solere тъ: hoc enim abesse posse docet поѧ (*παρέλαβε*) a поѧти. Cod. bulg. Matth. 2. 21. нача pro начѧ (*ἦρξατο*) a начѧти. Cod. serb. Luc. 12. 1, 19. 37, 45.

сѧг-нѫти *ἀφικνεῖσθαι* attingere. осѧзати *ψηλαφεῖν* tangere. сѧжень *ὀργυιά* mensura sex pedum. Act. 27. 28. соужень pro сѫжень *διάςημα*, spatium, mensura. Georg. Mon. присѧга *ὅρκος* jusjurandum. gl. cl. 95. — Scr. svandž amplecti.

сѧк-исѧкнѫти *ξηραίνεσθαι* siccari. Matth. 24. 12. Marc. 5. 29. Psal. 105. 9. *ἀποψύχεσθαι* refrigescere. Georg. Mon. исѫчити *ξηραίνειν* siccare. Cod. bulg. Kop. Huc pertinet сокъ succus. Georg. Mon. Lit. sunka. Cf. стѫпити. сокачии coquus. Cod. bulg. Kop. сочиво *φακός* lens. Gen. 25. 30. Neosl. vseknoti, sok, sočivo croat. sočivo serb. useknuti, sočivo ruth. sjakaty pol. siąknąć, soczewica boh. usáknauti, sočowice lus. sup. sok est lens. — Scr. sič, sinčâmi humecto.

сѫбот-а *σάββατον* sabbatum. Valach. сѫмбѣтъ hung. szombat.

сѫд-ити *κρίνειν* judicare. gl. cl. 144. сѫдьнꙗı дьнь *ἡ μέλλουσα ἡμέρα* dies judicii. gl. cl. 491. Matth. 10. 15. осѫдити, осѫждати *καταδικάζειν* condemnare. сѫдии *κριτής* judex. Matth. 5. 25. Lit. suditi. Cf. goth. sundro.

сѫд-сѫсѫдъ *ἀγγεῖον* vas. Matth. 12. 29. Luc. 17. 32. Cod. ostrom. Matth. 25. 4. сѫсѫдъ. idem. Cod. bulg. Matth. 13. 48. оусоужда ти pro оусѫжд- *κατασκευάζειν* adornare. gl. cl. 654. Neosl. posóda croat. boh. sud pol. sądek. Etymon fortasse antecedens a separando.

сѫпъ *γύψ* vultur. Job 5. 7. Pol. sęp boh. sup.

сѫч-ьць κάρφος surculus. Matth. 7. 3, 4. 5. сѫкатъ et осѫкатъ. adj. Cod. bulg. Kop. Neosl. sóčje ruth. et boh. suk pol. sęk lit. šaka. — Cf. scr. shâkhâ ramus.

та-ити τήκεσθαι liquefieri. Cum praep. разъ. Mich. 1. 4.

таи-таити κρύπτειν occultare. gl. cl. 329. Luc. 1. 24. таибьно clam. Cod. bulg. Kop. — Cf. scr. taj praeservare.

тал-ьникъ ὄψις obses. Georg. Mon. Man. chron. bulg. таль. idem. Nestor. Annal. ad annum 997. Serb. talac, taostvo. — Scr. tâl-ika tie, seal, string. Wilson.

татъ κλέπτης fur. Joan. 1. 10. татьвина κλοπή furtum. Cod. bulg. Kop.

тв-орити ποιεῖν facere. Matth. 6. 1. затворити, затварити κλείειν claudere. притворъ ϛοά porticus. Joan. 5. 2. Act. 3. 11. тварь κτίσις res creata. — Scr. tu facere unde творъ medio suffixi-ор.

тврьдъ ϛερεός durus. gl. cl. 778. Hebr. 5. 14.

тек-ѫ тещи τρέχειν currere. Luc. 15. 20. Nota aor. тѣсте. cf. рѣсте a рекѫ. сътѣцати са συντρέχειν concurrere. Cod. serb. Marc. 6. 33. сътицати са. idem. Cod. bulg. ibidem. токъ ῥύσις fluxus. Luc. 8. 44. точити βρύειν abundare. Men. venet. заточити ἐξορίζειν exilio multare. Georg. Mon. заточение ἐξορία exilium. ibidem. точило ληνός torcular. Matth. 21. 33. источьникъ πηγή fons. Joan. 4. 14. отокъ νῆσος insula. Calend. cod. ostrom. въстокъ ἀνατολή oriens. Matth. 8. 11. Lit. tekěti. — Scr. tač ire.

тел-ьць μόσχος vitulus. Luc. 15. 23. Lit. tellyčia. — Cf. scr. taruna tener et talina, small, delicate. Wilson.

тен-ето βρόχος laqueus. Prov. 7. 21, 21. 15. — Scr. tan extendere. Cf. пряго et lat. tendicula.

теп-лъ θερμός calidus. Men. venet. топлъ. idem. — Scr. tap calefacere.

теп-ѫ тепсти παίειν percutere. Georg. Mon. tepechu (тепѣхѫ verberabant). Monum. Frising. II. 98. оутепѫть и μαϛιγώσουσιν αὐτόν verberabunt eum. Cod.

assem. Marc. 10. 34. Neosl. et croat. tepem. Lit. tepti ungere et tepalas unguentum significat.

тес-ати *τέμνειν* secare. Cum praep. по. Matth. 24. 51. — Scr. takš.

тет-ъка *θεία* amita. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. Lit. tetta.

ти-на *ἰλύς* lutum. Georg. Mon. тимѣник. idem. Cod. bulg. 2. Petr. 2. 22. Oet. f. 115. Cf. valach. ⱗнтинат lutosus.

тис-нѫти *συσφίγγειν* comprimere. Cum praep. съ. тѣсьнъ *στενός* angustus. Matth. 7. 14. тѣскънъ. idem. Cod. serb. Luc. 13. 24. et Matth. 7. 14 тѣсто *φύραμα* massa. оутискати *συνέχειν* coarctare. Luc. 8. 45. — Scr. tuš comprimere. De u in i mutato cf. пѫсть, вѣгѫ.

тихъ *ἥσυχος* tranquillus, *ἱλαρός* hilaris. 2. Cor. 9. 7. Lit. tykay. отишик portus. Cod. bulg. Kop. оутѣха *παράκλησις* consolatio. Luc. 2. 25. оутѣшити *παρακαλεῖν* consolari. Matth. 2. 18. Lit. patešiju. — Scr. tuš in tûšnîm et tuš gaudere. Cf. antecedens.

тл-а plur. n. на тьлѣхъ Cod. bulg. Kop. Neosl. tla. Cf. трѣти et тлъкѫ.

тлап-ити *πραΰνειν* mitigare. Cod. bulg. Kop. Significatio e contextu orationis definita est.

тлък-овати *ἑρμηνεύειν* interpretari. Georg. Mon. тлъкъ interpres. Cod. bulg. Kop. — Scr. tark considerare.

тлък-ѫ тлъщи *κρούειν* pulsare. Matth. 7. 7. тлачити *ἐρείκειν* contundere. Cum praep. изъ. Lev. 2. 14. Cf. neosl. tla et tlak. Etymon est тр- in трѣти gutturali auctum.

тлъстъ *παχύς* pinguis. отлъстѣти crassescere. Cod. bulg. Matth. 13. 15. тлъщια *πάχος* pinguedo. Psal. 140. 7. — Cf. scr. trh crescere: тлъс-тъ.

тов-олькъ *καδίον* saccus. 1. Reg. 17. 40, 49. Serb. tobolac boh. tobola. — Cf. scr. tu tumere ut sit pro товольцъ.

том-ити *καταρομβεύειν* circumagere in rhombum, *ὑπο-*

νύσσειν vexare. Num. 32. 13. Isai. 58. 3. **томлкнiе** *τιμωρία* poena. Oct. f. 47. — Scr. tam vexare.

топ-ити *καταχλύζειν* inundare. Cum praep. **по**. Cant. 8. 7. **потопъ** *καταποντισμός* demersio. **потонѫти** *καταποντίζεσθαι* in mare demergi. Matth. 28. 6. **оутапати**. idem. Matth. 14. 30.

топ-оля *λεύκη* populus alba. Isai. 14. 19.

топ-орище *ξύλον τοῦ σιδηρίου* manubrium. Deut. 19. 5. 4. Reg. 6. 5. — Scr. tam secare addita labiali, est ergo pro **тѫп-** cf. **стопа** a **стѫпити**.

тр-ѣти трѫ 1) *τρίβειν* terere. Marc. 7. 3. **трѫіти**. idem. Oct f. 73. Cf. gr. *τρύειν*. **трѫще** *πυγμή* certatim. **тризнище** *ἀγών* locus certaminis. 2. Macc. 4. 18. a **тр-изна** *ἀγών* certamen Cf. **оукоризна**. **истирати** *ψώχειν* comminuere. **отрѣти** *ἐκμάττειν* abstergere. Luc. 7. 44. Joan. 11. 2. **отирати** idem. Joan. 13. 5. **тлити** *διαφθείρειν* corrumpere. Matth. 6. 19. **тлѣти** *φθείρεσθαι* corrumpi. Boh. tljti. **тля** *βρῶσις* erosio. Matth. 6. 19. **оутолити** *καταπαύειν* compescere. Oct. f. 48. *πείθειν* persuadere. Matth. 28. 14. *πραΰνειν* placare. gl. cl. 87. — Scr. tr unde taruna tener.

трав-а *χόρτος* gramen. Cod. bulg. **трѣва**. Matth. 13. 26. Radix est **трог-** quod confer.

трапъ *βόθυνος* fovea. Georg. Mon.

трєп-ати *ψοφεῖν* strepere. Jez. 6. 11. **трєпетати** *τρέμειν* tremere. gl. cl. 158. 763. Luc. 8. 47. — Scr. tr in tarala trepidus.

трєс-на *κροσσός* fimbria. Exod. 28. 22. Boh. třjsně.

три *τρεῖς* tres. Matth 18. 16. **троица** *τριάς* trinitas. **трьблаженъ** *τρισμακάριος* ter beatus. — Scr. tri.

трош-ити *ἀναλίσκειν* consumere. Cod. bulg. Kop. **растрошити**. idem. ibidem. Neosl. et serb. trošiti.

троск-отъ *ἄγρωσις* herbae genus. Deut. 32. 2.

трог-натрогти *τρέφειν* nutrire. Codd. assem. et bonon. Matth. 25. 37. natrovuechu (**натровѣхѫ** cibabant). Monum. Frising. **отрава** *φάρμακον* venenum. Georg.

Mon. отравенъ. Cod. bulg. Kop. отравьникъ *φαρμακεύς* veneficus. Georg. Mon. Neosl. otrava croat. otrov serb. trovati pol. truć et potrawa. Cf. ѣдъ venenum a ѣсти edere.

трогд-ити сѧ *κοπιᾶν* fatigari. gl. cl. 590.

трогпъ *πτῶμα* cadaver. Matth. 24. 28. Georg. Mon. Neosl. truplo boh. traup pol. trup lit. truppu conteror. — Scr. trup occidere.

трѫг-нѫти *ῥηγνύναι* rumpere. Cum praep. разъ. Matth. 7. 6. вѫстрѫгати et вѫстрѫзати *τίλλειν* evellere. — Cf. scr. tardž reprehendere.

трѫгъ *ἀγορά* forum. Act. 16. 19. трѫжище. idem. Matth 23. 7. Scand. targ lit. turgus.

трѫстъ *κάλαμος* arundo. Matth. 12. 20. Ad трѧсѫ (scr. tras) agitare aut ad scr. trh crescere refer: трѫс-ть.

трьб-оуха *ἔνυζρον* intestina. Mal. 2. 3. Neosl. trébuh croat. trbuh serb. trbu. — Cf. scr. tr conterere labiali. auctum.

трьнъ *ἄκανθα* spina. Matth. 7. 16. *συκάμινος* morus. Psal. 77. 47. in edit. ostrog. Cf. тр-ѣти et scr. trna gramen

трьп-ѣти *ὑπομένειν* perferre. Matth. 17. 17. Ad тр-ѣти.

трьп-оутрьнѫша водъі obriguerunt aquae. Georg. Mon. serb. utrnuti pol. ścierpnąć.

трьп-ькъ *ὄμφαξ* acerbus. Jez. 18. 2.

трѣб-овати *χρείαν ἔχειν* indigere. Matth. 6. 8. трѣбѣ кстъ *χρή* opus est. gl. cl. 160.

трѣб-ити *καθαρίζειν* purgare. трѣба *σηκός* templum. Georg. Mon. *ἀλίσγημα* contaminatio. Cod bulg. Act. 15. 20. *εἰδωλόθυτον* res idolo immolata. Act. 21. 25. *σπονδή* libatio. Deut. 32. 38. in psalt venet. *θυσία* sacrificium. Luc. 31. 1. Cod. bulg. Kop. Monum. Frising. II. 20. трѣбище *βωμός* altare. gl. cl. 341. Oct. f. 177. Georg. Mon.

трѣзв-ити сѧ *νήφειν* sobrium esse. 1. Petr. 1. 13, 4. 7. истрѣзвити сѧ. idem. 1. Cor 15. 34.

трѧс-ѫ трѧсти *σείειν* quatere. — сѧ *τρέμειν* tremere.

gl. cl. 158. трѫсъ *σεισμός* terrae motus. Matth. 8. 24. потрѫсѧнъ *σεσαλευμένος* concussus. Luc. 6. 38.

трѫб-а *σάλπιγξ* tuba. Matth. 24. 31. въстрѫбити *σαλπίζειν* tuba canere. Matth. 6. 2. Lit. truba.

трѫдъ водѧнꙑі *δυσεντερία* dysenteria. Cod. bulg. Act. 28. 8. водѧнꙑі трѫдъ имъі *ὑδρωπικός* hydropicus. Codd. bulg. et serb. Luc. 14. 2. Georg. Mon. Neosl. tród pol. trąd boh. traud. i. e. postřelená zwěř. Etymon fortasse est тр-ѣти: cf. глѫд-ати a scr. gr et рѫдъ a scr. r.

трѫтъ *κουςωδία* custodia. gl. cl. 773. Cod. bulg. Kop.

тоужды *ἀλλότριος* peregrinus. gl. cl. 361. Matth. 17. 15. чоужды. idem. Cod. bulg. Luc. 16. 12. Cod. serb. Joan. 10. 5. bis. шоужды. idem. Cod. ostrom. Joan. 10. 5. штоужды et стоужды. Cod. bulg. Kop. Neosl. tuj serb. tudj. Šaff. starož 18. 10, a goth. thiuda (gens) derivat; cf. neosl. ljudski (alienus) a ljud (populus).

тоук-истоуканик *γλύμμα* opus caelatum. Edit. ostrog. Sir. 38. 27. Oct. f. 95. истоуканъ *γλυπτόν* simulacrum sculptum. Psal. 67. 7, 105. 19. Oct. f. 21. 95. *ἀνδριάς* statua. Georg. Mon. Šaff. Starož. 18. 7. a vet. germ. toukaninc derivat, quod in Graffii lexico frustra quaesivimus. Nobis slavicae originis esse videtur. cf. истъкнѫти *ἐκκόπτειν* excindere.

тоула-ити *προσαρμόζειν* accomodare. Cum praep. при. Georg. Mon. Pol. przytulić. — Cf. scr. tulâ likeness. Wilson.

тоулъ *φαρέτρα* pharetra. Psal. 10. 2. — Scr. tul ferre. Cf. graecum.

тоуи-к *δωρεάν* gratis. gl. cl. 233. Male cod. ostrom. Matth. 10. 8. scribit тѫнє. Neosl. zastonj croat. stunja gratis.

тоуръ *ταῦρος* taurus. Cod. bulg. Kop.

тоуχ-потоуχнѫти *θραύεσθαι* frangi. Isai. 42. 4. — Scr. tuš radere. Cf. тиχъ.

тъ *ἐκεῖνος* ille. тако *οὕτως* sic, тачѣк *ἔλασσον* deterius.

Cod. serb. Joan. 2. 10. ubi cod. assem. rectius habet тачак. тачє εἶτα tum. тъзоименитъ ἐπώνυμος idem nomen habens. Oct. f. 239. тоговъ αὐτοῦ illius. Saepe in codd. bulgaricis et glagoliticis nominibus in fine adjungitur: денетъ ἡμέρα ἐκείνη dies illa. Cod. assem.

тък-ати ὑφαίνειν texere. Cum praep. изъ. Oct. f. 28. 40. 210. Joan. 19. 23. Georg. Mon. тъкати πιέζειν premere. Cod. bulg. Kop. натъкати. idem. Luc. 6. 38.

тък-нѫти προσκόπτειν impingere πηγνύναι figere. Cum praep. по. gl. cl. 576. Nota Alexjevii monstrum поткити unde artifex ille aoristum потче derivavit. затъкнѫти оуста ἐπιζομίζειν obturare os. Georg. Mon. истъкнѫти ἐκκόπτειν excindere. Marc. 9. 47. Num. 16. 4. притъча παραβολή parabola. Matth. 13. 3. тъкмо μόνον solum. gl. cl. 416. тъчиѭ. idem. тъкма. idem. Cod. bulg. Kop. тъчьнъ ὅμοιος similis. ibidem. — Cf. scr. tik laedere.

тъп-ътати πατεῖν calcare, ψοφεῖν strepere. Isai. 42. 25. топотъ φωνή sonitus. 4. Reg. 6. 32.

тъщь κενός vacuus. gl. cl. 115. Luc. 20. 11. Croat. tešč. idem. тъщета ζημία damnum. gl. cl. 479. отъщетити ζημιοῦν detrimento adficere. Matth. 16. 16. тъщати сѧ σπεύδειν properare. Act. 20. 16. gl. cl. 249. тъщьно σπουδαίως studiose. Luc. 7. 4. истъщати κενοῦν evacuare. Cod. bulg Kop. Lit. tuščias. — Scr. tučč̌h vacuus.

тъı σύ tu. — Scr. tv-am.

тъı-ти πιαίνεσθαι pinguescere. Jez. 17. 10. тоукъ σέαρ adeps. Gen. 4. 4. Serb. titi. cf. etiam toviti, tovan boh. otaviti lit. tukrus, taukai. — Scr. tu tumere.

тъık-ва κολοκύνθη cucurbita. Jon. 4. 6. Cf. antecedens.

тъıсѫщı-а χίλιοι mille. Mattb. 14. 21. Male Kop. gloss. nominat. тъıсѧщь. Cod. bulg. Kop. habet пѧть тъıсѧщь. Lit. tukstantis goth. thusundi.

тьм-а σκότος tenebrae. Luc. 1. 5. μυρίας myrias. Cant. 5. 10. тьмьница φυλακή carcer. Matth. 5. 25 Lit. tamsus obscurus. — Scr. tamas caligo.

тьн-ѫ тѧти *σχίζειν* scindere. Male edit. vulg. Gen. 22. 3. part. praet. act. растнвъ pro растьнъ. оутѧти *ἀναιρεῖν* interficere. Exod. 15. 9. in psalt. venet. тьнькъ *λεπτός* tenuis. истьнити *λεπτύνειν* extenuare. Neosl. teti tnem pol. ciąć tnę boh. tnauti et rectius tjti tnu. — Scr. tan extendere.

тьсть *πενθερός* socer. Joan. 18. 13. тьща *πενθερά* socrus. Matth. 8. 14.

тѣл-о *σῶμα* corpus. Luc. 24. 23. — Scr. tanu. idem. a tan extendere ut sit pro тѧ-ло?

тѣщ-ить пѣнъı *ἀφρίζει* spumat. Marc. 9. 18. et тѣща пѣнъı *ἀφρίζων* spumans. ibidem. v. 20. Infinitivus est aut тѣщити aut тѣщѧти. cf. слъıшѧти, вѣжати. Nobis prior forma videtur rectior. Radix fortasse est тъщь, habet enim cod. bulg. Kop. пѣнъı тъштѧ.

тѧ-тива *νευρά* chorda. Judic. 16. 7, 8. Serb. tetiva boh. tětiwa pol. cięciwa lit. temptyvas. — Scr. tatis. idem. pro tantis a tan extendere.

тѧг-нѫти *παρατείνειν* protendere. тѧзати сѧ *μάχεσθαι* pugnare. Act. 7. 26. затѧзати *σφίγγειν* stringere. тѧгота *βάρος* onus. Matth. 20. 12. отѧготѣти *βαρύνεσθαι* gravari. отѧгчити *ἐπιβαρεῖν* gravare. отѧготити. idem. тѧжесть *βάρος* onus. Oct. f. 106. тѧжькъ *βαρύς* gravis. gl. cl. 291. 564. 716. Matth. 23. 4. тѫга *μέριμνα* sollicitudo. Luc. 21. 25. алъчьбьна тѫга *ἡ τῶν τροφῶν ἀπορία* inopia rei frumentariae. Georg. Mon. тѫжити *ἀδημονεῖν* anxium esse. Marc. 14. 33. съ тѫжѧти си *ἐκκακεῖν* animum despondere. Luc. 18. 1. Alii habent стѫжѧти сѧ. — Scr. tan extendere, gutturali auctum.

тѧж-ати *κτᾶσθαι* acquirere. Cum praep. съ. Matth. 10. 9. Epil. cod. ostrom. притѧжати. idem. Luc. 18. 12. тѧжатель *γεωργός* agricola. Marc. 12. 1. Neosl. et serb. težak croat. težati operari. Huc refer тѣгъ pro тѧгъ labor. Šaff. Serb. Lesekörner. 80. Cf. antecedens.

тѫп-ити *ἀμβλύνειν* obtundere Cum praep. при. Gen. 27. 1. Oct. f. 229. — Scr. tump ferire.

тѫт-ьнѫ *βόμβος* sonitus. Cod. bulg. Kop. Cf. serb. tutnjiti pol. tenten.

тѫч-а *ὄμβρος* pluvia. Psal. venet. 77. 44. Luc. 12. 54. *χείμαῤῥος* torrens. Oct. f. 28. Neosl. toča croat. tuča grando pol. tęcza iris. Cf. germ. tunh-alî obscuritas. Grimm II. 101. — Scr. tanč fluere.

оу *ἐπί* apud. Construitur cum gen. Luc. 24. 22. оубогъ *πτωχός* pauper. 2. Cor. 9. 9.

оу *ἤδη* jam. оуже. idem. Neosl. že et croat. jur. cf. morem pro možem. не оу *οὔπω* nondum. gl. cl. 482. оубо *οὖν* igitur. Lit. jau goth. u. — Scr. u. idem.

оу-ти *ἐνδύειν* induere. Cum praep. объ. изоути *λύειν* exuere. Act. 7. 33. оуноушта plur. f. *ὑποδήματα* calcei. Cf. neosl. vnuče. plur. f.

оудъ *μέλος* membrum. Matth. 5. 29, 30. Oct. f. 187. Cf. lit. udis textura.

оузд-а *χαλινός* habena. Georg. Mon. *φορβεία* capistrum. Jac. 3. 3. Psal. 31. 9. обоуздавати *χαλιναγωγεῖν* refrenare. Cf. boh. uditi unde udidlo pol. wędzidło. Cf. lit. uzda additamentum. оузда videtur compositum e възъ et дѣти.

оук-оучити *διδάσκειν* docere. Matth. 4. 23. вѣкнѫти *μανθάνειν* discere. Cod. bulg. Kop. навѣкнѫти. idem. gl. cl. 237. Joan. 6. 45. навѣщати. Cod. bulg. Kop. любовѣчѧштьı *φιλομαθής* curiosus. ibidem. Compositum vides e любо et вѣщати вѣчѧ unde part. praes. act. вѣчѧ-чѧштьı. обѣчаи *ἔθος* mos. gl. cl. 94. Luc. 1. 9. невѣченик *ἀμάθεια* ignorantia. Georg. Mon. — Scr. uč conjungere, at part. pass. učita adsuetus.

оула-ица *πλατεῖα* platea. Isai. 15. 3.

оумъ *διάνοια* mens. gl. cl. 172. разоумъ *σύνεσις* intellectus. оумѣти *εἰδέναι* scire. Cod. serb. Joan. 7. 15. изоумити сѧ *ἐξίϛασθαι* de statu mentis dejici. безоума *δωρεάν* frustra. безоумьıı *ἄφρων* amens. Cod. bulg. Kop. Lit. umas.

оун-ѣкъ кстьı *λυσιτελεῖ* prodest. Luc. 13. 7. Matth. 5. 29.

оуньши ѥсте *διαφέρετε* pluris estis. Luc. 12. 7. Cf. vet. germ. unnan favere. — Scr. van juvare.

оусерѧзь *ἐνώτιον* inauris. Gen. 24. 22. Russ. serjga. E goth. ausahriggs.

оусм-арь *βυρσεύς* coriarius. Act. 9. 43. *σκηνοποιός* homo scenefactoriae artis. Act. 18. 3. оуснїанъ *δερμάτινος* coriaceus. Cod. bulg. Matth. 3. 4. ubi cod. serb. оуснѩнъ et edit. ostrog. оусмѣнъ. — Cf. scr. vas tegere.

оуст-а plur. n. *ςόμα* os. Luc. 1. 64. оустатъ linguosus. Cod. bulg. Kop. оустьна *χεῖλος* labium. gl. cl. 147. Matth. 15. 8. — Cf. scr. vad loqui: оус-та pro оуд-та?

оуст-ити *πείθειν* persuadere. Cod. bonon. наоустити. idem. Matth. 27. 20. пооущати *συνευδοκεῖν* consentire. Cod. bulg. Act. 22. 20. Neosl. et croat. incitare. Cf. antecedens.

оутр-о *πρωΐ* mane. Matth. 20. 1. оутрѣ *αὔριον* cras. Matth. 6. 30. Nota hic loc. sine praep. Vide Dobr. Institutt. 427.

оух-о gen. оушесе *οὖς* auris. Matth. 13. 15. Dual. оуши pro оухѣ. Lit. ausis. въноушити *ἀκούειν* audire. — Scr. ghôša auris. Gutturalis ab initio abjecta est, quod etiam in linguis gr. lat. germ. lit. factum est.

хаб-ити *διαφθείρειν* perdere. Georg. Mon. Croat. habiti.

хал-жга *φραγμός* sepes. Luc. 14. 23. — Scr. hr circumdare. Cf. Benfey II. 280. 281.

хап-ати *δάκνειν* mordere. Cod. bulg. Gal. 5. 15. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop

хв-ал-ити *ἐπαινεῖν* laudare, *εὐχαριςεῖν* gratias agere. Luc. 20. 20. — Scr hu laudare unde ope suffixi: la et vocali radicali vrddhata хвала.

хвостъ *κέρκος* cauda. Exod. 4. 4. Boh. et pol. chwost.

хвраст-иѥ *φρύγανα* virgulta, *κληματίς* sarmenta. Dan. 3. 46. ubi psalt. venet. habet лозиѥ. храстьнъ *φρυγανώδης* virgultis similis. Oct. f. 217. Cf. boh. chrast olim chwrast lus. sup. khrost ruth. prochworostyty.

хладъ *αὔρα* aura. Psal. venet. 106. 29. ubi edit. vulg.

тишина habet. *δρόσος* ros. Oct. f. 112. — Cf. scr. hrâda strepitus.

хлапъ *δοῦλος* servus. Cod. bulg. Kop. Neosl. hlapec. idem.

хлъмъ *βουνός* collis. Psal. 148. 9. Luc. 23. 30. — Cf. scr. hr-š erectum esse.

хлъп-въсхлъпати *ἐπιθυμεῖν* desiderare. Cod. bonon. Neosl. et croat. hlepéti.

хлѣбъ *ἄρτος* panis. Matth. 6. 11. Goth. hlaibs.

хлѣв-ина *δωμάτιον* domicula. Cod. bulg. Kop. хлѣвъ stabulum. ibidem.

хлѧбь *καταράκτης* cataracta. Psal. 41. 8. Gen. 7. 11. Mal. 3. 11. 4. Reg. 7. 2. Cod. bonon. habet gen. plur. bulgarice хлѧвеи. Edit. Jass. хлѧбь.

хоб-отъ *οὐρά* cauda. Apoc. 12. 4. Cf. neosl. et croat. hobotnica boh. chobot.

ход-нти *πορεύεσθαι* ire. Joan. 10. 4. Luc. 1. 6. ходатаи *μεσίτης* mediator gl. cl. 518. проходъ *ἀφεδρών* latrina. Cod. serb. Matth. 15. 17. Georg. Mon. исходъ *ἔξοδος* exitus. шьдъ *πορευθείς* profectus. Luc. 15. 15. шьствиѥ *πορεία* iter. Luc. 10. 24. пришьлыць *πάροικος* peregrinus. — Scr. sad ire.

хор-жгвь *σημεῖον* signum. Cod. bulg. Kop. Jerem. 6. 1. Boh. korauhew pol. chorągiew lus. sup. khoroj.

хот-ѣти хощѫ-щеши *βούλεσθαι* velle. Luc. 1. 62. Cod. bulg. Kop. habet etiam хътѣти. cf. neosl. htéti. похоть *ἐπιθυμία* desiderium. Joan. 1. 13. похотьникъ *ἐπιθυμητής* homo cupidus.

храб-ръ *γενναῖος* fortis. 1. Macc. 4. 35. Georg. Mon. храбрьство *ἀνδραγάθημα* res fortiter gesta. Georg. Mon.

храмъ *οἶκος* domus, *ναός* templum. 1. Cor. 3. 16. — Scr. harmja palatium.

хран-нти *φυλάττειν* custodire. Luc. 11. 21. — сѧ *προσέχειν* cavere. Matth. 16. 11. Valach. хрънит.

храп-ати *ῥέγχειν* stertere. Joan. 1. 5. Neosl. hropati goth. hropjan. — Scr. hrap loqui.

хрип-ѣтаниѥ *φρύαγμα* fremitus. Osias 4. 18. Cf. antecedens.

хромъ χωλός claudus. Matth. 11. 5. хромьць. idem. Cod. bulg. Kop. храмати χωλαίνειν claudicare. 3. Reg. 18. 21. Georg. Mon. охръмнѫти χωλαίνειν claudum fieri. Psal. venet. et jass. 17. 46. Nota tert. plur. aor. охръмѫ pro охръмошѧ in cod. bonon.

хрьб-ьтъ νῶτος dorsum. Psal. 65. 11. Pol. olim chrzypt nunc grzbiet.

хоудъ πτωχός pauper, ῥιπαρός sordidus. Jac. 2. 2. Lit. kudas valach. хѫд. — Cf. scr. kšud conterere.

хоул-ити βλασφημεῖν maledicere. Luc. 22. 65. Valach. хоули. Cod. bulg habet etiam власфимисати et cod. assem. власвимлꙗти.

хъіж-а οἰκία domus. Georg. Mon. хъізина. idem. Cod. bulg. Kop.

хъіт-ити ἁρπάζειν rapere. Cum praep. възъ. Joan. 6. 15. хъіщьникъ ἅρπαξ rapax. Matth. 7. 15. хъітрость τέχνη ars. Georg. Mon. Huc trahe исхватити, похватити arripere. Cod. bulg. Kop. Serb. fatati pro хват- boh. chwatiti. Cf. квасъ a къіс- Neosl. hitéti est festinare pol. chytry et valach. хѫт callidus.

хѫдогъ ἐπιςήμων peritus. Jac. 3. 13. Sir 14. 31. хѫдожаишь δεισιδαιμονέςερος superstitiosior. Cod. bulg. Act. 17. 22. хѫдожьствиѥ τέχνασμα artificium. gl. cl. 568. Cf. pol. chędogi. E germ. kundig.

щен-ьць σκύλαξ catulus. Georg. Mon. Neosl. et croat. ščenje. — Cf. scr. shvan canis.

щип-ьци plur. λαβίς forceps. Num. 4. 9. щипьць ἐπαρυςήρ haustrum. Exod. 25. 38.

щитъ ἀσπίς scutum. Ephes. 6. 16. Psal. 34. 2. Lit. skytas. защитити ὑπερασπίζειν defendere. — Cf. scr. sku, ut тъ sit suffixum.

щоудъ γίγας gigas. Teste Dobr. olim Isai. 14. 9. Šaff. Starož. 14. 8. a gente čudorum derivavit..

щоут-ити αἰσθαίνεσθαι sentire. Cod. bulg. Luc. 8. 46. 9. 45. ощоущати. idem. Georg. Mon. Neosl. et croat. čutiti boh. cjtiti pol. cucić.

щѧд-ѣти *φείδεσθαι* parcere, *θησαυρίζειν* colligere. Cod. bulg. Rom. 2. 5. щѧдѣно кєть *ἀπόκειται* custoditur. Georg. Mon. скѫдьнъ *ἐνδεής* indigus. оскѫдѣти *ἐκλείπειν* deficere. Luc. 16. 9. оскѫдѣниѥ слъньца *ἔκλειψις ἡλίου* eclipsis solis. Georg. Mon. скѫдостиѭ *φειδομένως* parce. Cod. bulg. 2. Cor. 9. 6. cf. goth. skaud. щедръ *οἰκτίρμων* misericors. Psal. 77. 38. Jac. 5. 11. — Scr. čhid scindere.

цвѣт-цвьтѫ цвѣсти *ἀνθεῖν* florere. Nota inf. процвисти Cod. bulg. Kop. процвѣтати. idem. gl. cl. 834. цвѣтьць *ἄνθος* flos. Cod. bulg. Kop. цвѣтьчанъ. ibidem. — Cf. scr. shvi crescere et scr. shri cum срѣтѫ.

црьк-ъвь-къі-кви *ναός* templum. Luc. 2. 37, 22. 53. црьквица. dim. Cod. bulg. Kop. црьквиште. idem. Cod. bulg. Kop. Neosl. et croat. cirkev non crkev. E germ. Kirche.

цѣ *καίτοι* tamen. Refer ad къто: ц-ѣ.

цѣ-на *τιμή* pretium. gl. cl. 230. Matth. 27. 6. Lit. ciẽna. — Scr. či in viči numerare.

цѣв-ьница *κιθάρα* cithara. Men. venet. Georg. Mon. Neosl. cév croat. cev. — Cf. scr. shvi tumere.

цѣд-оцѣждати *διυλίζειν* percolare. Matth. 23. 24.

цѣлъ *ὑγιής* sanus. сцѣлъ. idem. Cod. serb. Matth. 10. 6. cf. scr. sa-kala totus. цѣлити *θεραπεύειν* sanare. Luc. 9. 11. исцѣлѣти. pass. Luc. 17. 15. цѣлизна *χέρσος* solum desertum. Osias 12. 11. цѣловати *ἀσπάζεσθαι* salutare. Luc. 10. 4. Matth. 5. 47. gl. cl. 527.

цѣп-ити *σχίζειν* scindere. Cum praep. изъ. Edit. ostrog. Gen. 22. 3. Georg. Mon.

цѣп-ѣн-ѣвати *ξηραίνεσθαι* arefieri. Cum praep. о. Marc. 9. 18. Sic scribunt cod. assem. et bulg. et edit. ostrog. at cod. serb. цѣпен-оцѣпати. idem. Cod. bulg. Kop.

цѣсарь *βασιλεύς* rex. gl. cl. 50. 51. 156. 760. 769. цѣсарквати *βασιλεύειν* regnare. gl. cl. 677. цѣсарьствиѥ *βασιλεία* regnum. gl. cl. 662. 663. 674. 689. кесарь Caesar. Cod. ostrom. Luc. 2. 1. Apud recentiores contractum царь in usu est.

цѫт-а *δηνάριον* denarius. Luc. 20. 24. et cod. serb. Luc. 21. 2. Ruth. cjatka pol. cętka goth. kintus.

ча-ѭти *προσδοκᾶν* expectare. Lrc. 2. 25. Neosl. et croat. čakati. отъчаѥмъ *ἐξαπορούμενος* perturbatus. часъ *ὥρα* hora. Luc. 24. 33. Lit. čiẽsas.

чар-ꙁі *περίεργα* artes curiosae. Cod. bulg. Act. 19. 19. чародѣи *μάγος* magus.

чаш-а *ποτήριον* poculum. Matth. 9. 41. Luc. 22. 42.

чванъ *ξέσης* sextarius. Marc. 7. 4, 8. Serb. žban ruth. zbanok pol. dzban.

чез-нѫти *ἐκλείπειν* deficere. Cum praep. изъ: ищезнѫти. gl. cl. 289. Luc. 24. 31. ищезати. idem. Cum казати videtur cognatum esse.

чел-о *μέτωπον* frons. Apoc. 7. 3. — Scr. shr ferire.

чел-ѭдь *θεραπεία* famulatus. Luc. 12. 42. Male Kop. gloss. челѧдь.

чел-юсть *σιαγών* maxilla. Psal. 31. 9. Oct. f. 133. Cod. bulg. Kop. — Scr. čr conterere unde čal.

чепь *ψέλλιον* armilla. Num. 31. 30.

чес-ати *κνήθειν* scabere. 2. Tim. 4. 3. *συλλέγειν* colligere. Luc. 6. 44. чешуꙗ *λεπίς* squamma. Act. 9. 18. чеснъкъ *σκόρδον* allium. Num. 11. 5.

чес-мина *πρίνος* prinus. Dan. 13. 58. Cf. antecedens.

чет-ати *συνδυάζειν* conjungere. Cum praep. съ. Matth. 19. 6. Psal. 140. 4. Croat. et serb. četa. — Scr. či colligere: че-та.

четъир-ик *τέσσαρες* quatuor. Matth. 16. 10. четврьтъі *τέταρτος* quartus. Matth. 14. 25. — Scr. čatur.

чин-ити *τάσσειν* ordinare. Luc. 1. 1. чинъ *τάξις* ordo. gl. cl. 768. Luc. 1. 8. — Etym. fortasse scr. či colligere.

чистъ *καθαρός* purus. gl. cl. 120. 455. Matth. 5. 8. In codd. cisdanubianis saepissime ѣ pro и occurit: оцѣстити *σιλβοῦν* splendidum reddere. Psal. venet. 7. 13. Lit. čystas castus.

чловѣкъ *ἄνθρωπος* homo. Luc. 15. 11. In lingua vet.

etiam plur. чловѣщи usurpatur. Matth. 5. 13. — Etym. fortasse scr. shru audire, in plurimis derivatis: sonum edere, ut sit: члов-ѣкъ.

члѣнъ ἁρμός articulus. Cod. bulg. Hebr. 4. 12. Thess. 4 16.

чр-ьнъ μέλας niger. Matth. 5. 36. Male Kop. gloss. чьрьнъ. чрьничик συκάμινοι mori. Edit. vulg. Psal. 77 47. чрьньць μόναχος monachus. Georg. Mon. чрьноризьць. idem. Cod. bulg. Kop. — Scr. kala niger.

чред-а ἐφημερία vices diariae. Luc. 1. 8.

чрьвь σκώληξ vermis, σής tinea. Matth. 6. 20. очрьвити ἐπιχρωννύναι aliquo colore imbuere. Oct. f. 118. чрьвлкнъ κόκκινος coccinus, ἐρυθρός ruber. Matth. 27. 28. чрьвлкница βύσσος byssus. Luc. 16. 19. чрьмьнъ ἐρυθρός ruber. gl. cl. 301. чрьмѣновати сѧ πυῤῥάζειν rubere. Matth. 16. 2. — Scr. krmi lit. kirminis a scr. kr curvari.

чрьп-ж чрьпсти ἀντλεῖν haurire. Cum praep. по. Joan. 2. 8. Inf. почрѣти legimus in Cod. bulg. Kop. Occurrit etiam forma чрьпати. Joan. 4. 7. et чрѣпати. Cod. bulg. Kop. Nota croat. črepam.

чрьствъ ὁλοσφύρητος solidus. Olim Sir. 50. 10. Neosl. črstev croat. čvrst. Cf. крьс-нжти ut sit: чрьс-твъ.

чрьт-ати χαράττειν incidere. Cum praep. на. Sir. 50. 29. чрьта κεραία lineola Matth. 5. 18. Luc. 16. 17. очрьціь σκηνωμάτων tentoriorum in psal. venet. 77. 28. a. nom. sing. очрьціа uti пища а питати. Psalt. jass. 1680 habet очрищъ et psalt. glag. venet. 1561. окрншла. чрьтогъ θάλαμος cubiculum. Ambo proprie χάραξ vallum videntur significare. Vide tamen Šaff. Starož. 16. 10. Lit. kertu. — Scr. krt findere.

чрѣво κοιλία venter. Luc. 1. 15. — Cf. scr. kr jacere, unde excrementum derivavit Benfey II. 171.

чрѣд-а ποίμνη grex. Cod. bulg. Kop.

чрѣд-ити ξενίζειν hospitio excipere. Act. 10. 23. Georg. Mon.

чрѣзъ *διά* per. Construitur cum accus.

чрѣн-овьнъ *μύλη* dens molaris. Cod. bonon. et psalt. venet. 57. 7. Cf. pol. trzon boh. střenowný et třenowný zub lus. sup. tšrjonki lit. kraunos. — Scr. čr conterere ut sit: чр-ѣновьнъ.

чрѣпъ *ὄστρακον* testa, *λεκάνη* pelvis. Georg. Mon. чрѣпина. idem. Georg. Mon. Cf. чрьпъ ut sit: haustrum.

чрѣс-ло *ὀσφύς* lumbus. Marc. 1. 6. Act. 2. 30.

чоу-ти *γινώσκειν* cognoscere. Matth. 6. 3.

чоу-до gen.-десе *θαῦμα* miraculum. gl. cl. 205. 253. 743. чоудити сѧ *θαυμάζειν* mirari. Matth. 8. 27. Cf. ad antecedens.

чьн-ѫ чѧти *ἄρχεσθαι* incipere. Cum praepp. за, на, въ. gl. cl. 400. 725. зачѧти *συλλαμβάνειν* concipere. зачинати. idem. зачѧльникъ *ἀρχηγός* dux. Cod. bulg. Hebr. 12. 2. начѧло *ἀρχή* initium. Matth. 24. 8. начѧтъкъ. idem. Cod. assem. начѧльникъ *ἀρχηγός* dux. Cf. goth. kin quod a scr. džan derivavit Bopp Vergleich. Gramm. 81. Vox slavica a scr. immediate derivari nequit, nunquam enim scr. dž in slav. ч mutatur.

чьт-ѫ чьсти et чисти *ἀριθμεῖν* numerare. Matth. 10. 30. *ἀναγινώσκειν* legere. gl. cl. 688. Luc. 4. 16. *τιμᾶν* honorare. Luc. 18. 20. gl. cl. 572. прочитати *ἀναγινώσκειν* perlegere. чиститель qui colit. Cod. bulg. Kop. число *ἀριθμός* numerus. чисмѧ. idem. Cod. bulg. Kop. Nota пощтеникъ *τιμή* honor. gl. cl. 141. pro почьтеникъ. gl. cl. 569. чьсть *τιμή* honor. gl. cl. 99. Matth. 13. 47. Vides т radicis ante suff. ть in с mutatum esse. Idem in zend. čisti (scientia) factum esse, E. Burnouf in Comment. sur le Yaçna 471. 472. docet hisce verbis: Le t du radical čit est changé en s devant le suffixe ti.

чьх-аникъ *πταρμός* sternutatio. Tob. 41. 9. — Cf. scr. kšu sternutare.

чѧ-до *τέκνον* infans. Luc. 1. 7. иищѧдникъ *γεννήματα* progenies. Luc. 3. 7. Boh. ščedj. Cf. germ. Kind et refer ad чьнѫ.

чѧстъ *πυκνός* densus. Luc. 5. 33. 1. Tim. 5. 23. Male Kop. gloss. **частъ. чѧща** *δάσος* fruticetum. 2. Reg. 18. 9. — Scr. čit, čint (a či colligere) cogitare, olim fortasse etiam colligere. Cf. lat. cogitare et germ. dichten cum dicht.

ша-ꙗти сѧ *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cum praep. о. Prov. 9. 18. — Scr. hâ deserere.

шаръ *βάμμα*, *χρῶμα* color. Georg. Mon. Sap. 13. 14. **шарчиꙗ, шарописатель** *ζωγράφος* pictor. Cod. bulg. Kop. Cf. serb. šaren varius.

шат-ъръ *σκήνωμα* tabernaculum. Jud. 10. 18. Cf. neosl. et boh. šat ruth. šaty pol. szata.

шесть *ἕξ* sex. Matth. 13. 9. Lit. šeši. — Scr. šaš.

шеп-ер-ениѥ *αὔχησις* gloriatio. Georg. Mon. Serb. šepirenje ruth. čopuryty sja.

ши-ꙗ *τράχηλος* collum. Edit. ostrog. Cant. 7. 4. Neosl. šinjak croat. et serb. šija.

шиб-ати сѧ *προβάλλειν* folia emittere. Cum praep. про. Codd. serb. et bulg. Luc. 21. 30. Cf. neosl. croat. et serb. šiba

шив-ѫ шити *ῥάπτειν* suere. Nota part. praet. pass. **шьвенъ.** Joan. 19. 3. Lit. suti. — Scr. siv suere.

шип-ъкъ *ῥόδον* Cant. 4. 3. **шипъчанъ.** Cod. bulg. Kop. Russ. šip boh. šjp.

шир-окъ *εὐρύς* latus. Matth. 6. 13. **рашир҄ѣти** *πλατύνεσθαι* dilatari.

шлѣмъ *περικεφαλαία* galea. Cod. bulg. Ephes. 6. 17. 1. Thess. 5. 8. Georg. Mon. Boh. šlem ornatus quidam muliebris goth. hilms lit. salmas.

шрьш-ень *σφηκία* crabro. Exod. 23. 28. Neosl. et boh. sršen lus. sup. šršeń. cf. boh. sršeti et šršeti strepere.

шоуи *εὐώνυμος* sinister. 2. Cor. 6. 7. cf. neosl. s šujco. — Scr. savja.

шоум-ѣти *ἠχεῖν* resonare. Psal. 82. 2.

шьп-ътати *ψιθυρίζειν* susurrare. Cod. serb. Joan. 7. 32. Psal. 40. 8.

шаг-а *εὐτραπελία* scurrilitas. Cod. bulg. Ephes. 5. 4. ubi edit. vulg. habet кощоүнъı. Neosl. et croat. šega croat šegav est astutus valach. шегъи jocari. Šaff. Starož. 20. 3. geticum esse putat; cf. tamen russ. šag gressus.

шат-ати *φρυάττειν* fremere. gl. cl. 772. Cod. bulg. Act. 4 25.

югъ *λίψ* africus. Luc. 12. 55. Apoc. 21. 13. южьскъ *νότου* noti. Matth. 12. 42.

юнъ *νέος* juvenis. Oct. f. 223. 1. Petr. 5. 5. юноша *νεανίσκος* juvenis. Matth. 19. 20. Lit. jaunas. — Scr. juvana.

юх-а *ζωμός* jus. Isai. 65. 4. — Scr. juša pease soup. Wilson.

шбл-ъко *μῆλον* pomum. Men. venet. шблъка. f. idem. Bell. troj. Neosl. jabovko et-ka pol. jabłko lit. obolis.

шв-ити *δεικνύναι* ostendere. Matth. 2. 19. gl. cl. 714. швѣ творити *φανερόν ποιεῖν* manifestum reddere. Matth. 12. 16. — Scr. âvis palam.

шв-оръ *πλάτανος* platanus. Gen. 30. 37. дворъ. idem. Cod. bulg. Kop. Lit. jovaras.

шг-ода *σαφυλή* uva. Num. 13. 21. шгодичина *συκάμινος* morus. Luc. 19. 4.

шдъ *ἰός* venenum. gl. cl. 409. Georg. Mon. отъшдъ *ἀντιφάρμακον* antipharmacum. gl. cl. 599. Cf. neosl. et croat. jaditi se serb. jad, jed ruth. jid lus. sup. jed. Etym. est шд-ıсти edere. cf. трогъ —

шд-ıсти шмь *ἐσθίειν* edere. Matth. 6. 25. шдь *βρῶσις* cibus. Cod. bulg. Matth. 3. 4. сънѣсти. idem. сънѣдь *βρῶσις* cibus. gl. cl. 595. изѣсти *κατεσθίειν* devorare. Luc. 15. 30. мєдвѣдь *ἄρκτος* ursus. Cf. scr. madhu, cujus vocalem finalem in медвѣдь et медвенъ servatam vides. обѣдъ *ἄριστον* prandium. обѣденик *κραιπάλη* crapula. Georg. Mon. Cod. ostrom. што esca: нѣ въкогсила ни шта ни питиш. Cod. bulg. Kop.

шд-ж *ἀναβαίνω* ascendo. Num. 3. 2. пошдж *ἱππάζομαι*

equo vehor. Abb. 1. 8. поѩдѫ. III. plur. aor. pro usitatiori поѩдошѧ *ἀνήχθησαν* in altum vecti sunt. Cod. serb. Luc. 8. 22. прѣѩдѫ. III. plur. aor. *κατέπλευσαν* transnavigarunt. Cod. serb. 8. 26. вѫѣди *ἐπανάγαγε* duc. Luc. 6. 4. вѫзѣди. idem. Cod. ostrom. Luc. 5. 4. Infinitivi forma est ѣхати unde прѣѣхавѫше in cod. assem. Matth. 14. 26. ѩздити *ἱππάζεσθαι* equo vehi. проѩздити сѧ. idem. Georg. Mon. — Cf. scr. jâ ire et scr. i cum slav. нд-ж.

ѩдр-о *κόλπος* sinus. gl. cl. 911. ubi ѣдро pro ѩдро. Cod. bonon. habet ѧдро. sinus maris. Act. 27. 39. *ἰσίον* velum. Cf. lat. sinus pro velo. Aen. 3. 455, 5. 16. *ἰσός* Cod. bulg. Kop. Edit. ostrog. Isai. 33. 32. Saepissime scribitur нѣдро, rarius надро. Oct. f. 86. ѩдрило *σκεῦος* velum. Act. 27. 19. ѩдрина. idem. Act. 27. 17. Etymon fortasse est antecedens, ut sit: ѩд-ро.

ѩзв-ѧ *τραῦμα* plaga. gl. cl. 317. Luc. 10. 30. Boh. gizwa.

ѩзв-ина *φωλεός* latibulum. Matth. 8. 20. Luc. 9. 58.

ѩи-це *ὠόν* ovum. Luc. 11. 12. ubi cod. ostrom. ѧице

ѩм-ѧ *βόθυνος* fovea. Matth. 12. 11. Psal. 7. 16.

ѩр-ити сѧ *θυμοῦσθοι* irasci. ѩрити сѧ. idem. Cod. bulg. Kop. ѩрѣ *αὐσηρός* austerus. Luc. 19. 21. *ἰταμός* procax. Oct. f. 142. ѩрость *θυμός* ira. ѩрина *ἔριον* lana. Apoc. 1. 14. Isai. 1. 18. in Men. venet. Est vero ѩрина proprie lana vere tonsa. Derivata ab hoc etymo plurima inveniuntur in omnibus dialectis slavicis. Jar proprie: annus significasse videtur. Cf. zend. jairja a scr. îr ire. Vide E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 276.

ѩрьмѣ *ζυγός* jugum. 2. Cor. 6. 14. ѩрьмьничь *ὑποζύγιος* subjugalis. Matth. 21. 5.

ѩс-ьнѣ *τρανός* clarus. Sap. 19. 21. Men. venet. — Scr. jashas lustre. Wilson.

ѩстр-ебѣ *ἱέραξ* accipiter. Deut. 14. 15. Neosl. jastreb et jastrob pol. jastrząb gen.-bia. — Videtur compositum esse e scr. âshu (unde aquila) et рѧбѣ; т euphoniae

causa inseritur inter с et р (Cf. пьстръ, остръ). Videtur igitur scribendum esse ѥстрѧбъ.

ѩщ-еръ σαῦρα lacerta. Lev. 11. 30. Neosl. kuščar croat. guščer et kuščer serb. gušter pol. jaszczur. Cf. etiam boh. štjr gryllotalpa et vetus рѧбъ cum pol. jarząbek.

ѥ-ль-ма ἐπεί quum. Refer ad и et cf. отънели, коли.

ѥд-а μή ne.

ѥжь ἐχῖνος erinaceus. Soph. 2. 14. Lit. ežis. — Scr. âkhu. idem.

ѥз-еро λίμνη lacus. Luc. 8. 23. Psal. 106. 35. Lit. ežeras.

ѥл-ень ἔλαφος cervus. Cant. 8. 14. Georg. Mon. Lit. elnis. cf. scand. elan. — Etym. scr r unde ara citus.

ѥл-иѥ ἐλάται abietes. Jez. 31. 8.

ѥс-мь εἰμί sum. Syllaba ѥ abjicitur in сѫть, сꙑ et сѫщи unde насѫщьнъ ἐπιούσιος quotidianus. Matth. 6. 11. истъ ὁ αὐτός idem. Rom. 9. 17. ἀκριβής certus. Cod. bulg. Act. 23. 15, 18. 26. истоѥ слово λόγος ἔμφυτος ratio ingenita, λόγος ἀληθής ratio vera. истина ἀλήθεια veritas. Luc. 1. 3, 22. 59. истиньнъ ἀληθής verus. неистовъ ѥсть μαίνεται insanit. Joan. 10. 20 неистовьство μανία insania. ġl. cl. 210. Ab eadem radice fortasse derivandum est истеса νεφροί renes plur. et истеси dual. a nom. uti videtur, non usitato исто gen. истесе. Cod. bulg. Kop. — Scr. as esse.

ѥс-ень φθινόπωρον auctumnus. Georg. Mon. ѥсеньнъ φθινοπωρινός auctumnalis. Jud. 1. 12.

ѩдр-а plur. n. δίδυμοι testiculi. Deut. 25. 11. Pol. jądra. Neosl. jedro est nucleus. Male edit. vulg. Lev. 21. 20. μόνορχις unum testiculum habens interpretatur per ѥдиноѩтренъ, non enim de hepate sed de testiculo sermo est.

ѩз-а gen. - зѧ νόσος morbus. Matth. 4. 23, 9. 35. Neosl. jeza ruth. jazja pol. jędza. — Scr. indh urere. Cf. scr. bandh cum slav. вѧз-ати.

ѩз-ꙑкъ γλῶσσα Luc. 1. 64. ἔθνος populus. ѩзꙑчьникъ ἐθνικός gentilis. Matth. 6. 7. — Etym. scr. lih lingere ut sit pro лѧзꙑкъ. Cf. serb. ljelen et jelen.

ѭтр-а ἦπαρ jecur. обѭтрѣти сѧ φλεγμαίνειν aestuare. gl. cl. 495. обѭтрити сѧ. idem. Cod. bulg. Kop. обѭштрєниѥ οἴδημα tumor. ibidem. Pol. jątrzyć boh. gjtřiti lus. sup. jetro est pustula. жтрь ἔνδον intus. Cod. bulg. Kop. изжтри. Cod. bulg. Kop. вънжтрь. idem. gl. cl. 443. Joan. 20. 26. изѫжтрьѭдоу ἔσωθεν extrinsecus. Luc. 11. 7. жтроба γαςήρ venter. Luc. 21. 23. Joan. 3. 4. ἦπαρ hepar. Edit. ostrog. Tob. 6. 5. — Scr. antar intus unde antara pars interior hominis. Cf. gr. ἔντερον et lat. venter.

ѭтр-ъвь σύννυμφος cognata. Ruth 1. 15. — Cf. scr. jâmâtr gener quod a jam conjungere, ergo: ѭ-тръвь.

ѭч-ьмєнь κριθή hordeum. Teste Vostokovio in libris antiquis ѭчьмъі pro ѭчьмъі. ѭчьмєньнъ κρίθινος hordeaceus. Joan. 6. 9. ѥчнѣнь pro ѭчнѣнъ. idem. Cod. serb. et assem. ѭчмѣнь. idem. Cod. bulg. ѭчьнъ. idem. Num. 5. 15. Nota serb. jačmen et ječmen. Cod. ostrom. ubique per ѫ scribit.

жг-лъ γωνία angulus. 1. Petr. 2. 7. Luc. 20. 17. gl. cl. 868. Neosl. vógel. — Scr. agh angere, unde anhas.

жг-ль ἄνθραξ carbo. Rom. 20. 12. жглиѥ. collect. Cod. bulg. Kop. Neosl. ógl et voglén pol. węgiel lit. unglis. — Scr. angâra carbo cf. agni.

жд-ѣ juxta. Habes in cod. bonon. psal. 93. 15. ждѣ ѥж (pro ѥѭ, confunduntur enim saepissime а et ж) ἐχόμενοι αὐτῆς juxta illam. ѭждѣ. idem. Cod. bonon. psal. 67. 26. Editt. ostrog. et vulg. ambobus locis habent близъ.

жд-а ἄγκιςρον hamus. Jez. 32. 4. жданца. idem. Matth. 17. 27.

жд-ро ταχύ cito. Cod. bonon. psal. 36. 2. ждропишѫщь ὀξυγράφος celeriter scribens. Ibidem psal. 44. 2. оуждришѧ ἐτάχυναν festinarunt. Cod. bonon. psal. 15 4, 105. 13. Editt. ostrog. et vulg. habent оускорити.

жз-ькъ ςενός angustus. Matth. 7. 13. Zach. 10. 11. Cf. жг-лъ. — Scr. ag angere.

Additamentum.

Continet voces, quas in codice bonon. et in versione slovenica quarumdam homiliarum S. Joannis Chrysostomi legimus.

алък-ати. Adde in cod. bonon. inveniri etiam **лакати**, **лачѫ-чеши**, unde **лачѫще**. Ibidem legitur etiam **възлъкашѫ** pro **възалъкашѧ**.

блюд-о. In cod. bulg. **блюдъ** gen. masc. legitur.

бол-ѣти. Adde **боль** *ἄῤῥωςος* aegrotus. **почто боли вашѧ избиваєте** *τί τοὺς ἀῤῥώςους ὑμῶν ἀποκτείνετε;* cur aegros vestros necatis?

брад-вь *ἀξίνη* ascia. Serb. bradva. idem.

брид-ъкъ. Dialectum pol. consulenti: foedus significare videbitur.

бръс-нѫти. Forma **бръісати** revera occurrit.

боуд-ити. Pro **бъдръ** reperimus etiam **бъждрь**, quam formam etiam in ostrogiensi editione bibliorum legisse meminimus.

бъх-ма *παντελῶς* prorsus, *ὅλως* in universum. **бъшьѭ** pro **бъшиѭ**. idem. Non dubitamus, quin cum serbico baš cognatum sit.

ва-снь. Adde significatum *τάχα* fortasse.

вез-ѫ. Adde **съноузьнъ** qui vehitur. Vides **н** euphoniae gratia insertum (cf. **въноушити** ab **оухо**) et syllabam **во** *τοῦ* **возъ** in **оу** mutatam esse.

витѧзъ. Ne putes, nos male scripsisse per-**зъ** pro-**зь**,

scito in Bell. troj. reperiri accus. et instrum. plur. витєзъı. De nasali ѧ dubitamus, cum codex, ceterum ѧ nullibi cum є confundens, habeat -єзъ. Valachis est витѣз. Ad eandem radicem fortasse referendum est вѫзвить f. τόκος fenus.

вод-а. Nota etiam водонось gen. fem. reperiri.

вр-ѣти. Adde significationem: scaturire.

вражъ. Pro вражда, cujus gen. sing. esset вражда, scribendum est вражьда gen. sing. вражьдъı; ьда enim suffixum est, ante quod г in ж mutatur.

врьт-ѣти. Adde вратъкъ εὐπερίτρεπτος volubilis.

вънн-ж. Certo certius scribendum est: въ инж, quod respondet fortasse germ. in einem fort. Non ignoras, инъ in lingua veteri significasse etiam: unus, quod notavimus ad єдинъ sub radice и. In codice bulgarico semper scribitur вънинж, quum alias ъı reperiatur. Cf. neosl. vedno.

вѣг-л-асьнъ. Adde formam вѣгласъ, не - ἀγνώμων ignarus.

гноус-нти. Minus bene per ж: гнжс - Cf. enim neosl.

гон-ѣти ἀρκεῖν sufficere. Saepius.

гоньз-нжти. Adde significationem ἀποτυγχάνειν excidere, et formam гонозити σώζειν servare. Nota primam sing. praes. гонежж in cod. bonon.

гроздъ. Adde formam грознъ in cod. bulg.

град-ж. Adde infinitivum грасти, quem bis tantum legimus. In dial. neosl. infinitivus non usurpatur.

гржбъ ἀγροικός agrestis. иже и гржби и не книжьници бѣшѧ οἱ καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἦσαν qui agrestes et litterarum rudes erant. нѣси петра и їѡанна гржбльи (sic pro гржблии) οὐχ εἶ Πέτρου καὶ Ἰωάννου ἀγροικότερος; nonne Petro et Joanne rudior es? гржбьши ἀμαθέστεροι rudiores.

дес-ьнъ. Adde десити εὑρίσκειν invenire.

длъгъ. Adde formam sine gutturali finali: продьлити μηκύνειν prolongare.

до. Adde дожни до ἕως usque ad. In Monum. Frising.

II. 63. habes dos (до же). Vide Šaff. Serb. Lesekörner. 86. qui in съборьникъ 1073 доже et in Dometiano bis доръı invenit.

дол - Forma оудоблѣти, quae in cod. assem. legitur, monstrare videtur, in ceteris formis consonam в ante л excidisse, et omnes ad доб-ръ referendas esse. Cod. bonon. habet etiam formam оувълѣти.

дръж-ати. Adde подрагъ *κράσπεδον* fimbria. дроугаꙗ прикоснѫ сѧ подразѣ ризѣ ѥмоу *ἄλλη ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου* alia tetigit fimbriam vestimenti ejus. подрагомъ. instrum. sing.

дрѫч - Revera invenimus formam оудрѫчити, quam e dialecto polonica suspicati sumus.

доу-нѫти. Adde pro forma regulari дъıхати reperiri etiam доухати доушѫ-шеши.

доуп-ина. Foveam videtur significare.

дѣл-ꙗ. Refer ad дѣло, ergo ad radicem дѣ-ти. Cf. lat. ergo quod a gr. *ἔργον* derivandum est.

дѣ-ѣши *μή* num. дѣѣши ли или (и) и нѣхъ мрътвъıихъ не въстави *μὴ γὰρ καὶ ἄλλους νεκροὺς οὐκ ἤγερεν;* annon etiam alios mortuos suscitavit? дѣѣши ли молитвъı трѣбова *μὴ προσευχῆς ἐδεήθη;* num precibus indiguit? Saepe legimus. Nobis quidem ad radicem дѣ-ти, quae in dialecto neosl. etiam: dicere significat, referendum esse et lat. ain' pro aisne respondere videtur.

жел-ѣти. Adde желѣтва (cf. молитва) *πένθος* moeror. аште и въ желѣтвѫ въпадеши *κἂν εἰς πένθος ἐμπέσῃς* etsi in moerorem incideris. Vides желѣти cum жалити cognatum esse.

жлад-ьва *ζημία* damnum. жладѫ et жлѣдѫ-деши жласти reddere, solvere. телицѫ да жлѣдетъ седморицеѭ-длъженъ бѫде (sic pro бѫдеть) нѣкто комоу сьребромъ. и не иматъ чимъ жласти. да того дѣлма ѧтъ бъıваатъ. и иже не длъженъ съı могъı же жласти давъ отъпоуштаѥтъ повиннаго. такожде и о адамѣ бъıстъ и о х҃ѣ бъıстъ. длъжьнъ вѣ адамъ сьмрьтьѭ и дръ-

жимъ бѣ диꙗволомъ, не вѣ длъженъ х҃ъ. ни дръжимъ бѣ. приде. жладе сьмрьтиѭ за дръжимаго. Librarius ubique pro non intellecto жласти posuit въздати, ita tamen ut, quid prius scripserit, facile legi possit.

жр-ънъвъ. Adde nom. et accus. plur. жрънъви. Ex hac forma et loc. plur. жрънъвахъ suspicamur, scribendum esse жрънъвь: Obstat tamen жрънъвъ осьльскꙑ gen. masc.

жоуп-иште *τάφος* sepulcrum. Saepe in plur. изъ жоупишть *ἐκ τοῦ τάφου* e sepulcro. въ жоупиштихъ *ἐν τῷ τάφω* in sepulcro.

жоуп-анъ. Vox in dialectis notissima; quomodo in lingua veteri explicandum sit, nescio. поусти же мѫжѧ жоупанꙑ и сановитꙑ къ свѧтоумоу-приде съ множьствомъ воѥводъ и казньць и жоупанъ.

жѧд-ати. Adde formam жѧдѣти *ποθεῖν* desiderare et жѧдьнъ *διψῶν* sitiens in cod. bulg.

зи-ꙗниѥ. Adde зѣꙗти *χαίνειν* hiare.

зр-ѣти. Adde съзорити *ὡριμάζειν* maturum reddere.

зълъ. Adde зъль et зълобь *κακία* malitia.

зѧб-ѫ *καταξαίνειν* dilacerare. ѥгда власи женьсти ногътꙑ (alias ногътьми) зѧбоми бѣахѫ *ὅτε τὸ τρίχωμα γυναικῶν τοῖς ὄνυξι κατεξαίνετο* quando capilli mulierum unguibus dilacerabantur. Fortasse cum зѫбъ conferendum.

н. Adde акꙑ *ὡς* uti et ѥлъ (ѥль) quantum, relat. Cf. коль.

испол-инъ. Cod. bonon. habet formam сполинъ et cod. bulg. Kop. gen. plur. споловъ.

ка-ꙗти. Adde pro казнь etiam каꙗзнь legi.

каз-ити. Adde проказьство *κακουργία* maleficium.

капь *εἰκών* imago. по капи нашеи и по образоу *κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν* ad imaginem nostram et similitudinem. грѣхъ въ моѭ капь сътворенааго обетьши *ἁμαρτία τὸν κατ' εἰκόνα τὴν ἐμὴν πλασθέντα ἐπα-*

λαίωσε peccatum eum, qui ad imaginem meam efformatus est, exoletum reddidit. Vides, nos male капище a кап-ати derivasse, капище a капь imago est locus imaginum. Cf. gr. εἰδωλεῖον ab εἴδωλον imago; at капь χρουνός fons a капати recte derivari videtur. двою капью нашего съпаса τοὺς δύο τῆς ἡμετέρας σωτηρίας χρουνούς duos salutis nostrae fontes.

кл-ати. Adde раскольнъ оумъ διχόνοια discordia.

клок-отати scaturire, bullire cum strepitu. Serb. klokotati. idem.

клос-оклоснити claudum reddere. Significatio e contextu orationis definita est. Cf. pol. kłos, kłus gradus tolutilis.

клѣть. Adde клѣтька cellam significans.

клюс-а equus. Serb. kljuse. idem.

кол-о Adde melius scribi колесьница quam колѣ- a gen. колесе, quae forma in cod. bonon. reperitur.

комък-аниѥ χοινωνία communio. свѧтоѥ комъканиѥ θεῖα μυςήρια divina mysteria. E lat.

кот-ъига ἱμάτιον vestis. Cf. lat. med. aevi cota, cotta, cotus. Du Cange.

котер-ати. Adde котора μάχη pugna et которьнъ μαχόμενος pugnans.

крин- Adde кринница χύτρα olla.

крък-ъига currus. Significatio e contextu orationis definita est. Nobis e latino med. aevi carcare (onus vehere) derivandum esse videtur. Du Cange.

кръстъ. Adde раскрьштенъ crucifixus.

крѣп-ити. Adde inveniri etiam крѣпъ pro крѣпъкъ.

коуд-ити ὀλοθρεύειν corrumpere. прокоудити. idem. прокоудьникъ λυμεών perniciosus.

коумиръ. Adde inveniri etiam коумиремъ dat. plur. et коумирѧ accus. plur. unde patet nom. sing. etiam коумирь fuisse.

коуп-ити. Adde прикоупъ творѧште τραπεζίται, numularii.

кꙑв-ати. Adde formam квати in cod. bonon.

лад-ию. Nota nos bis invenisse formam: алдию.

лице. Adde gen. личесе.

лиш-ити. Adde лихъ ἄμοιρος vacuus.

лѣп-ити. Adde formam прилѣпѣти προσηλοῦσθαι adhaerescere.

лѣть. Adde formam лѣтиѭ, не бѣаше лѣтиѭ пристѫпити οὐκ ἐξῆν προελθεῖν non licebat accedere. Vides interpretem slavum cum quibusdam codicibus legisse προσελθεῖν. Vide Joannis Chrysostomi homil. in Matthaeum. Edit. Frid. Field. Cantabrigiae. 1839. II. pag. 537.

лѧк-ѫ. Adde лѧцати лѧчѫ-чеши ἁλίσκειν capere. Bis invenimus сълѫчити συμβαίνειν contingere.

лѫшт-а λόγχη lancea. E lat.

межд-оу Adde межда ῥύμη vicus. Cf. neosl. meja.

ми-нѫти. Adde миновати παρατρέχειν praeterire.

мог-ѫ. Adde измъждати σαθροῦν debilitare. тварь рѫкоу моѥю измъжда τὸ τῶν χειρῶν ἐσάθρωσε δημιούργημα mearum manuum opificium putridum effecit.

мот-ꙑло. Adde gen. sing. мотꙑлꙑ, nom. sing. ergo etiam мотꙑла erat.

мък-нѫти Nota pro мъчта inveniri etiam мъчьтъ. Cf. neoslov. zamaknjen verzückt.

мьн-ѣти. Adde мѣнити putare. Neosl. méniti. idem.

не. Pro нежели abjecto е post ж etiam негли dicitur. Rarius occurrit forma некли. Nota etiam небонъ γάρ enim.

ноур-ити. Adde сънорити rectius сънoурити ἀποῤῥίπτειν abjicere, πλεονεκτεῖν laedere. изноуренниꙗ σύλα spolia.

нѫд-ити. Nota saepe occurrere ноудити. Etiam cod. bonon. habet ноу-нѫ- Cf. neosl. ponuditi et pol. nudzić.

оле ὦ o. Interj Scribitur ѡле.

ос-т-ръ. Adde осла ἀκόνη cos. Neosl. osla.

пазоухъі. Respondet graeco *κόλπος*. **оухъ** suffixum est: cf. **трѣбоухъ**, **гороухъ**.

пан-ица cisterna, puteus. Bulgaris est lanx.

пас- Nota **съпасъ** significare etiam *σωτηρία* salus.

пек-ж. Adde **пекло** *πίσσα* pix. Inst. **пекломъ**. Cod. bonon. ex hymno trium. 22. Idem etiam **пѣцѣлъ** quod in versione slavica vitarum Sanctorum saepe legitur, significare videtur. Cf. neosl. pekel pol. piekło inferi, quam significationem etiam *πίσσα* habet in neogr.

пла-нѫти. Adde **пламѣнъ** *φλόγινος* flammeus. **полѣтилѫ-лиши** *φλέγεσθαι* uri. **прѣстолъ твои политъ зарѣѭ свѣтъ са** *ὁ θρόνος φλέγεται τῇ αὐγῇ περιλαμπόμενος* thronus tuus incenditur fulgore collustratus.

плес-нѫти. Adde **съплескатн** *πλάσσειν* formare. **съплеска богъ испрѫва человѣка** *ἔπλασεν ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς τὸν ἄνθρωπον* formavit Deus a principio hominem. **съплескание обою бѫістъ** *ἀμφοτέρων ἐγένετο τὸ πλάσμα* amborum fuit formatio.

плоскъ *πλατύς* latus. **плоскъ кстъ листъ смоквинъ** *πλατύφυλλον γάρ ἐςι τὸ φυτὸν τῆς συκῆς* est enim ficus planta latis frondibus.

полъ. Adde **пладьнькъ** pro **пладьникъ** *μεσεμβρία* meridies.

при-ити. Legimus etiam in homiliis S. Joannis Chrysostomi.

пронѫіръ. Adde **пронѫірити** *ἐκδικεῖν* vindicare. **пронѫіръ** videtur derivandum esse a **ноугрити**, et proprie: *ζημία* damnum significare. Cf. **изноугрити** abjicere, laedere.

прѫт-ик *φρύγανα* sarmenta. Neosl. prót pol. pręt.

поуст-ити. Adde **поустошь** *μάτην* frustra.

пѫіт-ати. Adde **испѫіть** *ἔρευνα* scrutatio. **полагаѭ ти вьса моа сѫдѫі на испѫіти** *παρατίθημί σοι πάντα μου τὰ μέλη πρὸς ἔρευναν* omnia tibi membra ad scrutandum offero.

пѣг-а. Adde **пѣгота** *χαλάζωμα* tuberculum. **пѣготивъ** *λεπρός* leprosus. **пѣготивѫімъ пѣготѫі ико лопатоѭ**

словесемь сьбрꙑса. ти томоу вѣрꙑ не ѧхомъ λεπρῶν χαλαζώματα δίκην πλοίου (absurde, slavus interpres optime legit πτύου) τῷ λόγῳ ἀπέξεσε, καὶ τούτῳ οὐκ ἐπιςεύσαμεν leprosorum tubercula tanquam sordes (πλοῖον sordes!) sermone abrasit, et huic non credidimus. Chrysost. opera. Edit. Monfaucon. III 414. in spuriis.

радъ. Adde радма pro ради χάριν gratia.

рѣт-ѫ. Adde scribi etiam съретениѥ. Nota приобрѣтѣль f. lucrum.

рѫж-ьнъ καταγέλαςος ridiculus. съмотри же ми зълодѣиство ихъ рѫжьноѥ σκόπει δέ μοι τὴν κακουργίαν αὐτῶν τὴν καταγέλαςον vide illorum maleficium ridiculum. Serb. ružan turpis.

рѫка. Adde formam рѫковѧть. Male in cod. bonon. рѫковѣть.

сет-ьнъ ἔσχατος extremus. въ сетьнꙑѩ бѣдꙑ εἰς ἐσχάτους κινδύνους in extrema pericula. сетънаꙗ ожидаѭтъ дръзнѫвъшиихъ τὰ ἔσχατα μένει τοὺς τετολμηκότας extrema manent ausos. ѥже сетънааго безоумиꙗ ѥстъ ὅπερ ἐσχάτης ἀνοίας ἐςί quod summae dementiae est.

слоузь m. χυμοί humores. ꙗко брашьно пльтьноѥ ѥгда въ ѫтробѫ слоузь имѣѭштоу (rectius имѣѭштѫ, quae forma fortasse in codice legitur) зьль (rectius зълъ) въпадетъ καθάπερ ἡ σωματικὴ τροφὴ ὅταν εἰς γαςέρα χυμοὺς ἔχουσαν πονηροὺς ἐμπέσῃ quaemadmodum cibus corporeus cum in ventrem pravis humoribus repletum inciderit. E pol. śluz genuinam veteris dialecti formam слюзъ esse suspicamur. Cognatum est fortasse neosl. sléz althaea.

слоу-ти. Adde слоутиѥ et прослоутиѥ φήμη fama.

соу-нѫти. Adde significatum: effundere. Cod. bonon.

със-ати. Adde съсъ θηλή mamma.

сѧк- Adde исѫчити χωνεύειν conflare.

сѫд- Adde сѫдъ μέλος membrum.

ти *καί* et in cod. bulg. aliquoties reperitur.

троу- Adde натроугиши (ni fallor, pro натроугкши) *ψωμιεῖς* pasces. Cod. bonon. psal. 79. 6. ubi edit. ostrog. питакши habet. трава *σιτούμενος* vescens. Cod. bulg. Kop.

тѣк-нѫти. Adde потѣікати *διανύττειν* pulsare.

хлад-охлађаник *ὀλιγωρία* negligentia. Fortasse оглађаник. Cf. ослоушаник.

цитѣ. Adde заштицати *αἰνίττεσθαι* subindicare; proprie: tegere.

цѣст-а platea. Cod. bonon. Neosl. cesta via.

Index.

Ядро v. ꙗдро.
аице v. ꙗице.
алдиꙗ v. add. sub ладиꙗ.
алъча v. алъкати.
аще v. а.
багрѣница v. багръ.
багрѣнъ v. багръ.
балии v. ба-
балованиѥ v. ба-
бальство v. ба-
баснь v. ба-
бездна v. дно.
безочьство v. око.
безоума v. оумъ.
безоумль v. оумъ.
бисериѥ v. бисеръ.
бичь v. бити.
благодарити v. дати.
благодать v. благъ.
благодать v. дати.
благословити v. благъ.
блаженъ v. благъ.
блато v. брьниѥ.
блескъ v. блистати.
блещати v. блистати.
ближьнъ v. близъ.
близокъ v. близъ.
блисцаниѥ v. блистати.
блисцати v. блистати.
бльснѫти v. блистати.
бльстѣти v. блистати.
бльщати v. блистати.
блюдъ v. add. sub блюдо
блѧди v. блѧдѫ.
блѧдивъ v. блѧдѫ.
блѧдословиѥ v. блѧдѫ
блѧдь v. блѧдѫ.
блѫдити v. блѧдѫ.
блѫдьно v. блѧдѫ.
богатъ v. богъ.
богатѣти v. богъ.
боль v. add. sub болѣти
больми v. болии.
больнъ v. болѣти.
боѣзнь v. болѣти.
болꙗринъ v. болии.
борити v. брати.
боꙗзнь v. бои-
брадвь v. add.
бракъ v. брати.
бранити v. брати.
брань v. брати.
братиꙗ v. братъ.
братръ v. братъ.

бридъкъ v. add.
бритва v. брити.
бродъ v. бред-
бръзѣꙗ v. бръзъ.
бръıсати v. add. sub бръснѫти.
брѣмѧ v. брати.
брѧцаниѥ v. брѧк-
боуква v. боукъı.
боучати v. боук-
боуѥсловиѥ v. боуи.
боуѥсть v. боуи.
бъдръ v. боудити.
бъдѣти v. боудити.
бъждрь v. add. sub боудити.
бъхма v. add.
бъшьѭ v. add. sub бъхма.
бъıвати v. бъıти.
бъıкъ v. боук-
бъıль v. бъıти.
бьчела v. боук-
бѣгати v. бѣгѫ.
бѣгльць v. бѣгѫ.
бѣгъство v. бѣгѫ.
бѣда v. бид-
бѣдити v. бид-
бѣжати v. бѣгѫ.
бѣлъ v. бил-
бѣлѣгъ v. бил-
бѣсьновати v. бѣсъ.
бѣсьнъ v. бѣсъ.
ва v. въı
варити v. врѣти
варъ v. врѣти.
варѥниѥ v. врѣти.
вдовица v. вдова.
велбѫждь v. велбѫдъ.
великъ v. велии.
величати v. велии.
величити v. велии.
вельлѣпота v. велии.
вельми v. велии.
вельможѧ v. велии.
велѣти v. вл-
велѥниѥ v. вл-
верига v. врѣти.
верѣꙗ v. врѣти.
веселиѥ v. веселъ.
весло v. везѫ.
вечерꙗти v. вечеръ.
вилицѧ v. вити.
винарь v. вити
вино v. вити.
виноградъ v. вити.
витальница v. витати.
витѧжьство v. витѧзъ.
влага v. влъгъкъ.
владъıка v. владѫ.
владъıчь v. владѫ.
владъıчьствиѥ v. владѫ.
властелинъ v. владѫ.
власть v. владѫ.
власъ v. влъна.
влахъ v. влъхвъ.
влачити v. влѣкѫ.
влъна v. влати.
влънѥниѥ v. влати.
влъснѫти v. влъхвъ.
влъхвовати v. влъхвъ.
влъшьвлѥниѥ v. влъхвъ.
водити v. ведѫ.
водоносъ v. вода.

вождь v. ведѫ.
воинъ v. вои.
воиска v. вои.
волити v. вл-
воловьнъ v. волъ.
волоуи v. волъ.
волш v. вл-
вокѣати v. вои.
вражда v. врагъ.
вражьда v. add. sub врагъ.
врана v. вранъ.
врата v. врѣти.
вратарь v. врѣти.
вратити v. вратѣти.
вратъкъ v. add. sub вратѣти.
врачьство v врачь.
вретено v. вратѣти.
вряжение v. вргѫ.
вратоградарь v. вратъ.
вратоградъ v. вратъ.
вратоградъ v. вратъ.
вратъпъ v. врат-
врѣхоу v. врѣхъ.
врѣдъ v. врѣдити.
врѣмѧ v. влати.
врѣмѧ v. врѣти.
врѣтище v. врѣти.
вчера v. вечеръ.
въгодие v. годъ.
въдржити v. држг-
въдржзити v. држг-
въжагати v. жегѫ.
въжигати v. жегѫ.
въжизати v. жегѫ.
възаимъ v. имѫ.
възакмъ v. имѫ.
възбранити v. брати.
възбѫдити v. боудити.
възвить v. add. sub витѧзъ.
възгнѣтити v. гнѣтити.
възгодие v. годъ.
въздроути v. роу-
въздоухъ v. доухнѫти.
възлѣісъ v. лѣіс-
възнакъ v. нак-
възникнѫти v. ник-
възъпити v. въпити.
възѣди v. ѣд-
въкоусити v. коусити.
вълагалище v. лег-
вълазити v. лѣзѫ.
въмести v. метнѫти.
вънезапѫ v. пв-
въноушити v. оухо.
вънѣ v. вънъ.
вънѣшьнь v. вънъ.
вънѣѭдоу v. вънъ.
въняти v. имѫ.
вънѫтрь v. ѫтра.
въплъстити v. плъть.
въпль v. въпити.
въпрѣкъі v. про.
въпрѧщи v. прѧгѫ.
въселюдіѧ v. сѣд-
въскладати v. кладѫ.
въскраи v. краи.
въскрилие v. крѣіти.
въскрѣшати v. крѣснѫти.
въскъіпѣти v. къіпѣти.
въскѫѣ v къто.
въспориві v. прѣти.
въспрѧнѫти v. прѧд-

вѣспѣвати v. пѣти.
вѣспѧтити v. пѧнѫ.
вѣспѧть v. пѧнѫ.
вѣстокъ v. тѣкѫ.
вѣстрѣгати v. трѣгнѫти.
вѣстрѣзати v. трѣгнѫти.
вѣстржѣбити v. тржѣба
вѣсхлѣпати v. хлѣп-
вѣсѣінѣниѥ v. сѣінъ.
вѣторѣі v. два.
вѣѣди v. вид-
вѣікнѫти v. оук-
вѣінѣнъ v. вѣінѫ.
вѣінѫ v. add.
вѣіспрь v. вѣісокъ.
вѣіспрь v. прати.
вѣіспрѣнь v. прати.
вѣішѣнь v. вѣісокъ.
вѣсакъ v. вѣсь.
вѣсѣкъ v. вѣсь.
вѣсѣчѣскъ v. вѣсь.
вѣгласѣ v. add. sub вѣгласѣнъ.
вѣдокъ v. видѣти.
вѣдомъ v. видѣти.
вѣдѣти v. видѣти.
вѣнѣць v. вити.
вѣровати v. вѣра.
вѣсити v. висѣти.
вѣсть v. видѣти.
вѣтвь v. вѣшти.
вѣтіи v. вѣтъ.
вѣтовати v. вѣтъ.
вѣтѣскѣі v. вѣтъ.
вѣщати v. вѣтъ.
вѣш v. вѣшти.
вѧзъ v. вѧзати.
гавранъ v. вранъ.
гаѧдениѥ v. гад-
гвоздиинъ v. гвоздь.
главизна v. глава.
гладѣкъ v. гладити.
глоумливъ v. глоумити.
глѣбокъ v. глѫбокъ.
гнілъ v. гнити.
гнои v. гнити.
гноусѣнъ v. гноусити.
гноушати v. гноусити.
гнѣвливъ v. гнѣвъ.
гнѣтати v. гнетѫ.
гобѣзовати v. гобѣзити.
говѧдо v. говоръ.
година v. годъ.
голоть v. голъ.
гомѣіла v. могѣіла.
гонити v. гнати.
гонозити v. add. sub гонѣзнѫти.
гонѣти v. add.
гороуха v. горѣти.
гороушѣнъ v. горѣти.
горѣница v. гора.
горѣшии v. гора.
горѣ v. гора.
горѥ v. горѣти.
горѧчесть v. горѣти.
господинъ v. господь.
госпожда v. господь.
гостилѣникъ v. гость.
гостиньникъ v. гость.
гощениѥ v. гость.
градежь v. градити.

градъ v. градити.
градьць v. градити.
граждь v. градити.
гребениѥ v. гребѫ.
гроборъıтель v. ръıти.
гробъ v. греб-
гроза v. грозити.
грознъ v add. sub гроздъ.
громъ v. грьмѣти.
гръбатъ v. гръбъ.
гръличищь v. грълица.
грънило v. гръньць.
грьчьскъ v. грькъ.
грѣшьникъ v. грѣхъ.
грѧдѫщь v. грѧдѫ.
грѫбъ v. add.
гоубитель v. гоубити.
гъıбнѫти v. гоубити.
гъıбѣль v. гоубити.
гѫдьць v. гѫдѫ.
гѫсли v. гѫдѫ.
гѫсльникъ v. гѫдѫ.
далече v. дальнъ.
дань v. дати.
даръ v. дати.
даꙗти v. дати.
двизати v. двигнѫти.
дворъ v. двьрь.
двьрьница v. двьрь.
десити v. add. sub десьнъ.
дивеса v. дивити.
дивии v. дивити.
дира v. драти.
длъбѫ v. длато.
длъгъ v. дрьжати.
добль v. добръ.
доблѥсть v. добръ.
довлѣти v. вл-
дожии v. add. sub до.
доилица v. доити.
долина v. долъ.
долоу v. долъ.
домашьнь v. домъ.
домовитъ v. домъ.
доньдеже v. до.
досада v. сад-
досадити v. сад-
достоинъ v. стати.
достоꙗниѥ v. стати.
драчиѥ v. драти.
древле v. древьнъ.
дроужина v. дроугъ.
дрьжава v. дрьжати.
дрьзновениѥ v. дрьзати.
дрьзнѫти v. дрзати.
дрѣво v. дрьва.
доупина v. add.
доухати v. add. sub доунжти.
доуша v. доунѫти.
дъждити v. дъждь.
дрѧселовати v. дрѧхлъ.
дрѧселъ v. дрѧхлъ.
дрѧхловати v. дрѧхлъ.
дъхнѫти v. доунѫти.
дъщица v. дъска.
дъıмъ v. дъмѫ.
дъıхати v. доунѫти.
дьневьнъ v. дьнь.
дьнешьнь v. дьнь.
дьньс v. дьнь.
дѣвица v. дѣва.

дѣвичьскъ v. дѣва.
дѣвьство v. дѣва.
дѣиство v. дѣти.
дѣлатель v. дѣти.
дѣлати v. дѣти.
дѣло v. дѣти.
дѣльма v. дѣлѡ.
дѣлѡ v. add.
дѣтищь v. дѣта.
дѣтьска v. дѣта.
дѣтѣль v. дѣти.
дѣѣши v. add.
дѣшти v. дѣти.
джбрава v. джвъ.
жаловати v. жалити.
жалость v. жалити.
желати v. желѣти.
желѣтва v. add. sub желѣти.
женитва v. жена.
женити v. жена.
женихъ v. жена.
женищьца v. жена.
жестокость v. жестокъ.
жестосрьдиѥ v. срѣда.
живити v. живѫ.
животъ v. живѫ.
живъ v. живѫ.
жидати v. ждати.
жизнь v. живѫ.
жила v. живѫ.
жилище v. живѫ.
жиръ v. живѫ.
жита v. живѫ.
житенскъ v. живѫ.
житель v. живѫ.
житиѥ v. живѫ.
житьница v. живѫ.
жладьва v. add.
жладъ v. add. sub жладьва.
жлъчь v. жлътѣти.
жлѣдъ v. add. sub жладьва.
жрьтва v. жрѣти.
жоупанъ v. add.
жоупиште v. add.
жадьнъ v. жадати.
жадѣти v. add. sub жадати.
жажда v. жадати.
жатва v. жьнѫ.
жатель v. жьнѫ.
забъıти v. въıти.
задьнь v. за.
задѣшти v. дѣти.
зазрѣти v. зрѣти.
закалати v. клати.
заклати v. клати.
заклепъ v. клеп-
заклинати v. клѣнѫ.
заключити v. ключити.
заколѥниѥ v. клати.
законъ v. кон-
закровъ v. кръıти.
заметерѣти v. маторѣти.
замъкъ v. мък-
западъ v. падъ.
запечатьлѣти v. пекъ.
заплатити v. плат-
запоржчениѥ v. ржка.
запрътъкъ v. прът-
запрѣти v. прѣти.
запрѣщати v. прѣтити.
запѫти v. пѣнѫ.
заревъ v. рюти.

зарꙗ v. зрѣти.
застѫпити v. стати.
застѫпьникъ v. стати.
затварꙗти v. творити.
затворити v. творити.
заточениѥ v. текѫ.
заточити v. текѫ.
затъкнѫти v. тъкнѫти.
затѧзати v. тѧгнѫти.
защитити v. щитъ.
защицати v. add. sub щитъ.
зачинати v. чьнѫ.
зачѧльникъ v. чьнѫ.
зачѧти v. чьнѫ.
заꙗвивъ v. пв-
заꙗти v. имѫ.
званиѥ v. звати.
звоньць v. звьнѣти.
звѧцати v. звьнѣти.
звѫкъ v. звьнѣти.
здати v. дѣти.
зде v. сь.
здравица v. драв-
здравъ v. драв-
здравьствоуите v. драв-
здѣ v. сь.
зеленъ v. зелиѥ.
зелька v. зелиѥ.
земьнъ v. землꙗ.
земьскъ v. землꙗ.
зеница v. зрѣти.
зидати v. дѣти.
зиждитель v. дѣти.
зинѫти v. зиꙗниѥ.
злакъ v. зелиѥ.
златеница v. злато.
злодѣи v. дѣти.
злъчь v. жлътѣти.
змлиꙗ v. змиꙗ.
знамениѥ v. знати.
зорꙗ v. зрѣти.
зракъ v. зрѣти.
зрьно v. зрѣти.
зрьцало v. зрѣти.
зрѣлъ v. зрѣти.
зълоба v. зълъ.
зълобь v. add. sub зълъ.
зъль v. add. sub зълъ.
зьдъ v. дѣти.
зѧбѫ v. add.
зѣлоуто v. зѣло.
ибо v. и.
иглинъ v. игла.
идеже v. и.
иждити v. живѫ
иже v. и.
избавити v. бꙑти.
избꙑти v. бꙑти.
избꙑтъкъ v. бꙑти.
изваꙗнъ v. ваꙗти.
извирати v. врѣти.
изврьтѣти v. врьт-
издавьна v. дав-
измъждати v. add. sub могѫ.
измѣнити v. миръ.
изникнѫти v. ник-
изноурꙗти v. ноурити.
изноурѥниѥ v. add. sub ноурити.
изоумити v. оумъ.
изоути v. оути.
изъѫтрьѭдоу v. ꙗтра.

изѣсти v. ꙗд-
или v. и.
именовати v. имѧ.
имѣниѥ v. имѫ.
имѣти v. имѫ.
иногда v. инъ.
инодоушьно v. и.
инокъ v. и.
инорожь v. и.
инъ v. и.
инъгда v. инъ.
инѫдоу v. инъ.
инѫдѣ v. инъ.
искони v. кон-
искрьнь v. крои-
искоусити v. коусити.
исопьнъ v. соунѫти.
исплънити v. плънъ.
исплънꙗти v. плънъ.
исплънъ v. плънъ.
испоржчьникъ v. ржка.
исправити v. про.
испрьва v. про.
испъіти v. пъіт-
испъіть v. add. sub пъітати.
испъітьникъ v. пъітати.
истеса v. ѥсмь
истина v. ѥсмь.
истиньнъ v. ѥсмь.
истирати v. трѣти.
источьникъ v. текѫ.
истрѣзвити v. трѣзвити.
истоуканиѥ v. тоук-
истоуканъ v. тоук-
истъ v. ѥсмь.
истъкнѫти v. тъкнѫти.
истъщати v. тъщь.
истьнити v. тьнѫ.
исхватити v. хъітити.
исходъ v. ходити.
исцѣлѣти v. цѣлъ.
исъхати v. соухъ.
исъхнѫти v. соухъ.
исъіхати v. соухъ.
исѧкнѫти v. сѧк-
исѫчити v. add. sub сѧкнѫти
ищезати v. чезнѫти.
ищезнѫти v. чезнѫти.
ищѧдиѥ v. чѧдо.
кадило v. кадити.
кадильница v. кадити.
каженикъ v. казити.
казнь v. каꙗти.
како v. къто.
каковъ v. къто.
калѥниѥ v. калъ.
камъі v. камень.
камѣнъ v. камень.
канѫти v. капати.
капище v. капати.
капище v. add. sub капь.
каплꙗ v. капати.
капь v. add.
каꙗзнь v. add. sub каꙗти.
квасъ v. къіснѫти.
квасьникъ v. квасъ.
клада v. кладѫ.
кланꙗти v. клонити.
класъ v. клати.
клевета v. клю-
клеветати v. клю-
клеветьникъ v. клю-

канчати v. канкнѫти.
кличь v. кликнѫти.
клокотати v. add.
клѣта v. клѣть.
клѣтка v. клѣть.
клѣтька v. add. sub клѣть.
ключимъ v. ключити.
ключь v. ключити.
клѧтва v. клѧнѫ.
клѧтвопрѣстѫпьникъ v. клѧнѫ.
книгъчии v. книга.
книжьникъ v. книга.
коварьнъ v. коуѣ.
коварьство v. коуѣ.
ковачь v. коуѣ.
ковъ v. коуѣ.
ковьникъ v. коуѣ.
когда v. къто.
козьаиць v. коза.
козьлогласованиѥ v. коза.
козьлъ v. коза.
козьлѧ v. коза.
коликъ v. къто.
колъ v. клати.
колесьница v. add. sub коло.
колѣсьница v. коло.
комъканиѥ v. add
коньць v. кон-
копиѥ v. копати.
копъіто v. копати.
корабиць v. кора.
корабль v. кора.
корабльникъ v. кора.
корень v. кора.
користь v. корити.
корица v. кора.
корѣіто v. кора.
корѧ v. кора.
котва v. котка.
которѣі v. къто.
котора v. add. sub котерати.
которьнъ v. add. sub котерати.
котъіга v. add.
кошьница v. кошь.
краи v. крои-
краинии v. крои-
крамольникъ v. крамола.
красота v. красити.
красьнъ v. красити.
краѣгранесиѥ v. грано.
крило v. крѣіти.
крити v. крѣіти.
кровъ v. крѣіти.
кромѣшьнь v. кромѣ.
кропива v. кропити.
кротость v. кротити
кротъкость v. кротити.
кротость v. кротити.
крѣвоточивъ v. крѣвь.
крѣкъіга v. add.
крѣмилица v. крѣмити.
крѣмило v. крѣма.
крѣмильце v. крѣма
крѣмьчии v. крѣма.
крѣчьбьникъ v. крѣчьмница
крѣілатьць v. крѣіти.
крьстити v. крьстъ.
крьщениѥ v. крьстъ.
крѣпость v. крѣпити

крѣпѫкѫ v. крѣпити.
крѣсити v. крѣснѫти.
крѫглѫ v. крѫгъ.
коудити v. add.
коузньць v. коуѭ.
коумирь v. add.
коуплѭ v. коупити.
коупно v. коупа.
коупьць v. коупити.
коурогласьникъ v. коуръ.
коурѣникъ v. коурити.
кѫждо v. кѫто.
кѫзнь v. коуѭ.
кѫі v кѫто.
кѫіслѫ v. кѫіснѫти.
кѫіченикъ v. кѫічити.
кѫдоу v. кѫто.
ладиница v. ладиѭ.
лакати v. add. sub алѫкати.
лакомьство v. алѫкати.
ласканикъ v. ласкати.
ласкрьдѫ v. ласкати.
ласкрьдьство v. ласкати.
лачьнѫ v. алѫкати.
лаштель v. лаштн.
лежати v. лег-
ликовати v. аникъ.
лисица v. лисъ.
листвикъ v. листъ.
лихоимьць v. лихъ.
лихопитикъ v. лихъ.
лихокденикъ v. лихъ.
лихъ v. add. sub лишити.
лицедѣи v. лице.
лицемѣръ v. лице.
лишати v. лишити.
лише v. лихъ
лншеникъ v. лихъ.
лобѫзати v. лобзати.
ловитва v. ловити.
ловъ v. ловити.
ложе v. лег-
ложесна v. лег-
лозикъ v. лоза.
лоучьшии v. лоучити.
лѫжа v. лѫгати.
лѫжь v. лѫгати.
лѫжьникъ v. лѫгати.
льзѣ v. льгѫкъ.
льстити v. льсть.
льстьць v. льсть.
льщаникъ v. блистати.
льщеникъ v. льсть.
лѣвица v. лѣвъ.
лѣживъ v. лѣ-
лѣковати v. лѣкованикъ.
лѣнити сѧ v. лѣнъ.
лѣпота v. лѣпити.
лѣпоща v. лѣпити.
лѣпъ v. лѣпити.
лѣствица v. лѣзѫ.
лѣтати v. летѣти.
лѣтиѭ v. add. sub лѣть.
лѣтовьникъ v. лѣто.
лѣторасль v. растѫ.
лѣшти v. лишати.
любезьнъ v. любити.
любо v. любити.
любовѫічѫщь v. оук-
любодѣи v. любити.
любодѣица v. любити.
любьми v. любити.

любезь v. любити.
любі v. любити.
людьскъ v. людъ.
лѫцати v. лѫкъ.
лѫка v. лѫкъ.
лѫкавъ v. лѫкъ.
лѫкочь v. лѫкъ.
лѫкъ v. лѫкъ.
лѫшта v. add.
маниѥ v. манѫти.
мановеніѥ v. манѫти.
маслина v. мазати.
масло v. мазати.
мастить v. мазати.
масть v. мазати.
маторьство v. маторѣти.
медьянъ v. медъ.
медвѣдь v. медъ.
медвѣдь v. ѭд-
межда v. add. sub междоу.
мечьникъ v. мечь.
мизати v. мьгновеніѥ.
милосрьдъ v. срѣда.
милостьіню v. миловати.
милость v. миловати.
милъ v. миловати.
мимо v. минѫти.
миновати v. add. sub мимо.
миръ v. минѫти.
младеньць младъ.
младѣньць v. младъ.
млатъ v. млатити.
млинъ v. млѣти.
млъва v. млъвити.
млъчати v. млъкнѫти.
многашти v. многъ.
множити v. многъ.
множьство v. многъ.
могѫть v. могѫ.
могѫтьство v. могѫ.
мои v. мъі.
мокръ v. мокнѫти.
молитва v. молити.
моль v. млѣти.
мольба v. молити.
моръ v. мрѣти.
мотъіла v. add. sub мотъіло.
моци v. могѫ.
моцьшии v. могѫ.
мочити v. мокнѫти.
мразъ v. мръзнѫти.
мракъ v. мрѣкнѫти.
мрьзькъ v. мрьзнѫти.
мрьтвити v. мрѣти.
мрьтвъ v. мрѣти.
мрьтвьць v. мрѣти.
моудьнъ v. моудити.
мъдлость v. моудити.
мъдлъ v. моудити.
мъдльнъ v. моудити.
мъчта v. мък-
мъчтаніѥ v. мък-
мъчтати v. мък-
мъчьтъ v. add. sub мъкнѫти.
мъісль v. мъісліти.
мъітарь v. мъіто.
мъішьца v. мъішь.
мьжати v. мьгновеніѥ.
мьнии v. мьнѫ.
мьсть v. мьстити.
мьщѫ v. мьскъ.
мьшелоимьць v. мьшелъ.

мѣдьница v. мѣдь.
мѣдѣнъ v. мѣдь.
мѣна v. миръ.
мѣнити v. add. sub. мѣнѣти.
мѣрити v. мѣра.
мѣсто v. метнѫти.
мѣтати v. метнѫти.
мѫтва v. мѫта.
мѫтежь v. мѫтѫ.
мѫжати v. мѫжь.
мѫтити v. мѫтѫ.
мѫченикъ v. мѫка.
мѫчитель v. мѫка.
навадити v. вадити.
навъікнѫти v. оук-
навъіцати v. оук-
наговорити v. говоръ.
надежда v. дѣти.
надро v. ѭдро.
надъ v. на.
надъімати v. дъмѫ.
надѣѭти v. дѣти.
назирати v. зрѣти.
назнаменати v. знати.
наи v на.
наимьникъ v. имѫ.
накладати v. кладѫ.
налѫцати v. лѫкѫ.
напасть v. падѫ.
напоити v. пити.
напрасьниѣъ v. прас-
напрасьно v. прас-
напрасьнъ v. прас-
напъіщенъ v. пъіхати.
народъ v. родити.
нарочитъ v. рекѫ.
нарѫдити v. рѧдъ.
населєнаѭ v. сѣд-
насладити v. сладъкъ.
наслѣдьникъ v. слѣдъ.
насѫщьнъ v. ѥсмь.
натроути v. троу-
натъкати v. тъкати.
наоустити v. оустити.
начальникъ v. чьнѫ.
накмьникъ v. имѫ.
небесьнъ v. небо.
небесьскъ v. небо.
небонъ v. add. sub не.
невлажьнъ v. влъгъкъ
неволѭ v. вл-
невъіченик v. оук-
невѣжда v. видѣти.
невѣста v. видѣти.
невѣтохранитель v. вѣтъ
негли v. add. sub не.
негодовати v. годѣ.
недѫговати v. дѫг-
недѫгъ v. дѫг-
недѫжьнъ v. дѫг-
неже v. не.
неистовъ v. ѥсмь.
неистовьство v. ѥсмь.
некли v. add. sub не.
немощь v. могѫ.
немьшелоищьць v. мьшелъ.
ненавидѣти v. видѣти.
неопасьнъ v. пас-
неополимъ v. плонѫти.
неплодъі v. плодъ.
непосагъшь v. саг-
непраздьна v. праздьнъ.

неприꙗзнь v. приꙗти.
непьщевати v. пьщ-
нерадьство v. радити.
несълитьнъ v. лиꙗти.
неоувѧдаѥмъ v. вѧд-
неоусъıпаѭщь v. съпати.
ни v. не.
низрѣꙗти v. ринѫти.
ницати v. ник-
ниць v. ник-
ножьница v. ножь.
ноздри v. носъ.
носити v. несѫ.
ноудити v. add. sub нѫдити.
нъıрище v. ноурити.
нѣдро v. ꙗдро.
нѣмьць v. влъхвъ.
нѣчьто v. нѣ-
нѫдьми v. нѫдити.
нѫжда v. нѫдити.
обавати v. ба-
обаполъı v. полъ.
обарати v. брати.
обаче v. оба.
обаꙗниѥ v. ба-
обетъшати v. ветъхъ.
обида v. бид-
обидѣти v. бид-
обилиѥ v. бил-
обиновати v. вина.
обинѫти v. вина.
обитѣль v. витати.
облакъ v. влѣкѫ.
область v. владѫ.
облещи v. лег-
обличити v. лице.
облобъıзати v. лобзати.
облѣсти v лѣзѫ.
обманѫти v. ман-
образъ v. разити.
оброкъ v. рекѫ.
оброщениѥ v. брощ-
оброщенъ v. брощ-
оброщити v. брощ-
обръснѫти v. бръс-
обрътити v. рът-
обрѣзати v. рѣзати.
обрѣсти v. рѣт-
обрѣтельникъ v. рѣт-
обрѫчениѥ v. рѫка.
обрѫчити v. рѫка.
обрѫчь v. рѫка.
обоуздавати v. оузда.
обоуꙗти v. боуи.
объıчаи v. оук-
обьщь v. вещь.
обьщьникъ v. вещь
обѣдениѥ v. ꙗд-
обѣдъ v. ꙗд-
обѧтрити v. ѩтра.
обѧтрѣти v. ѩтра.
обѧштрениѥ v. ѩтра.
овощиѥ v. вощ-
овощь v. вощ-
овощьникъ v. вощ-
овощьница v. вощ-
овьнъ v. овьца.
огавиѥ v. гав-
оглъхнѫти v. глоухъ.
огльбнѫти v. гаѣбати.
огрѣбати v. гребѫ.
огѫстѣти v. гѫстъ.

одевелѣти v. девелъ.
одежда v. дѣти.
одрати v. драти.
одѣти v. дѣти.
ожерелиѥ v. жрѣти.
ожестѣти v. жестокъ.
озобати v. зобати.
окамѣнити v. камень.
окаанъ v. каити.
оклоснити v. add. sub клоснити.
окно v. око.
оковань v. коуѫ.
оковъ v. коуѫ.
окринъ v. крин-
окръмитель v. крѣма.
окрьстъ v. крьст-
окрьстьнъ v. крьст-
окрѫжениѥ v. крѫгъ.
оладенѣти v. ладина.
омразити v. мрьзнѫти.
омрачити v. мрѣкнѫти.
омѫтѣти v. матѫ.
оньсица v. онъ.
опасениѥ v. пас-
опасьнъ v. пас-
опашатъ v. паш-
опашь v. паш-
опирати v. прѣти.
оплазивъ v. плаз-
оплазовати v. плаз-
оплотъ v. плетѫ.
оплъчениѥ v. плъкъ.
оплъчити v. плъкъ.
опоганити v. поганъ.
ополѣти v. плаѫти.
опона v пьнѫ.
опрѣсьнъкъ v. прѣсьнъ.
опрѣти v. прѣти.
опратати v. прат-
опоустити v. поустити.
орало v. орати.
осаждавѣти v. сѣд-
оседълати v. сѣд-
осило v. сила.
оскверьнити v. скверьна.
осклабити v. скълаб-
оскомьнъ v. ском-
оскждѣниѥ v. щадѣти.
оскждѣти v. щадѣти.
ослаба v. слабити.
ослаблѣнъ v. слабити.
ослоушаниѥ v. слоути.
основати v. снов-
осла v. add. sub остръ.
ослабѣти v. слабити.
осноути v. снов-
оснъівати v. снов-
особити v. свои.
особь v. свои.
останъкъ v. стати.
остоудити v. стоудь.
остьнъ v. остъ.
оськла v. оськъ.
осѣнити v. сѣнь.
осѣтовати v сѣтовати
осѫзати v. сѫгнѫти.
осѫдити v. сѫдити.
осѫждати v. сѫдити.
отирати v. трѣти.
отлъстѣти v. тлъстъ.
отокъ v текѫ.

отрава v. троу-
отравенъ v. троу-
отравьникъ v. троу-
отрада v. радити.
отрадьнъ v. радити.
отреченъ v. рекъ.
отрочищь v. рекъ.
отрочьнъ v. рекъ.
отрѣти v. трѣти.
отъбрѣсати v. брѣс-
отъвѣ v. вѣ-
отъвѣтъ v. вѣтъ.
отъвѣша v. вѣ-
отъкрѣвеніе v. крѣіти.
отъмьщеніе v. мьстити.
отънждоу v. нъдити.
отънъдь v. нъдити.
отъщетити v. тъщь.
отъчакмъ v. чаіти.
отърасль v. растъ.
отъядъ v. ѣдъ.
отьчина v. отьць.
отьчь v. отьць.
отьчьствіе v. отьць.
отъготити v. тъгнъти.
отъгчити v. тъгнъти.
охлажданіе v. add. sub хлад-
охрѣмнъти v. хромъ.
оцоущати v. цоутити.
оцѣждати v. цѣд-
оцѣпати v. цѣпѣнѣвати.
оцѣстити v. чистъ.
очесьнъ v. око.
очрьвити v. чрьвь.
очрьпа v. чрьтати.
падати v. падъ.
пажить v. живъ.
паздеръ v. драти.
пазнокъть v. нокъть
пакость v. пакъі.
пакостьникъ v. пакъі.
палити v. планъти.
паличьникъ v. палица.
памать v. мьнѣти.
паница v. add.
папратъ v. прат-
папрьть v. прат-
парити v. прати.
паства v. пасъ.
паствина v. пасъ.
пастоухъ v. пасъ.
пастъіревнчищь v. пасъ.
пастъірь v. пасъ.
паче v. пакъі.
пекло v. add. sub пекъ.
пеленъі v. плѣнъ.
пепелъ v. иланъти
перо v. прати.
пещь v. пекъ.
пещьница v. пекъ.
печаль v. пекъ.
печать v. пекъ.
пировати v. пити
пиръ v. пити.
пирьшьство v. пити.
писканіе v. пискати.
писма v. писати.
питомъ v. питати.
пища v. питати.
пищаль v. пискати.
пиінница v. пити.
пиінъ v. пити.

плаваниѥ v. плоути.
плавати v. плоути.
пладновати v, полъ.
пладьньѥ v. add. sub полъ.
пламень v. планѫти.
пламъı v. планѫти.
пламѣнъ v. add. sub планѫти.
платно v. платъ.
плащаница v. платъ.
плачь v. плакати.
плачьвьнъ v. плакати.
плашити v. плах-
плескати v. плеснѫти.
плеща v. плещи.
плищевати v. плеснѫти.
плищь v. плеснѫти.
плодовитъ v. плодъ.
плоскъ v. add.
плотъ v. плетѫ.
плъзати v. плъзнѫти.
плъзити v. плъзнѫти.
плътѣнъ v. плъть.
плѣвелъ v. плѣвѫ.
плѣвъı v. плѣвѫ.
плѣзати v. плъзнѫти.
плѣнити v. плѣнъ.
плѣница v. плѣнъ.
плѣньникъ v. плѣнъ.
плѣнꙗти v. плѣнъ.
плѣтати v. плетѫ.
плѣшивъ v. плѣшь.
плюновениѥ v. плюѭ.
плюнѫти v. плюѭ.
побѣда v. бид-
повапити v. вап-
повапнити v. вап-
повиновати v. вина.
повинѫти v. вина.
поводьнь v. вода.
поглаголаниѥ v. рекѫ.
погребѫ v. греб-
погрести v. греб-
погрети v. греб-
погрѣбати v. греб-
погрѣшити v. грѣхъ.
погрѧзнѫти v. грѧзнѫти.
погрѫжати v. грѧзнѫти.
погрѫзити v. грѧзнѫти.
подавити v. давити.
подбигнѫти v. двигнѫти.
подвигъ v. двигнѫти.
подвизати v. двигнѫти.
подобати v. добръ.
подобьнъ v. добръ.
подражати v. драг-
подрагъ v. add. sub дръжати.
подробьноу v. дробити.
подъ v. по.
подъбои v. по.
подъбѣга v. пѣг-
подъпора v. прѣти.
подъпѣга v. пѣг-
подъıѧтель v. имѫ.
подьница v. по.
пожѧти v. жьнѫ.
позобати v зобати.
позъıбнѫти v. зъıбати.
позѧбнѫти v. зѧбнѫти
показати v. казати.
показнь v. каꙗти.
поквасити v. къıснѫти

поклонити v. клонити.
поклакнѫти v. лакѫ.
покои v. кои-
покоити v. кои-
покропити v. кропити.
покоусити v. коусити.
покѣивати v. кѣивати.
полагати v. лег-
полма v. полъ.
положити v. лег-
полоучити v. лоучити.
польза v. льгъкъ.
пользевати v. льгъкъ.
полѣно v. планѫти.
полѣти v. add. sub планѫти.
помавати v. манѫти.
помарати v. мар-
помизати v. мьгновение
поминати v. мьнѣти.
поморие v. море.
помостъ v. мостъ.
помощьникъ v. могѫ.
помрѣзнѫти v. мрѣзнѫти.
помѣнѫти v. мьнѣти.
поманяти v. мьнѣти.
понести v. несѫ.
понрѣти v. ноурити.
понѣирити v. ноурити.
поншва v. пьнѫ.
поприще v. прати.
попхавати v. пхати.
порабити v. рабъ.
порицати v. рекѫ.
порокъ v. рекѫ.
поржчити v. ржка.
посагати v. саг-
посагнѫти v. саг-
посадьница v. сѣд-
послоухъ v. слоути.
послоушьникъ v. слоути.
послѣдъ v. слѣдъ.
послѣдьнь v. слѣдъ.
послѣжде v. слѣдъ.
посмага v. смаг-
посмисати v. смѣшти.
посмраждати v. смрьдѣти.
посмѣхъ v. смѣшти.
пособие v. свои.
пособьникъ v. свои.
пособьствовати v. свои.
посоха v. сох-
поспѣшати v. спѣти.
поспѣшити v. спѣти.
поспѣшти v. спѣти.
постела v. стрѣти.
постлати v. стрѣти.
пострѣкатель v. стрѣкати.
посѣтити v. сѣт-
потонѫти v. топити.
потопъ v. топити.
потрѫсьнъ v. трѫсѫ.
потоухнѫти v. тоух-
потъкати v. add. sub тъкнѫти.
потьбѣга v. пѣг-
пооущати v. оустити.
похватити v. хъітити.
похоть v. хотѣти.
похотьникъ v. хотѣти.
почити v. кои-
почьтение v. чьтѫ.

поштенникъ v. чьтѫ.
правина v. про.
право v. про.
правота v. про.
правъ v. про.
правъда v. про.
правъдънъ v. про.
праздьникъ v. праздънъ.
праздьновати v. праздънъ.
привалити v. влати.
принимати v. рекѫ.
прикасати v. коснѫти.
прикладъ v. кладѫ.
прикоупъ v. add. sub коупити.
плилежьнъ v. лег-
прильпнѫти v. лѣпити.
приключити v. лючити.
прильпѣти v. add. sub лѣпити.
примракъ v. мрѫкнѫти.
приникнѫти v. ник-
приоврѣтѣль v. add. sub рѣт.
присвашти v. свои
присвоити v. свои.
присвѣнѫти v. свѣд-
присно v. при.
приспѣти v. спѣти.
пристанище v. стати.
присънъ v. при.
присѫга v. сѫгнѫти.
притворъ v. творити.
притъча v. тъкнѫти.
притѫжати v. тѫжати.
пришьлъць v. ходити.
прикмьникъ v. имѫ
пробавити v. бъіти.
продати v. дати.
продьлити v. add. sub длъгъ.
проказа v. казити.
проказьство v. add. sub казити.
прокоудити v. add. sub коудити.
прокоудьникъ v. add. sub коудити.
прокъ v. про.
пролѣтънъ v. лѣто.
пронъіривъ v. пронъірѫ.
пронъірити v. add. sub пронъірѫ.
пропасть v. падѫ.
пропинати v. пьнѫ.
пророци v. рекѫ.
прорицати v. рекѫ.
пророкъ v. рекѫ.
просадити v. сѣд-
прослоути v. слоути.
прославити v. слава.
простирати v. стрѣти.
простити v. простъ.
пространъ v. стрѣти.
пространьство v. стрѣти.
просвѣтѣти v. свитати.
просѣсти v. сѣд-
противити v. противѫ.
проходъ v. ходити.
процвѣтати v. цвѣт-
прочитати v. чьтѫ.
прочь v. про.
прошьдити v. шьд
прьвъі v. про.
прьвьство v. про.

прьстень v. прьстъ.
прьстѣнъ v. прьсть.
прѣвѣщіти v. про.
прѣварити v. варити.
прѣграда v. градити.
прѣгрѣчити v. горѣти.
прѣдъ v. про.
прѣдѣлъ v. дѣлити.
прѣисподьнь v. про.
прѣклѣть v. клѣть.
прѣкратити v. кратъкъ.
прѣлюбъі v. любити.
прѣмо v. про.
прѣмьнъ v. про.
прѣникѣ v. прѣти.
прѣпражда v. пражд-
прѣслоушаникѣ v. слоути.
прѣспѣти. v. спѣти.
прѣстолъ v. стрѣти.
прѣѣхати v. ид-
прѣидѫ v. ид-
пръі v. прѣти.
пражгло v. прагъ.
пражданъ v. прад-
пражжати v. прагъ.
пражжити v. прагъ.
пражтикѣ v. add.
поустошьнъ v. поустити.
поустъ v. поустити.
пшеница v. пхати.
пшено v. пхати.
пьприще v. прати.
пьстръ v. писати.
пьтеньць v. питати.
пьтѣньць v. питати.
пьцьлъ v. add. sub пекъ.
пѣга v. add.
пѣготивъ v. add. sub пѣга.
пѣнажьникъ v. пѣназь.
пѣснь v. пѣти.
пѣтлъ v. пѣти.
пята v. пьнъ.
пятель v пѣти.
пятъкъ v. пять.
пхто v. пьнъ.
работати v. рабъ.
рабъіни v. рабъ.
ради v. радъ.
радма v. add. sub радъ.
радоща v. радъ.
раждати v. родити.
разарѣти v. орати.
разбоиникъ v. бити.
разбоушти v. боуи.
развѣ v. разъ.
разгнѫти v. гоубити.
разгъібати v. гоубити.
раздирати v. драти.
раздоръ v. драти.
раздражити v. дражити.
раздрати v. драти.
раздроушити v. роушити.
различьнъ v. лице.
разньствикѣ v разъ.
разорити v. орати.
разоумъ v. оумъ.
рало v. орати.
расвѣрѣпѣти v. свѣрѣпъ.
раскольнъ v. add. sub клати.
раслаблкнъ v. слабити.
расохатъ v. сох-
распалинъі v. падъ.

распасти v. падѫ.
распинати v. пьнѫ.
распространити v. стрѣти.
распрꙗ v. прѣти.
распѫдити v. пѫд-
распѫтиѥ v. пѫть.
растити v. растѫ.
расъıпати v. соунѫти.
расѣлина v. сѣд-
расѣсти v. сѣд-
расѣꙗниѥ v. сѣꙗти.
ратаи v. орати.
ратовище v. рать.
ратьникъ v. рать.
раченик v. рачитель.
рачити v. рачитель.
рачьшь v. рачитель.
раширѣти v. широкъ.
ревновати v. рьвениѥ.
ревность v. рьвениѥ.
ретовати v. ретъ.
ристаниѥ v. ристати.
робищь v. рабъ.
робъ v. рабъ.
ровъ v. ръıти.
родити v. радити.
родъ v. родити.
родьство v. родити.
рожанъ v. рогъ.
рождьство v. родити.
рои v. ринѫти.
рота v. ротити.
роуда v. ръдѣти.
роуно v. ръвати.
ръвеникъ v. ръıти.
ръжда v. ръдѣти.
ръждавѣти v. ръдѣти.
ръıбитва v. ръıба.
ръıждь v. ръдѣти.
рѣчь v. рекѫ.
рѣꙗти v. ринѫти.
рѫбищь v. рѫбъ.
рѫжьнъ v. add.
рѫковѣть v add. sub рѫка.
рѫковѧть v. add. sub рѫка.
рѫкоѩть v. рѫка.
садити v. сѣд-
сановьникъ v. санъ.
свада v. вадити.
свадливъ v. вадити.
сватъ v. сват-
свекръвь v. свекръ.
сверѣпъ v. свѣрѣпъ.
свиноѥ v. свиниꙗ.
свиньнъ v. свиниꙗ.
свиньць v. вити.
свирѣль v. свирати.
свирѣпъ v. свѣрѣпъ.
свобода v. свои.
свободь v. свои.
свьтѣниѥ v. свитати.
свьтѣти v. свитати.
свѣнѥ v. свѣнити.
свѣтило v. свитати.
свѣтити v. свитати.
свѣтъ v. свитати.
свѧтитба v. свѧтити.
свѧтъ v. свѧтити.
себе v. свои.
седморица v. седмь.
селикъ v. сь.
село v. сѣд-

сетьнъ v. add.
сиковъ v. сь.
сило v. сила.
синета v. синь.
ситик v. сила.
сице v. сь.
сицевь v. сь.
скарѧдик v. скарѧдовати.
скарѧдьнъ v. скарѧдовати.
скважна v. сквозѣ.
сквьнавъ v. сквьна.
сквьнити v. сквьна.
сковрада v. скврада.
скопити v. коп-
скопьць v. коп-
скрада v. скврада.
скрижаль v. криж-
скрѣбѣти v. скрѣбь.
скрьжетъ v. скрьжьтати.
скрьжьтъ v. скрьжьтати.
скрѣньствик v. сквьна.
скрѣньство v. сквьна.
скрѣньствовати v. сквьна.
скѫдель v. скѫделъ.
скѫдость v. цѣлѣти.
скѫдълъ v. скѫделъ.
скѫдьнъ v. цѣлѣти.
скѫдѣль v. скѫделъ.
слава v. слоути.
слама v. стрѣти.
слана v. соль.
сланъ v. соль.
сласть v. сладъкъ.
слатина v. соль.
слина v. соль.
слово v. слоути.
словѣньць v. влъхвъ.
слоуга v. слоути.
слоузь v. add.
слоутик v. add. sub слоути.
слоухъ v. слоути.
слъшати v. слоути.
слѣпьць v. слѣпъ.
слѫкъ v. лѫкъ.
смококвьница v. смокъвь.
смрадъ v. смрьдѣти.
сничакъ v. сник-
сничьство v. сник-
сокъ v. сѫк-
сокачик v. сѫк-
сопѣль v. сопьць.
сочиво v. сѫк-
сполинъ v. add. sub исполинъ.
спъіти v. пъіт-
спѣхъ v. спѣти.
спѣшити v. спѣти.
среда v. срѣда.
срьдовѣдьць v. срѣда.
срьдъба v. срѣда.
срьдьце v. срѣда.
срѣсти v. рѣт-
срѣтение v. рѣт-
срѫца v. рѣт-
стадо v. стати.
станъ v. стати.
старъ v. стати.
старѣи v. стати.
старѣишина v. стати.
степень v. стати.
стлъбьникъ v. стлъпъ.
стопа v. стати.
стошти v. стати.

стража v. стрѣгж.
стражь v. стрѣгж.
страна v. стрѣти.
страсть v. страдати.
страхати v. страхъ.
строугъі v. строугати.
стрьгати v. строугати.
стрѣла v. стрѣлити.
стрѣтеник v. рѣт-
стоуденъ v. стоудь.
стоудень v. стоудь.
стоуденьць v. стоудь.
стоужда v. тоужда.
стъідѣти v. стоудъ.
стьгна v. стьза.
стьклѣница v. стькло.
стъпити v. стати.
соутоубити v. гоубити.
соугоубъ v. съ.
соукно v. соукати.
соуличьникъ v. соуница.
соулѣк v. соунжти.
соуровьство v. соуровъ.
соукта v. соуи.
сцѣлъ v. цѣлъ.
съврьстьникъ v. врьста.
съврьшити v. врьхъ.
съвѣдѣтель v. видѣти.
съвѣсть v. видѣти.
съвѣтъ v. вѣтъ.
съвязьнь v. вязати.
съдравъ v. драв-
съгнжти v. гоубити.
съгребжть v. греб-
съгъібъ v. гоубити.
съжалити v. жалити.
съзади v. за.
съзорити v. add. sub зрѣти.
съзрьцати v. зрѣти.
съзрѣти v. зрѣти.
съключеник v. ключити.
съкроушити v. кроух-
съкръвенъ v. кръіти.
сълъ v. слати.
съметик v. метж.
съмирити v. миръ.
съмотреник v. мотрити.
съмрьть. v. мрѣти.
съмъіслъ v. мъіслити.
съмѣжити v. мьгновеник.
съмѣрити v. миръ.
сънорити v. add. sub ноурити.
съноузьнъ v. add. sub везж.
съноурити v. add. sub ноурити.
сънъ v. съпати.
съньмъ v имж.
сънѣдь v. ѣд-
сънѣсти v. ѣд-
съпасти v. пас-
съпасъ v. add. sub пас-
съпасьнъ v. пас-
съплесканик v. add. sub плеснжти.
съплескати v. add. sub плеснжти.
съпорливъ v. прѣти.
съпратати v. прат-
съпржгъ v. пржгж.
съпати v. пьнж.
съражати v. разити.

сѫретеникѣ v. add. sub рѣт-
сѫсватати v. сват-
сѫскоутати v. скоутати.
сѫсѣ v. add. sub сѫсати.
сѫсѣць v. сѫсати.
сѫсѣдѣ v. сѫ.
сѫсѫдѣ v. сѫд-
сѫтицати v. текѫ.
сѫтѣцати v. текѫ.
сѫтѫжати v. тѫгнѫти.
сѫіръ v. соуровъ.
сьде v. сь.
сѣдалище v. сѣд-
сѣдинавъ v. сѣдина.
сѣкѫіра v. сѣкѫ.
сѣма v. сѣяти.
сѣть v. сила.
сѣтьнѣ v. сѣтовати.
сѫжень v. сѫгнѫти.
сѫти v. сѫ.
сѫть v. сѫ.
сѫдиш v. сѫдити.
сѫдьнѣ дьнь v. сѫдити.
сѫжень v. сѫгнѫти.
сѫкатѣ v. сѫчѣць.
сѫпостатѣ v. сѫ.
сѫпрь v. прѣти.
сѫпрьникѣ v. прѣти.
сѫпрѫгѣ v. прѫгѫ.
сѫпрѫгѣ v. сѫ.
сѫсѣдѣ v. сѫ.
сѫсѫдѣ v. сѫд-
таль v. тальникѣ.
тачак v. тѫ.
тачѣк v. тѫ
творь v. творити.
тимѣник v. тина.
тлачити v. тлѣкѫ.
тлити v. трѣти.
тлѣкѣ v. тлѣковати.
тлѣща v. тлѣстѣ.
тлѣти v. трѣти.
тлѣ v. трѣти.
товоѣ v. тѫ.
томлєник v. томити.
топлѣ v. теплѣ.
топотѣ v. тѫпѣтати.
точило v. текѫ.
точити v. текѫ.
трава v. add. sub троу.
трепетати v. трепати.
тризна v. трѣти.
тризнище v. трѣти.
троица v. три.
трѣжище v. трѣгѣ.
трѣіти v. трѣти.
трьблаженѣ v. три.
трѣва v. трѣбити.
трѣбище v. трѣбити.
трѣбѣ v. трѣбовати.
трѣва v. трава.
трѫсѣ v. трясѫ.
тоукѣ v. тѫіти.
тѫкма v. тѫкнѫти.
тѫкмо v. тѫкнѫти.
тѫщати v. тѫщь.
тѫщета v. тѫщь.
тѫщьно v. тѫщь.
тѫчиѫ v. тѫкнѫти.
тѫчьнѣ v. тѫкнѫти.
тѣзоименитѣ v. тѫ.
тѣмьница v тьма.

тьнькъ v. тьнѫ.
тьща v. тьсть.
тѣскънъ v. тиснѫти.
тѣсто v. тиснѫти.
тѣсьнъ v. тиснѫти.
тѧгота v. тѧгнѫти.
тѧжатель v. тѧжати.
тѧжесть v. тѧгнѫти.
тѧжькъ v. тѧгнѫти.
тѧзати v. тѧгнѫти.
тѫга v. тѧгнѫти.
тѫжити v. тѧгнѫти.
оубо v. оу.
оубогъ v. богъ.
оуброусъ v. броус-
оувѧзнѫти v. вѧзати.
оувѧнѫти v. вѧд-
оувѧсло v. вѧзати.
оугаждати v. годѣ.
оугодити v. годѣ.
оударити v. драти.
оуделѣти v. дол-
оудоблѣти v. дол-
оудобь v. добръ.
оудолѣти v. дол-
оудрѫчити v. дрѫк-
оудълѣти v. дол-
оужаснѫти v. жах-
оуже v. оу.
оукоризна v. корити.
оукрасити v. красити.
оукрои v. крои-
оукроухъ v. кроух-
оулоучити v. лоуча.
оумолѥнъ v. молити.
оумѣти v. оумъ.
оумѫдрити v. мѫдръ.
оумѫждрꙗти v. мѫдръ.
оунъілъ v. нъі-
оунъіниѥ v. нъі-
оунъіти v. нъі-
оуньзнѫти v. ньзѫ.
оупвати v. пв-
оуподобити v. добръ.
оурокъ v. рекѫ.
оусльпнѫти v. слѣпъ.
оусмага v. смаг-
оусмажьство v. смаг-
оусмиꙗти сѧ v. смѣꙗти.
оусмѣнъ v. оусмарь.
оуснїанъ v. оусмарь.
оуснꙗнъ v. оусмарь.
оустамѣнꙗти v. стати.
оустатъ v. оуста.
оустраблꙗти v. страбити.
оустроити v. строити.
оустьна v. оуста.
оусоуждати v. сѫд-
оусъмьнѣти v. мьнѣти.
оусънѫти v. съпати.
оусъпити v. съпати.
оусъпьнъ v. соунѫти.
оусъірѥнъ v. съірь.
оусѫмьнѣти v. мьнѣти.
оутапати v. топити.
оутепсти v. тепѫ.
оутискати v тиснѫти.
оутолити v. трѣти.
оутрьнѫти v. трьп-
оутѣха v. тихъ.
оутѣшити v. тихъ.
оутѧти v. тьнѫ.

оучити v. оук-
хлѣвъ v. хлѣвина.
ходатаи v. ходити.
храбрьство v. храбръ.
храмати v. хромъ.
храстьнь v. хврастиѥ.
хромьць v. хромъ.
хътѣти v. хотѣти.
хъıзина v. хъıжа.
хъıтрость v. хъıтити.
хъıщьникъ v. хъıтити.
хѫдожаишь v. хѫдогъ.
хѫдожьствиѥ v. хѫдогъ.
щедръ v. щѧдѣти.
щипьць v. щипьци.
щоуждь v. тоуждь.
цѣлизна v. цѣлъ.
цѣлити v. цѣлъ.
цѣловати v. цѣлъ.
цѣсарьствиѥ v. цѣсарь.
цѣсарѥвати v. цѣсарь.
цѣста v. add.
чародѣи v. чарьı.
часъ v. чаꙗти.
чеснъкъ v. чесати.
четвръть v. четъıриѥ.
чешоуꙗ v. чесати.
чинъ v. чинити.
число v. чьтѫ.
чисмѧ v. чьтѫ.
чиститель v. чьтѫ.
чрьвлѥница v. чрьвь.
чрьвлѥнъ v. чрьвь.
чрьмьновати v. чрьвь.
чрьмьнъ. v. чрьвь.
чрьничиѥ v. чрьнъ.
чрьноризьць v. чрьнъ.
чрьньць v. чрьнъ.
чрьта v. чрьтати.
чрьтогъ v. чрьтати.
чрѣпати v. чрьпѫ.
чрѣпина v. чрѣпъ.
чоудити v. чоудо.
чьсть v. чьтѫ.
чьто v. къто.
чюждь v. тоуждь.
чѧщıа v. чѧстъ.
шарописатель v. шаръ.
шарчиꙗ v. шаръ.
шьдъ v. ходити.
шьствиѥ v. ходити.
южьскъ v. югъ.
юноша v. юнъ.
ꙗвѣ v. ꙗвити.
ꙗгньць v. агньць.
ꙗгодичина v. ꙗгода.
ꙗдрило v. ꙗдро.
ꙗдрина v. ꙗдро.
ꙗдь v. ꙗд-
ꙗздити v. ꙗдѫ.
ꙗзъ v азъ.
ꙗко v. и.
ꙗможе v. и.
ꙗрина v. ꙗрити.
ꙗръ v. ꙗрити.
ꙗрьмьничь v. ꙗрьмъ.
ꙗрꙗти v. ꙗрити.
ꙗто v. ꙗд-
ѥговъ v. и.
ѥдинъ v. и.
ѥрѧбица v. рѧбъ.
ѥсеньнъ v. ѥсень.

ѥтеръ v. и.
ѩзъıчьникъ v. ѩзъıкъ.
ѩчнѣнъ v. ѩчьмень.
ѩчьменьнъ v. ѩчьмень.
ѩчьнъ v. ѩчьмень.
ѫдица v. ѫда.
ѫдоль v. въ.
ѫже v. вѧзати.
ѫжика v вѧзати.
ѫза v. вѧзати.
ѫзъ v. вѧзати.
ѫродъ v. радити.
ѫтроба v. ѩтра.
ѫтрь v. ѩтра.
ѫхати v. вонѩ.
ѭдоль v. въ.

Typis Congregationis Mechitaristicae.